

[8th March 1958]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER—cont.

(2) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated the 7th March 1958, received from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, clauses (1) and (3), read with article 199, clause (1), sub-clauses (a) and (g) of the Constitution of India, I, Bishnuram Medhi, Governor of Madras, hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax Bill, 1958. ”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to move—

“ That leave of the House be granted to introduce the Madras General Sales Tax Bill, 1958. ”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That leave of the House be granted to introduce the Madras General Sales Tax Bill, 1958. ”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax Bill ^a, 1958.

The Bill will be circulated in the course of the day or to-morrow.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1958-59.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது பொது விவாதம் நடக்கும். அதற்கு முன் ஒரு சின்ன செய்தியை சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று வரை 97 அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள், அதாவது 62 காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள், 11 நேஷனல் டெமோகிராடிக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள், 11 திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள், 4 கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர்கள் 2 பிரஜாசோஷலிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள், 2 சோஷலிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள், 5 இண்டிபெண்டெண்ட் அங்கத்தினர்கள். இன்றைய தினம் 3 கட்சித் தலைவர்கள் பேசுவார்கள். ஸ்ரீ லி. என். அண்ணாதுரை 98-வது அங்கத்தினர் என்றும், 99-வது அங்கத்தினர் எதிர் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் என்றும், நிதி மந்திரி 100-வது அங்கத்தினராக பேசுவார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (கரகோஷம்.) ஸ்ரீ அண்ணாதுரை 1 மணி நேரம் பேசுவார்.

* SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது இந்த மன்றத்தில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதில், திராவிட

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்களை நாளை அல்லது நான் சார்ந்து இருக்கும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களோ, இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், காணப்படுகின்ற குற்றம் குறைகளை, விடுபட்டுப்போன தகவல்களை சேர்த்ததால் ஏற்படக்கூடிய கேடுபாடுகளை; இவைகளை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அமைச்சரவை அதைப்பற்றி அதிகமாக ஆயாசப்பட்டாலும், அவர்களுடைய ஆதரவாளர்கள், இந்தக் குற்றம் குறைகளை சொல்லுகின்ற காரணத்தால், அமைச்சர் அவையினுடைய அறிவாற்றலைப் பற்றி நாங்கள் ஏதோ குற்றம் காணுவதாக கருதிக்கொண்டு மிக்க வருத்தம் அடைகின்றனர், சிலர் கோப்படுகின்றனர். சிலர் எங்களுடைய அறிவாற்றலை ஆராய ஆரம்பிக்கின்றனர். நான் இந்த மாமன்றத்தில் பல முறை எடுத்துச் சொன்ன படி, இந்த அமைச்சரவையில் அமர்ந்திருக்கிறவர்கள் யாருக்கும் அறிவாற்றல் குறைவாக இருப்பதாக நான் எப்போதும் கருதினது இல்லை. அப்படி குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால், அறிவாற்றல் படைத்தவர்கள், போதுமான அளவு அதிகாரம் படைத்தவர்களானால், நாட்டை ஆளக்கூடிய உரிமை பெற்ற இவர்கள், காரியங்களை, இன்னும் எவ்வளவு திறமையாக, செம்மையாக சாதிக்க முடியும் என்பதை எடுத்துச் சுட்டிக் காட்டவே கூறுகிறோம். வரவு செலவு திட்டத்தில் வெறும் புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி, இவ்வளவு வரவு, இவ்வளவு செலவு, மிச்சத்துக்கு எங்கே போவது என்று கேட்பதற்கு மட்டும் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரவு செலவு திட்டம் விவாதிக்கப்படுவது இல்லை என்று கேள்வி நேரத்தின்போது நிதி அமைச்சர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்.ஜி.ஓ.வினருக்கு அதிக சம்பளம் தரவேண்டும் என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் இதிலிருந்து குறைத்து, இதிலே கொடுத்து விடுவது என்று சொன்னால் யோசனை செய்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். கல்விக்காக செலவழித்தது அதிகம், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக செலவழித்தது அதிகம், அவைகளைக் குறைத்து என்.ஜி.ஓ.வினருக்குக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று நான் சொல்லுவேன் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

எங்களுக்கு சட்டசபை அனுபவம் குறைவுதான், ஆனால் மனித சபாவத்தை நீண்ட நாளாக அறிந்து கொண்டு வருகிறோம். ஆகையினால் இதிலிருந்து குறைத்து இதற்குக் கொடுங்கள் என்று சொல்வது எங்களுடைய வேலை அல்ல. அதைச் செய்வதற்குத்தான் அமைச்சர் அவை இருக்கிறது. எந்தெந்த துறைகளை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்ற பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. எதைக் குறைத்தாக வேண்டும், எந்தெந்தத் துறைகளை கவனித்தால் மற்ற துறைகளுக்கு அதனால் ஊக்கம் ஏற்படும்படி செய்யலாம் என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து வருவாய் வரி மூலமாக மட்டும் அல்லாமல் வேறு பல வகையிலும் வருமானத்தைத் தேடுவதும், திட்டங்களை தீர்வுதும் அமைச்சர் அவையின் பொறுப்பு. இதைத் தட்டிக் கழிப்பதற்கு எங்களை துணைக்கு அழைக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. ஏதாவது மாற்று யோசனைகள் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய உரையின் இறுதியில் சில மாற்று யோசனைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையின் புள்ளி விவரங்களை மாத்திரம் பார்த்தால் இந்த அமைச்சர் அவையை யாரும் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஏனென்றால் கிடைத்ததை வைத்துக்கொண்டு செட்டாக, சீராக, சிறப்பாக, செலவழித்து கணக்கை ஒப்படைத்துவிட்டு, தங்களுடைய கையை துடைத்துக் காண்பித்துவிட்டு மற்றவைகளை உதரி தள்ளிக் காட்டி விட்டார்கள்! சுனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் எந்தெந்த துறைக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றும், என்ன செலவு செய்ய முடியும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் காட்டுவது மட்டும் நிதி நிலை அறிக்கையின் நோக்கம் என்பதை நமது ஆட்சியாளர்கள் தங்களுடைய ஒரு அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.—

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

The budget speech is largely a political document. No doubt, the Finance Minister reviews the salient features of the financial administration of the year ending and the year commencing; but the main purpose is to focus attention on the policies and programmes of the party he represents and how far they had been already implemented and how far they are to be further implemented during the budget year”

அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் கட்சியினுடைய கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் எந்த எந்த வகையிலே நிறைவேற்றுகிறோம் என்பதை எடுத்து விளக்குகிற ஒரு அரசியல் சாசனத்திற்கு ஒப்பிடலாம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், “It is the duty of every legislator to satisfy himself that these policies were sound and their method of implementation is effective and economic. என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சியாளர் கையாளுகிற இந்தக் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் சரியானவைதான் என்று அறியவும், சரியானவை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், அவைகளை அவர்கள் சரியான முறையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்பதைக் கவனிப்பதும் இந்த விவாதத்திலே மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் புள்ளி விவரங்களுக்கு அப்பாலே போய் நாங்கள் சில விவரங்களைப்பற்றி பேசவேண்டியிருக்கிறது. புள்ளி விவரங்களுக்கு அப்பால் போய் நாங்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஆயாசப்படுகிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் ஆயாசப்படுவதற்கு ஒரு காரணமும் இருக்கிறது. நூற்று ஐம்பது பேர், 152 பேர் என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருக்கிற ஒரு பெரிய கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி. அதனுடைய செல்வாக்கை மற்றக் கட்சிகள் குறைவாக மதிப்பில்லலை. அதனுடைய செல்வாக்கை என்று சொல்லும்போது, ‘வேண்டு வாங்குகிற செல்வாக்கை’ என்று நான் ஒரு திருத்தத்தை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அந்தச் செல்வாக்கு இருக்கிற பெரிய கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மிகச் சிறுபான்மையாகவும் தங்களுக்குள்ளாகவே கூட ஒரு சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களிலே மட்டுமல்லாமல், மற்ற விஷயங்களிலேயும் மாறுபாடான கருத்துக் கொண்டவர்களாகவும் அமர்ந்திருப்பதால், இப்படிப்பட்ட அமைச்சரவை மீது, இவ்வளவு சிறுபான்மையினராக இருக்கும் இவர்கள் குற்றங்களுகளைச் சொல்வதா, நாம் கேட்பதா என்று, அமைச்சர்கள் அல்ல, அமைச்சரவையை ஆதரிப்பதாகக் கருதிக்கொண்டிருப்பவர்கள் சற்று ஆயாசப்படுகிறார்கள். ஒரு கட்சிக்கு வலுவு அதிகமாக இருக்கும்போதுதான் பொறுப்பு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறதென்பதையும், பழுத்த மரத்தின் மீது தான் கல் வீசுவார்கள் என்பதையும், பழுக்காத மரத்தின் மீது கல் வீசமாட்டார்கள் என்பதையும் அரசியலிலேயும் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். அமைச்சரவை ஆட்கூடிய நிலையில் இருந்தால், இவ்வளவு குற்றங்களுகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க மாட்டோம், அதை எப்பொழுது விழ்த்துவது என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம், திறமையை இழந்து விட்டிருக்கிற அமைச்சரவையாக இருந்தால், உள்ள குற்றங்களுகளை இவ்வளவு அப்பழுக்கற்ற முறையிலே விளக்கிக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். அடுத்த தடவை அவர்கள் திரும்பி வராமல் இருப்பதற்கு என்ன வழி என்று யோசித்துக் கொண்டிருப்போம்.

ஆனால், இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் குழந்தைப் பருவத்திலே இருக்கிறது என்பதையும், அப்படிக்குழந்தைப் பருவத்திலேயிருக்கும் போது ஒரு கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டால், அதை வெகு விரைவிலே, எளிதிலே, விரை முடியாது என்பதையும் பல நாட்டு ஜனநாயக ஆட்சியினுடைய லீட்சியையும் வரலாற்றையும் படித்திருக்கும் நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

அதனால் தான், நம்முடைய அமைச்சர்மார்கள், அதிலும் குறிப்பாக, நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள், போகும் ஊர்களுலையெல்லாம் ‘நல்ல எதிர்க் கட்சி இல்லையே! திறமையாகப்

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

பணியாற்றக்கூடிய எதிர்க் கட்சி இல்லையே! நல்ல எதிர்க் கட்சி வேண்டும், வேண்டும்' என்று ஆங்காங்கே பேசிவருகிறார். நல்ல எதிர்க் கட்சி இல்லையே என்று உண்மையிலேயே மெத்த வருத்தப்படுகிறார். அவர் வருத்தம் போகும் வேகத்தைப் பார்த்தால், அடுத்த தடவை அவரே எதிர்க் கட்சித் தலைவராக அமர்ந்து விடுவாரோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. (சிரிப்பு). அவ்வளவு வருத்தப்படுகிறார் நல்ல எதிர்க் கட்சி இல்லையே என்று.

ஒரு நல்ல எதிர்க் கட்சி வளரவேண்டுமென்றால், நாங்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள். தேர்தலுக்கு நிற்கும் நேரத்தில் ஆளும் கட்சியினர் போட்டிக்கு நிற்கக் கூடாது என்ற ஒரு விபரீதமான அரசியலை நாங்கள் 'இங்கே' புகுத்த விரும்பவில்லை. விபரீத அரசியலை 'இங்கே' நாங்கள் புகுத்த விரும்பவில்லை என்னும்போது, 'இங்கே' என்பதை அழுத்துவதற்குக் காரணம் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே என்பதை வலியுறுத்தத்தான். சோஷலிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் அசோக மேத்தா அவர்கள் மத்திய சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு நின்ற நேரத்தில், அவருக்காக, காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து யாரும் போட்டி போடாமல் விட்டார்கள்.

அந்த முறையைக் கையாண்டு எங்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளவில்லை. எண்ணிக்கையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், எண்ணிக்கையைப்பற்றி அதிகமாக எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிராமல், சொல்லுகிற விஷயங்களிலே உள்ள நன்மை தீமைகளை ஆராய வேண்டும். அப்படி ஆராயும் நேரத்தில், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள், எங்களைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்களுக்கு மிகவும் துருப்புச் சீட்டாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கும் சினிமா விவகாரத்தை மெத்த இழுத்தார்கள். அவர்களெல்லாம் பேசிய நேரத்தில் நான்கைந்து சினிமா முதலாளிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கவில்லையே என்று நான் எண்ணினதுண்டு. அப்படிச் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால், இன்னும் கொஞ்சம் கிராக்கி சிடைத்திருக்குமே தவிர, குறைவு வந்திருக்காது. அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது வெளியிலே இருப்பவர்கள் என்ன எண்ணிக் கொள்வார்கள்? சினிமாக்காரர்கள் அரசியல் பேசுகிறார்கள், அரசியல் வாதிகள் சினிமாவிலே நாட்டம் கொண்டு விட்டார்களே, இது என்ன தலைகீழ் மாற்றம்! என்று சந்தேகப்படுவார்கள். ஆகையால், அந்தத் துறையில் எங்களுக்கு இருக்கும் ஈடுபாடுகளைச் சட்டிக் காட்டி, நாங்கள் ஆட்சியிலே உள்ள குற்றங் குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதன் தரத்தை யாராவது குறைக்கலாம் என்றால், அது இயலாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். எங்கள் தரத்தைக் குறைத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதாலே நாங்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கும் துறையிலே எங்களுக்கு இன்றைய தினம் இருக்கும் இடம் சற்று அதிகமாகி வருகிறது என்றும் கூறுகிறேன். அதை நாங்கள் ஒருபுறத்தின் பொருட்படுத்தாமல் நடப்பதற்குக் காரணம் எங்கள் பேசில் மாக கற்பிக்க வேறு காரணங்கள் எதுவும் இல்லாத தன்மையினாலே இதையாவது சொல்லலாமே என்கிற ஆவல் உள்ளவர்களாக காங்கிரஸார் இருக்கிறார்கள் என்பது தான். அதுவும் குறிப்பாக காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. ஏழுமலை அவர்கள் சினிமாவை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தச் சர்க்காருக்கு அந்தத் துணிவு வரவேண்டுமென்று உண்மையில் நான் விரும்புகிறேன். சினிமாவை தேசியமயமாக்குவது என்ற தீர்மானத்திற்கு இந்தச் சர்க்கார் வந்துவிட்டால் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் நான் உறுதி கூறி கொள்கிறேன். அவர்கள் சினிமாவை தேசியமயமாக்கியவுடன் ஐந்தாண்டு காலத்தில் எத்தனை கதையை அவர்கள் எங்களிடமிருந்து கேட்டாலும் நாங்கள் இலவசமாகத் தருகிறோம். (ஸ்ரீ கே. காமராஜ் : கதை கொடுப்பதோடு ஆக்டும் பண்ணணும்.) முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதில் நாங்கள் நடக்கக் கூட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நிச்சயமாக நடிப்போம். நான் என் இதை இவ்வளவு அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால் சினிமாத் துறையில் நாங்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பது எங்கள் கட்சி நடத்தும் விநிதலைக் கிளர்ச்சிக்கு அது பெரிதும் உதவும் என்ற காரணத்தினால்தான். இதை எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள்

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

உணர்ந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களே என்று வருந்துகிறேன். வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் இந்தப் பிரச்சினையையே கிளப்பியிருக்கத் தேவையில்லை. நிதி நிலைமையைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்ற போது சிலர் தங்கள் கருத்துக்களை இந்தப் பக்கம் அதிகமாகத் திருப்பி விட்டதன் காரணமாக நானும் குறிப்பிட வேண்டியிருந்தது.

சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து பேசுகின்ற நேரத்தில் இதற்குத் தீர்ப்பு இப்போது கொடுக்காதீர்கள். ஓராண்டின் முடிவில் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னதை அப்படியே படிக்கிறேன்—

“ பட்ஜெட் திட்டம் தயாரிப்பது வேலையின் ஆரம்பமேயொழிய வேலையின் முடிவு அல்ல என்பதை நான் உணர்கிறேன். இன்ன இன்ன திட்டங்கள் செய்யலாம் என்று இப்போது முடிவு செய்திருக்கிறோம். இது நன்றாக நடந்திருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி வருஷ முடிவில் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.”

ஆகையால் இந்த வருஷத்தில் நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி யோசிப்பதற்கு முன்னால் சென்ற வருஷத்தில் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபோது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா, நிறைவேற்றப்பட்டிருக்குமானால் அவற்றால் எதிர்பார்த்த பலன்கள் கிடைத்திருக்கின்றனவா என இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஆராயக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் நான் சென்ற தடவை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எந்த எந்த கோரிக்கைகளை எழுப்பினார்கள் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் எப்பதைக் குறித்துக் கொண்டு அவைகளாவது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய மெத்த ஆவல் உள்ளவனாக இருந்தேன். நல்ல வேளையாக இன்றைய தினம் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சில விஷயங்களைப் பற்றி எடுத்துப் பேசினார்கள். கிணறு வெட்டுவதில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற தடவை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் அவர்கள் இதே விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் பகுதி முழுவதிலும் சேலத்தில் குடி தண்ணீர் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட போன வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தாலும் வேறு எதில் பார்த்தாலும் குடி தண்ணீர் திட்டம், சுகாதார வசதிகள் ஆகிய இவ்விரண்டு துறையிலும் நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் கொஞ்சங்கூட முன்னேறவில்லை என்று தைரியமாகச் சொல்லலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டும் அதனையே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுடைய பேச்சையும் குறிப்பு எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். அதிலும் சிறப்பாக தாய்மார்களுடைய பேச்சை தாய்க் குலத்திற்கு மதிப்பு வைத்தாவது ஆட்சியாளர்கள் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தேன். சென்ற ஆண்டைப் போலவே அவர்கள் எங்கள் கட்சியினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களை எல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு அவற்றுக்குப் பதிலளித்திருப்பதோடு கடைசியில் ஆட்சியாளர்கள் எவ்வளவு பேசியும் எங்களைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களே என்று தங்கள் தொகுதியைப்பற்றியும் கிளப்பிய அவலக் குரல் இந்த ஆண்டிலும் கேட்டது. இதிலிருந்து நாங்கள் ஊகித்துக் கொள்ளக் கிடைப்பது அமைச்சர் அவை சென்ற ஆண்டு இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட குறைபாடுகளை எல்லாம் இன்னும் நிவர்த்திக்கவில்லை என்பதுதான். அவைகளை நீக்குவதற்குரிய ஆற்றல் இந்த அமைச்சர் அவைக்கு இல்லை என்று நான் கருதவில்லை. போதிய அவகாசமும் அவர்களுக்கு இல்லை என்று கூறுவதற்கில்லை. அல்லது அவர்கள் செயல்படாதவாறு யாரோ குறுக்கிடுகிறார்கள் என்றும் பொருள் அல்ல. அமைச்சர் அவைக்கு அதற்கேற்ற வசதி இல்லை. அந்த வசதியைப் பெறுவதற்குரிய வரியைப் போடும் வாய்ப்புகளை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டவிட்ட காரணத்தினால் இவர்களுக்குள்ள குறைந்த இனங்களிலேயே அதிக வரியைப் போடுவது என்று முன் வருகிறார்கள். இது கேஷமநல சர்க்கார் என்கிற அடிப்படைத் தத்துவத்திற்கே

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

சரியாகாது. வரி இல்லாமல் ஆட்சி நடக்காது. ஆனால் வரி ஒன்றினால் மட்டும் தான் வருவாயைத் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்று நினைத்தால் நிச்சயமாக அந்த ஆட்சி வழியில் போகின்றவனுடைய மடியில் இருப்பதை எடுத்து மற்றவன் கரத்தில் கொடுப்பதைப் போலத்தான் நடக்கவேண்டியிருக்கும்.

ஆகையால் ஆளும் கட்சியினர் வருவாயை எந்த எந்த வகையில் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று பார்க்கின்ற நிலை வேண்டும். வரி மூலமாக மட்டுமல்லாமல் வேறு எந்த வகையில் வருவாயை பெருக்கிக் கொள்வது எனவும் எண்ணவேண்டும். அப்படி எண்ணிப் பார்க்கும்போது நான் பழைய விஷயத்திற்கு வந்து விடுகிறேன் என்று சிலர் வருத்தப்படக் கூடும். நான் பழைய விஷயத்திற்கு வரவில்லை. அடிப்படை விஷயத்திற்கு வருகிறேன். ஆட்சியாளர்களுக்குள் போதுமான வாய்ப்பு இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன். காரணம் நமது அரசியல் சட்டத்தின் 12-வது பிரிவின்படி எந்த எந்தத் துறையில் மட்டும் வரி போடலாம் என்பதை இந்திய அரசாங்கத்தார் வரையறுத்து விட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் போடுகின்ற வரிப்பளுவின் விளைவாக நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலான நிலைமைகளை எடுத்துக் காட்டி, திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக்கு நான் திட்டமிட்டு உங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன் என்று எண்ணிக் கொள்ளுவார்கள். இங்குள்ள அமைச்சர்கள். வங்காளத்தில் இருக்கிற அமைச்சர் அவைத் தலைவர் இப்போது பேசியிருக்கிறார்.

“Budgeting in the States is growing increasingly difficult in view of this increasing dependence on the Centre and the increasing uncertainty about the amounts which are likely to be received in this area of dependence.”

மத்திய சர்க்காரிடத்திலே நாம் அதிகமாக கையேந்தி நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி நாம் கையேந்தி நிற்கும் நேரத்தில் நமக்கு கிடைப்பது போதிய அளவு கிடைக்குமா, எப்பொழுது கிடைக்கும் என்பதை உறுதியிட்டு சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே மாநில அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை தயாரிப்பதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது என்று டாக்டர் பி. வி. ராய் அவர்கள், பழுத்த தேசிய வாதி, அரசியல் அறிஞர், நல்ல திறமை படைத்தவர், வங்காள மாநில சர்க்காரின் முதல் அமைச்சராய் இருப்பவர் இப்படி கூறியிருக்கிறார். அப்படி சொல்லும் காலத்தில், 3-83 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை, அதற்காக எந்தப் புது வரியும் போடாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை அவர் கொடுத்து விட்டு இதனைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் எந்தெந்த துறைகளில் வரி போடுகிறார்கள். அவர்கள், போடுகிற வரியின் அளவைப் பற்றி நாம் கவனிக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் போட்டது போக மிச்சம் இருக்கும் துறையில் நாம் வரி போட வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் போடும் வரிச்சுமையைத் தாங்கிவிட்டு மேலும் வரும் வரிச்சுமையைத் தாங்கிக்கொள்ள நம் மக்களுக்கு வலிவு இருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். Most of the elastic taxes are levied by the Centre and the States have to depend upon only inelastic taxes. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு பக்கத்தில் வரிகளைப் போட்டுக் கொண்டே போக நம் நாட்டு மக்கள் அந்த வரிச்சுமையைத் தாங்கி பின் மிச்சம் வலிவு இருந்தால்தான் மாநில சர்க்கார் போடக்கூடிய வரிச்சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். மாநில சர்க்கார் மேலும் வரிச்சுமையை மக்களின் மேல் போட முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், மக்களினால் மேலும் வரிச்சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாது என்று உணர்ந்திருக்கும் கருணை உள்ளம்தான் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். 1953-54-ம் ஆண்டில் மட்டும் மத்திய சர்க்கார் எக்ஸைஸ் வரி மூலம், அதாவது கலால் வரி மூலம் பொருள்களின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வரி, ஏறக்குறைய 96 கோடி ரூபாய் வசூலித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1957-58-ல் எக்ஸைஸ் வரியாக சுமார் 257 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காருக்கு போய் இருக்கிறது. எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு நாம் வரி செலுத்துகிறோம் என்பதை, எங்களுக்குரிய கதை சொல்லும் பாணியில், நான் சற்று சொல்லப்

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

பிரியப்படுகிறேன். காலையில் நாம் குளிக்க சோப் எடுத்தால் அதற்கு நாம் வரி மத்திய சர்க்காருக்குத் தருகிறோம். நாம் குளிப்பதற்கு முன்னால் உட்கார்ந்து கொண்டு ஷவரம் செய்து கொள்ள ப்ளேட்-ஐ கையில் எடுத்தால் அதற்கும் நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு வரி தருகிறோம். நாம் பின், சிகரட் பிடிப்பவர்களாக இருந்தால் அதற்கு போடப்படும் வரியும் மத்திய சர்க்காருக்குப் போய் சேருகிறது. இப்படி போடப்படுகிற வரிகள் எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு என்பதை மட்டும் நான் இந்த மாமன்றத்தில் படித்துக் காட்ட சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது, மற்றவர்களுக்கு தெரியாது என்பதினால் அல்ல. ஆனால் எனக்குத் தெரியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டி தயவு செய்து நியமனம்சர் அவர்கள் அனுமதிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவைகளாவன,

“Gold, silver, kerosene, tobacco, coffee, tea, cigar cheroot, cloth, matches, vegetable products steel ingots, power alcohol, sugar, tyres-tubes, cement, soap, art silk, foot-wear, paper, paints-varnish, electric bulb, fans, batteries, woollen fabrics, power-loom, vegetable non-essential oil, rayon yarn, mechanical lighter, motor spirit, cotton fabrics, staple fibre yarn, motor car.”

எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியாக இவ்வளவு பணம் வசூலிப்பதில் சென்னை மாநில சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் தருகிறது? முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களுக்கு ஏதாவது கணக்கு இருக்கிறதா என்று ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு சரியாக கணக்கு கிடைக்கக்கூடிய பருவம் இல்லை. இருந்தாலும் கிடைத்திருக்கக்கூடிய மட்டில் சொல்கிறேன், இந்தத்துறையில் மட்டும் சென்னை மாநிலம் 21.58 கோடி ரூபாய் எக்ஸைஸ் வரியாக கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. மாநில சர்க்கார் தங்களுடைய வரவு செலவு திட்டத்தில் விழும் துண்டை சரிக்கட்டுவதற்காக, ஏதாவது மக்களுக்கு தேவையான நன்மைகளை செய்யவேண்டுமென்று கருதி வரி போடவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இடங்கள் இவ்வளவு இருக்கின்றன. தேவைக்கு தக்க பணம் கிடைக்க வேண்டுமென்றுள்ள எண்ணத்தின் பேரில் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கிரகஸரல் இன்கம் டாக்ஸ் அதாவது விவசாய வருமான வரியை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கணக் கொடுக்கும்பொழுது விவசாய வருமானத்தோடு மற்றத்துறைகளில் வரும் வருமானத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கு எடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார். இன்றைய தினம் அதற்குக்கூட இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடு இருக்கிறது. ஏனென்றால் நமது வரவு செலவு திட்டத்தில் பிற துறைகளிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் வரிவிதிக்கும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர மாநில சர்க்காருக்கு இல்லை என்று யாராவது வழக்கறிஞர்களை வைத்து சர்க்கார் வாதாடலாமே தவிர மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் அந்தத் துறைகளின்மீது வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்கார்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்லுவது மத்திய சர்க்காரின் மேல் குற்றஞ் சாட்டவேண்டும் என்பதற்கு அல்ல. மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இவ்வளவு துறைகளை ஒப்படைத்துவிட்டு, பிறகு எவ்வளவுதான் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, நமது மாநில அமைச்சர்களால் துண்டு விழும் வரவு செலவு திட்டத்தைதான் தயாரிக்க முடிகிறது. இந்த துண்டு விழும் தொகையை சரிக்கட்டுவதற்கு யாரைப்பார்த்து வரி போட்டால் அதிகமான பணம் கிடைக்கும் என்று என்னைப் பார்த்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதோடு, ஆமாம், இதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, இவைகளை மாற்றுவதற்கு வேண்டிய வழிகளை எதிர்கட்சி தலைவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்லட்டுமே, கேட்கலாம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் வழிமுறை தெரிந்திருந்தால் என்னைப்பார்த்து கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். சிறு குழந்தை சந்திரனை பிடித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டால் அழுகின்ற நேரத்தில் அதன் தாய் அந்த சந்திரனை என்னால் பிடிக்க

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

முடியாது, சந்திரனை பிடிப்பதற்கு உன்னை எவுகிறேன், பிடித்து வா என்று அந்த தாய் சொல்லுகின்ற கணியை நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் காணுகின்றேன். சந்திரனை பிடிக்க முடியாது, தூரத்தில் எட்டி நிற்பது என்பது போல், மத்திய சர்க்காருடைய கையிலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது எல்லா அதிகாரங்களும் என்பதை இதன் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையில் இந்த மத்திய சர்க்காரில் வரிகள் என்று சொல்லவில்லை, வரித்துறைகள் அவ்வளவும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய அளவுதான் மாநில சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் வரி முறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவார்கள், சில வரிகள் எலாஸ்டிக், அதாவது நியாயமாக வருவாய் அதிகரிக்க அதிகரிக்க வரித் தொகை வளர்ந்து கொண்டே போகும். இன் எலாஸ்டிக் என்பது வருவாய் எவ்வளவுதான் அதிகரித்தாலும் அதனால் வரிகள் வளராது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நில வருவாய் என்பது குறிப்பிட்ட அளவுதான் வளருமே தவிர மாநில சர்க்காருக்கு இன்றைய தினம் இருக்கின்ற பசியை எண்ணி, மாநில சர்க்காரின் பற்றாக்குறையை எண்ணி நிலங்கள் திடீரென்று நாலைந்து போகும் விளைந்துவிடாது. அதெல்லாம் நந்தனார் காலத்தோடு நின்று போய்விட்டது. நந்தனார் காலத்தில் நந்தனாருக்கு மட்டுமே ஒரே இரவில் உமாமல் விதைக்காமல் மறு நாள் காலை அறுவடை செய்ய முடிந்தது, என்று கதை சொல்லுகிறது. அது இப்போது எப்படி கிடைக்கும். நான் குறிப்பிட்ட இந்த வரிகள் எல்லாம் மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க அதிகரிக்க மக்களின் பண்பாடுகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க மக்களுடைய தேவைகள் வளர வளர இந்த வரிகளும் வளர்ந்து கொண்டே போகும். 1953-54-ல் 27 கோடி ரூபாயாக இருந்த எக்ஸைஸ் வரி இப்போது 257 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவு வளர்ச்சியடையும் வரிகள், வரித்துறைகள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான், இந்த மாநிலத்தவர் அல்ல, வேறொரு மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். "The stark fact is that what Assam is enjoying under the new rulers of the country is not freedom but the status of a colony." அதாவது நாம் ஒரு குடியேற்ற நாட்டின் அந்தஸ்திலேயே இருக்கிறோம், உண்மையான விடுதலை இல்லை" என்று இந்த மாகாணத்திலுள்ளவர் அல்ல, வேறொருவர் மாகாணத்திலுள்ள ஒருவர், பொறுப்புற்றவர் அல்ல மாநாடுபுள்ள ஒருவர், எடுகு தானேக்களில் சேர்ந்தவர் அல்ல, யாரென்று கவனிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் உள்ள ஒருவர் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார். "It is by now painfully apparent that our rulers in Delhi cannot be counted upon to be fair to the underdeveloped regions. It is the people concerned that by their united and strong action must wrest what is their due." என்று சொல்லுகிறார். நான் ஆலாம் மாகாணத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். ஆலாம் மாகாணத்திற்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையில் என்னென்ன சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட தகராறில், இந்த விதமாக அங்குள்ள அரசியல் தலைவர் ஒருவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த அளவுக்கு மனப்பான்மை வளர்ந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, மாநில சர்க்காருடைய கரங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எல்லா அதிகாரங்களையும் கொடுத்துவிட்ட காரணத்தினால் நமக்குப் பற்றாக்குறை வரவு செலவு திட்டத்தை நாம் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை உள்ளடக்கி "The stark fact is that what Assam is enjoying under the new rulers of the country is not freedom but the status of a colony." என்றும் நாம் குடியேற்ற நாட்டின் அந்தஸ்தில் தான் இருந்து வருகிறோம் என்றும் ஆலாமிலுள்ள அரசியல் தலைவர் சொல்லுகின்றார். நான் இவ்விதம் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு மிக சாமார்த்தியமாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வடக்கு தெற்கு என்று சொல்லுகின்ற அண்ணாத்தரை இப்போதாவது ஆலாமுக்குக்கூட கவலை இருக்கிறது என்பதை புரிந்துகொள்ளுகின்றார் என்று கூறி வாதாடப்போகிறார்கள் என்று முன்கூட்டியே நான் ஊகிக்கிறேன். நான் ஒன்று சொல்வேன்,

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

ஆஸாமுக்கும் கவலை இருக்கிறது, நமக்கும் கவலை இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் தங்கள் பாசத்தை எவ்வளவு காண்பித்தாலும்கூட தங்களுடைய கவலையை தெரிவித்துக்கொள்ளுவதில் தவறவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். “தாயும் மகனும் ஒன்று என்று ஒருவரும் வாயும் வயிறும் வேறு” என்கின்ற முறையில் அவர்கள் இருந்து வருவதை நாம் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களோ மத்திய சர்க்காரினால் நியமிக்கப்பட்ட நிதிக் குழுவின் னிடத்தில் காரசாரமாக விஷயங்களைப்பற்றி பேசி விவாதித்து அப்பழுக்கற்ற ஆதாரங்களைக் காட்டி எவ்வளவோ திறமையுடன் வாதாடினாலும், பெறவேண்டியதைப் பெற முடியவில்லை என்று சொல்லி, ஆனால் பெற்றதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அல்லாம் மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் இதே நேரத்தில் “வெட்டு ஒன்று, தண்டு இரண்டு” என்று பேசக் கூடிய நேரத்தில், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள், “எதிர்பார்த்த அளவுக்குக் கிடைக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. கிடைத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வோம்” என்று எடுத்துச் சொல்வதிலிருந்து எனக்குத் தோன்றுகிறது, மிக விரைவில் அவர்களை அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டு, நாம் கேட்கும்போதெல்லாம் “இல்லை, இல்லை” என்று சொல்வார்களோ, அதற்காகத்தான் இப்போது இப்படி சொல்கிறார்களோ என்று நானே ஊகித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எது எப்படியிருந்தாலும்..

2-20
p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர் அங்கே போனால் நமக்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பார்.

SRI C. N. ANNADURAI : நம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே போனால் வேண்டிய பணம் தருவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர் அப்படிச் சொல்வதிலிருந்து, யாராவது அங்கேயிருந்து கொண்டு நமக்கு நியாயமாக பணம் தரவேண்டுமென்ற ஆவல் அமைச்சருக்கு எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நியாயமாக இல்லை. அதிகமாக என்று சொல்லலாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : இப்படிச் சொல்வது நம்முடைய வாதத்தைத் தான் உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கிறது. இப்போது சாதாரணமாகப் போட்டிருக்கின்ற வரித் துறைகளைப் பொருத்தவரையில், அந்த வரி முறைகளை எங்கள் கட்சியின் சார்பிலிருந்து இதுவரை யாரும் எதிர்க்கவில்லை, நானும் எதிர்க்கவில்லை. விவசாய வருமான வரி போடத்தான் வேண்டுமென்பதனை இதற்கு முன்னால் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே விவாதித்திருக்கிறோம். கிடைக்கும் வருமானம் எவ்வளவு என்று கணக்கிடுகிறிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கணக்கெடுத்திருப்பதைப் பார்க்கும் நேரத்திலே கால தாமதப்படுத்தியதால் எவ்வளவு பணம் விரயமாகியிருக்கிறதென்பதை நான் எண்ணிப்பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த விவசாய வருமான வரியின் மூலம் நமக்கு 70 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கிட்டுச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். வெளியிலே உள்ள மக்களின் கணக்கும், அந்த மக்களின் நினைப்பும், இந்த வரியின் மூலம் ஏராளமான பணம் வரும் என்பதாகும். ஏன் அப்படியென்றால், ஏராளமான நிலத்தை தனித் தனியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் நிரம்ப வரி கட்டுவார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, நமது ஆட்சியாளர்கள், அவர்கள் மற்ற நாடுகளோடு தொடர்பு கொண்டு, ஆங்கிலத்தில் “கோ-எக்ஸிஸ்டன்ஸ்” என்று சொல்வார்களே அதாவது—ஒன்றாகக் கூடி வாழ்வது, தனிப்பட்ட முதலாளிகளையும், தொழிலாளிகளையும், மிராசதார்களையும், உழவர்களையும் ஒன்றாக வைத்துக்கொண்டு வாழவேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, “இப்படிச் செய்யப் போகிறோம், அப்படிச் செய்யப் போகிறோம், புலி வருகிறது, புலி வருகிறது” என்று நீண்ட நாளாகச் சொன்ன காரணத்தினாலே, புலி வந்தால் என்ன செய்வது என்பதைக் கண்டுபிடித்து நிலச்

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

சொந்தக்காரர்கள் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொண்டார்கள். அப்படிப் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொண்டவர்களில் ஒரு சிலர் இங்கேயும், பலர் வெளியேயும் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்படிப் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொண்ட காரணத்தினால்தான், விவசாய வருமான வரி போட்டும் 70 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான் வரி கிடைக்கிறது. அதற்கே கூட காங்கிரஸ் கட்சியின் தரப்பிலிருந்து ஓரளவுக்கு எதிர்ப்பு கிடைத்தது. நம் நிதி அமைச்சர் சென்ற ஆண்டு சொன்னார்கள். நிலச்சுவாந்தார்கள் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கலாம்; மிட்டாதார்கள் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கலாம்; ஐயீந்தார்கள் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கலாம்; நில உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சி சொன்னால், அவர்களையே தேசிய உணர்ச்சி அவர்களே ஒத்தக் கொள்ளச் சொல்லும் என்று சொல்லி, அந்த இடத்திலே சபையினரின் கரகோஷத்தைப் பெற்றார். என் மனக்கண் முன்னால் அந்தக் காட்சியைக் காண்கின்றேன். அதே அவையில் இன்றைய தினம் எவ்வளவு மனக் குழரல் இருந்தது, எவ்வளவு பேர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நிதி அமைச்சர் கருதுகிறபடி உண்மையிலே தேசிய உணர்ச்சியும், சொந்த உணர்ச்சியும் மோதுகின்ற நேரத்திலே, தேசிய உணர்ச்சி வெற்றிபெறுமென்று கூறுவது அவ்வளவு எளிதல்ல, சரியல்ல என்பது தெரிகிறது. ஆனால் கட்சிக் கட்டுப்பாடு உணர்ச்சிதான் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இல்லையென்றால், சென்ற ஆண்டிலே காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் இன்னது செய்யவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னபோது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டதில் ஒன்று மடாலயங்களிலுள்ள நிலங்களை தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் சொன்னதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கவேண்டும், கூட்டுறவுப் பண்ணையின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளை கவனிக்கலாம் என்று சொன்ன நமது அமைச்சரவை, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்ற ஆவலைக் கிளப்பி, அப்படிக்கிளப்பப்பட்ட ஆவலினாலே மக்கள் உந்தப்பட்டு, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டப் போகிறார்கள், நிலங்கள் ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்காது, தருமபுரம், திருவாரூரை மடாலயங்களில் குவிந்திருக்காது, எல்லாவற்றையும் பகிர்ந்து கொடுத்து விடுவார்கள் என்று மக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தனர். விவசாய வருமான வரிதான் போடப் போகிறோம் என்று இப்போது அமைச்சர் எடுத்துச் சொல்வதிலிருந்து உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விடுவார்களோ என்று சிலரும், ஒத்தி வைத்து விடுவார்களோ என்று பலரும் ஐயப்படும்படியாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஏன் நிலச்சுவாந்தார்களிடத்தில் அச்சப்படவேண்டுமென்று என்னால் ஊகிக்க முடியவில்லை. இன்றைய தினம் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லாத கட்சியை முற்போக்கான கட்சியென்று நாட்டிலே யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். நாட்டிலே ஒருமைப்பாடு இருக்கிற பிரச்சனை இது. எதனால் இவ்வளவு கால தாமதம் இதற்கு ஏற்படுகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு சமயம் அடுத்த தேர்தல் முடிந்து அதற்குப் பிறகு பாரக்கலாம் என்ற அளவுக்கு அமைச்சரவையில் உள்ளவர்கள் கருதுகிறார்களோ என்று தெரியவில்லை. சாதாரணமாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலும், வெளியே பேசுகின்ற போதும், பணக்காரர்களிடத்தில் உள்ள பணத்தை வாங்கிக்கொள்ள முடியும், வாங்கத் தெரியும் என்று சொல்லுகிறார். அவருக்கு அந்தத் திறமை இருக்கிறது. அந்தத் திறமை அவருக்குக் கடைசி வரை இருக்குமா? ஐயப்பாடுதான். அவருக்குப் பிறகு ஆட்சியாளராக அமருகின்றவர்கள் அவரைப் போல பணக்காரர்களிடத்தில் பக்குவமாகச் சொல்லி வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு திறம் படைத்தவர்களாக தொடர்ச்சியாக வருவார்களா என்று தெரியவில்லை. உலகத்திலே பொருளாதார நிபுணர்கள் ஒருவரிடத்திலே பணம் குவிந்திருக்கக் கூடாது என்று கருதும்போது இவர்கள் மட்டும் ஏன் இன்னும் இதை விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடியவில்லை. நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், “வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டு தீர்ப்பு அளிக்காதீர்கள், ஆண்டு முடிந்த பிறகு தீர்ப்பளியுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அந்த

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

வகையிலே பார்க்கும்போது பல துறைகளில் ஒதுக்கிய பணத்தை செலவழிக்காமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு குறிப்புகளையும் காரணங்களையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். காரணங்களைக் காட்டுகின்ற நேரத்தில் சென்ற ஆண்டு அவர்கள் அளித்த விளக்கத்தை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். “பணத்தை ஒதுக்குகிறோம், திட்டங்களைத் தயாரிக்கிறோம், திட்டங்களைப் பிடிந்தளிப்பதில் முதலில் தவக்கம் ஏற்படுகிறது, 6 மாதத்திற்குப் பின் தான் மன மன என்று திட்டத்திற்குப் பணம் கேட்கிறார்கள், அப்போது கண்-மண் தெரியாமல் கொடுத்து விடாது மிச்சம் பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது; இது எப்படி இருக்கிறது என்றால்” —இது நான் சொல்வது இல்லையென்று நினைக்கிறேன். “பரிசீலனைக்கு முன்னர் படிக்காத மனம்தான், பரிசீலனை சமயத்தில் விழுந்து விழுந்து படிப்பதைப் போல் இருக்கிறது; இனிமேல் நாங்கள் அப்படிச் செய்ய மாட்டோம், திட்டமிட்டுப் பணியாற்றப் போகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இப்போது திட்டமிட்டுப் பணியாற்றியதைப் பார்க்கும்போது லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பணம் தேவையான இடங்களுக்குச் செல்லாமல் மீத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மீத்து வைக்கப்பட்ட முறையினால் துண்டு விழக் கூடிய பட்ஜெட்டை, உபரி பட்ஜெட்டாக ஆக்கி இன்றைய தினம் காட்ட முடிந்திருக்கிறது. சிறு எடுத்துக்காட்டாகச் சொன்னால், ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு மற்றவைகளை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஊகித்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன், டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பெனியில் 5 லட்சம் சைக்கிள்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வகையிலே ஆலோசனை இருக்கிறது என்று சென்ற ஆண்டு சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு 3 லட்சம் சைக்கிள்கள் உற்பத்தி செய்ய திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐந்து லட்சத்திற்குப் போட திட்டம் 3 லட்சம் அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. இதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஐந்து லட்சம் சைக்கிள்கள் தயாரிக்க வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அதற்குப் போதுமான அளவுக்கு வசதி இல்லாததினாலே 3 லட்சம் சைக்கிள்கள் தயாரிக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். ஒரு லட்சம் 2 லட்சத்திலே தகராறு வேண்டாம், 10, 12 நாட்களாகக் கோடிக்கணக்கில் நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். சில லட்சம் போனால் பரவாயில்லை, திட்டமிட்டு காரியங்களை நிறைவேற்றும்போது “பொறுங்கள், பொறுங்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். பார்த்தால் தெரிகிறது பல துறைகளில். ஆகையால்தான் இன்றைய தினம் பல்வேறு துறைகளில் மனக்குமுறல் இருக்கிறது. புள்ளி விவரங்களை காட்டி மக்களை திருப்தி செய்துவிடலாம் என்று எண்ணிவிடாதீர்கள். ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம், கல்விக் காக இத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று புள்ளி விவரங்களைக் காட்டினால் போதாது. நாட்டு மக்கள், ஹரிஜனங்கள் சென்ற ஆண்டு இருந்ததைவிட இந்த ஆண்டு எந்த அளவுக்குச் சமுதாயத்தில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு பசி, பட்டினி எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது, குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டுவதில் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு கஷ்டம் குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்குப் பார்த்துத்தான் மதிப்பிடுவார்களே தவிர, கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்து திருப்தியடைய மாட்டார்கள். ஒவியத்தில் ஊதா நிற வண்ணம் இவ்வளவு, நீலம் இவ்வளவு, கருநீலம் இவ்வளவு பயன்படுத்தினேன். நான்கு, ஐந்து துரிகைகளை உபயோகித்தேன். இரவு பகலாகக் கண் விழித்துத் தீட்டினேன் என்று சொன்னால் போதுமா? ஒவியம், பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கிறதா? பார்த்தவர், பாராட்டும் விதமாக இருக்கிறதா என்பதுதானே முக்கியம்?

2-30
a.m.

அமைச்சர் அவை மக்களுக்குத் தேவையானவைகளை குறைபாடுகளை நாங்களே நேரில் போய்ப் பார்த்து நன்மை சாதிக்கப் போகிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அதற்காக ஒரு புது முறையை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் வகுத்தார். அது தான் எல்லா பத்திரிகைகளும் பாராட்டி எழுதிய ‘பாகல்மேடு காட்டிய பாதை’. முதல் அமைச்சர் பாகல்மேடு கிராமத்திற்குச் சென்றார். அதிகாரிகளையும் உடன் அழைத்துச் சென்றார். அங்குள்ள கிராம மக்கள் ஆச்சரியத்தால் வாய்

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

பிளந்து, முதல் அமைச்சரும், அதிகாரிகளும் நம்முடைய கிராமத்திற்குக் கூட வருகிறார்களே என்று ஆவலுடன் வரவேற்றார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள குறைபாடுகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளை முதல் அமைச்சர் கேட்டு நேரடியாகவே உத்தரவு போட்டார் என்று பத்திரிகைகளிலே படித்தேன். நம்முடைய பத்திரிகைகள் எல்லாம், 'இது அல்லவோ முறை. பாகல்மேடு பாதை, பாகல் மேடு பாதை' என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு 4-5 நாட்களுக்கு முன் ஒரு சந்தேகம் வந்தது. ஆந்திராவுக்கு சில இடங்கள் போய்விட்டதே. அதே போல் இந்த பாகல்மேடும் போய் விட்டதா என்று. சந்தேகத்தை போலீஸ் அமைச்சரிடம் கேட்டேன். நல்ல வேளையாக பாகல்மேடு போகவில்லை என்று தெரிந்து கொண்டேன். இப்பொழுது பாகல்மேடு இருக்கிறது. ஆனால் பாகல் மேட்டுப்பாதை இல்லை. சென்ற ஆண்டு முதல் அமைச்சர் செய்து காட்டியது சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிப்பதற்கு என்று சொன்னார்கள். பாகல்மேட்டுப் பாதை சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிப்பதற்கு ஒரு வழி என்று சொன்னால், அதை தொடர்ந்து செய்யாததற்கு காரணம் என்ன சிகப்பு நாடா முறையை நீடித்துக்கொண்டு இருப்பதால் என்ன நன்மை கிடைக்க முடியும். பாகல்மேட்டில் நடந்ததைப் படித்த பிறகு நானும் ஒரு பேராசைக்காரனானால் என்னுடைய தொகுதியிலும் அம்மாதிரி நேரடியான உத்தரவுகள் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தேன். தண்டலம் என்னும் கிராமத்திற்கு முதல் அமைச்சர் வந்தார். அங்கு உள்ள கிராம மக்கள் குறைபாடுகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். அதன் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், முதல் அமைச்சர் வசதியாக வருவதற்காக அங்குள்ள எஞ்சினியர்கள் இரவு பகல் பாராமல் கஷ்டப்பட்டு போட்டிருந்த பாதை இன்று மழையால் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் முதல் அமைச்சர் வந்தால் அந்தப் பாதையே தெரியாது. பாகல்மேட்டுப் பாதை அவராலேயே கைவிடப்பட்டது. தண்டலத்தில் போடப்பட்ட பாதை அடைபட்டுப் போய் விட்டது. (முதல் மந்திரி குறுக்கீடு) நமது முதல் அமைச்சர் என்ன அமைத்துக்கொண்டு போய் எமாற்றலாம் என்று பார்த்தீர்களா என்று சொல்கிறார். காங்கிரஸ் அல்லாத மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் வெற்றி பெற்ற தொகுதிகளில் முதல் அமைச்சர் பணம் செலவழிக்கக்கூடாது என்று திட்டமிட்டிருக்கிறாரா? அப்படிக்கூறியிருந்தோம். பரக்கலாம் என்றாலும், காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற தொகுதிகளில் பணம் கேட்க எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறதோ அவ்வளவு உரிமை எங்களுக்கு இருக்கின்றது. ஆகையால் எமாற்றுவதற்கு அல்ல. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் என் பேரில் எமாற்றம் அடையாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கம். முதல் அமைச்சரைக் கேளுங்கள், பணம் தர வேண்டியவர் அவர்தான் என்று நான் சொன்னேன். என்னுடைய தொகுதி மக்கள் திருப்தியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது எல்லாம், 'தொகுதி உறுப்பினர் செய்ய வேண்டியதை எல்லாம் செய்தார், முதல் அமைச்சருக்கு இன்னும் மனம் வரவில்லை, அவருக்கு மனம் வரவேண்டும்' என்பதுதான். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளவர்கள் அவரை வரவேற்று, வாழ்த்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இரண்டாம் முறையாகவும் அந்தத் தொகுதிக்கு வந்தார், இந்தத் தடையையாவது என் தொகுதியைக் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒருவரை ஒருவர் எமாற்றுவது அல்ல. ஒருவரை ஒருவர் கேட்டு வாங்குதவற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஆகையால் முதல் அமைச்சரை எமாற்ற வேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் எனக்கு இல்லை. எமாற்ற வேண்டும் என்று கருதி நான் ஒரு பஸ் பர்மிட் கேட்க வில்லை. லைசன்ஸ் தரச் சொல்லிக் கேட்கவில்லை. எந்த விதமான சலுகையும் எனக்காக நான் கேட்கவில்லை. சலுகைகள் கேட்கவேண்டும் என்றால் எனக்கு வேண்டிய மந்திரி சபையையே நான் பார்த்திருக்கிறேன். அப்பொழுதே நான் சலுகைகள் கேட்கவில்லை. இப்பொழுதும் கேட்பதாக அபிப்பிராயம் இல்லை. ஆகையால் இப்பொழுது எமாற்றம் ஒன்றும் இல்லை. சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிப்பதற்கு தண்டலம் ஒரு வழி. சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிப்பதற்கு பாகல் மேடு ஒரு வழி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளினால் கிடைத்த பலன் என்ன? ஒரு பலனும் காணவில்லை.

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆண்டு அறிக்கையைப் படித்து விட்டு புள்ளி விவரங்களை மட்டும் சொல்லாதீர்கள், அதன் பலனையும் பார்த்துச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்ன காரணத்தால் பலன் ஏற்படவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஓவியத்தின் வசீகரத்தைப் பார்த்துத்தான் ஓவியரின் திறமையைச் சொல்ல வேண்டுமெய்யொழிய அதிலே செல்வான வண்ணத்தைப் பார்த்துச் சொல்வது சரியல்ல. வண்ணத்தைக் கொண்டு ஓவியத்தைத் தீர்மானிப்பது இயலாத காரியம். ஆகையினால் தான் நாங்கள் வேறு ஒரு வழியை, ஒரு முறையை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும் என்று நானும் என்னைச் சார்ந்த கட்சிக்காரர்களும் கருதுகிறோம். அது இந்தத் தலைமுறையில் நடக்காது என்று ஆளும் கட்சியில் சொல்லுகிறார்கள் அது இந்தத் தலைமுறையில் நடப்பதாக இல்லை என்றால் இந்தத் தலைமுறையிலேயே அதற்கு வேண்டிய துவக்கம் ஏற்பட்டால்தான் எடுத்த தலைமுறையில் லாவது அதற்கு முடிவு ஏற்படும். அந்தக் காலம் வரப்போகிறது, கனியப் போகும் அந்தக் காலமும் வரப்போகிறது. அதற்கு முதலில் வித்து இட வேண்டும். வித்திட்டு உரம் இட்டு பயிராக அதற்குப் பிறகு பலன் கிடைக்கும் காலம் வரட்டும் என்று காத்திருக்கலாம் நாங்கள். அப்படிப் பட்ட காலம்தானே வரும் என்று நினைத்து நாங்கள் அதற்கு வித்திடாமல் இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் நானும் என்னைச் சார்ந்த கழகங்களை உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் எவ்வளவுதான் எங்கேலியாகச் சொன்னாலும் கூடவடக்கு, தெற்கு என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறோம். அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி வருவதெல்லாம் நாம் தனி நாடாக இருந்தால் வாழ முடியாது, தனியாக வாழ்வதற்கு நமக்கு என்ன வசதி இருக்கிறது என்ற பொருள்பட நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பன் முறை எடுத்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் எடுத்துப் பேசிய காரணத்தால் நான் அவருக்கு ஒன்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே ஒரு நாடு பெரிய நாடு சிறிய நாடு என்பதைப் பார்த்து அதன் எதிர் காலத்தை முடிவு செய்ய முடியாது. "The importance of a country depended not on its size or population but its inner quality. The question whether a country is 2,000 miles long or 200 miles long does not make much difference. Perhaps in war it might make a difference, but in peace it is the quality of the human being that tells."

ஒரு நாடு 200 மைல் அகலம் இருக்கும், மற்றொரு நாடு 2,000 நீளம் மைல் இருக்கும். அந்த நாடு பெரிது, சிறிது என்பது அதனுடைய அகல நீளத்தைப் பொருத்தது இல்லை. அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. அந்த நாட்டின் மக்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. இப்படி யாரோ ஒரு சாதாரண அரசியல் வாதி சொல்லவில்லை. ஒரு சாதாரண அரசியல் வாதி அப்படிக் குறிப்பிட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி நான் சொல்லமாட்டேன். ஒரு மாமன்றத்தில் ஒரு பெரிய அரசியல் வாதி அப்படிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சென்ற ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஐரோப்பா கண்டத்திலிருக்கிற ஹேக் (Hague) என்ற நகரத்தில் நமது பாரத நாட்டுப் பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்களே அப்படி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே ஒரு நாடு சின்ன நாடா, அல்லது பெரிய நாடா என்று கண்டு பிடிப்பது அதனுடைய செழிப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. இப்படிக் குறுகிய மனப்பான்மையை யுடையவர் சொல்லவில்லை, பாரத மனப்பான்மையையுடைய பண்டித நேரு அவர்களே இப்படி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார். ஒரு நாட்டின் விஸ்தீரணத்தைப் பொருத்து, அந்த நாட்டின் முக்கியத்துவத்தைக் கவனிப்பது இல்லை என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு நாடு பெரிய நாடாக இருந்தாலும் சிறிய நாடாக இருந்தாலும் அந்த நாடு தனியாக தனி அரசாக இயங்க வேண்டுமானால், அதன் மக்களை வாழ வைக்கும் அளவு இயற்கை வளப்பம் இருக்கிறதா என்பதைப்பார்த்து அதைப்பற்றி கணக்கிடவேண்டும் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது "வையர்பின் எகனாமிக் யூனிட்" (Viable economic unit) என்று சொல்லுவார்கள்.

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

பொருளாதார திட்டத்தின் கீழ் தன்னேத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய, பிறர் கையை எதிர் பார்க்காத அளவுக்கு இயற்கை வளம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து அந்த நாட்டைப்பற்றி நிர்மானம் செய்வார்கள். அப்படி பொருளாதார நிபுணர்களும் தத்துவாசிரியர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்திலுள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களில் பலர் அவரவர்களுடைய தொகுதியிலுள்ள வளங்களைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கிற நாகப்பட்டணம் உறுப்பினர் தோழர் என். எஸ் ராமலிங்கம் அவர்கள் தங்களுடைய நாகப்பட்டணத் துறைமுகத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை வீரிஷ்டத்தினால் எவ்வளவோ வருமானம் கிடைக்கும் என்றும், நாட்டை வளமுறச் செய்யலாம் என்றும், அங்கே ஸ்டீல் பெட்டிகளும், எஃகு பெட்டிகளும் தயார் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை இருப்பதால் அவைகளை ஏற்றுமதி செய்து நாட்டை வளம்பெறச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார். அதன் மூலம் நாட்டின் செல்வம் வளரும் என்றும் குறிப்பிட்டார். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய வேதாரண்ய தொகுதி உறுப்பினர் சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய வளங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி அங்கே முந்திரியையும், தேக்கு மாங்காயும் பயிரிட்டால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும் என்றும், அப்படி பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்படிப்பட்ட வளங்களை கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கும்போது சிறிய நாடு பெரிய நாடு என்ற பிரச்சனை இல்லை. ஒரு நாட்டின் முக்கியத்துவம் அந்த நாட்டின் வளத்தை பொறுத்திருக்கிறது. அந்த நாட்டு மக்களின் நல்ல பண்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. இப்படி பண்டித நேரு அவர்கள் சொன்னது மட்டும் அல்ல, மற்றொரு அரசியல் தலைவரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அதையும் இந்த சமயத்தில் அமைச்சர் அவைக்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன்.

இதை நான் சொல்லவேண்டியதற்கு காரணம் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள், 'இவ்வளவு சின்ன நாடாக இருந்தால் செயற்கைச் சந்திரனைச் செய்ய முடியுமா?' என்று கேட்பார்கள், ஒரு தடவை. 'அதைச் செய்வதற்கு ரஷ்யாவால் தானே முடிகிறது, அமெரிக்காவால் தானே முடிகிறது. நீங்கள் தமிழ் நாடு, திராவிட நாடு என்று பிரிந்து போனால், உங்களுக்குத் தேவையான இயந்திரங்களை வாங்கக் கூடிய அளவு பணம் கிடைக்காதே' என்று கழிவிரக்கப்பட்டார்.

2-40
p.m.

செயற்கைச் சந்திரனைச் செய்வதற்கு ரஷ்யாவால் முடிந்தது போல, அமெரிக்காவால் முடிந்தது போல, அந்த நாடுகளை விடச் சிறியதாக இருக்கக் கூடிய இந்திலாந்து நாட்டிலே செயற்கைச் சூரியனைச் செய்வதற்கு இன்றைய தினம் திட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சூரியனுக்கு எந்த அளவு உஷ்ணம் இருக்கிறதோ, அந்த அளவு உஷ்ணத்தை, வெப்பத்தை விஞ்ஞான முறையிலே பெற்று கையாளலாம் என்று கண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால், சின்ன நாடு, பெரிய நாடு என்ற பிரச்சனை அர்த்த மற்றது. நாங்கள் சொன்னால் ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறுது என்ற காரணத்தால், அவர்கள் போற்றத்தக்க, மதிக்கத் தக்க, வழிபடத் தக்க, பண்டித நேரு அவர்கள் சொன்ன வாசகத்தைச் சொன்னேன்.

மற்றொரு தலைவருடைய வாசகத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். To think that small nations had no note to play in international affairs was a dangerous and defeatist attitude. I refuse to subscribe to this dangerous and defeatist attitude. I believe that it will be in the interest of the (super-states) themselves that states should not leave to them (super-state) the entire responsibility for making decisions which may affect all mankind.—Burmese Premier U Nu. 'சிறிய நாடுகளைப் பெரிய நாடுகள் புறக்கணித்து விடாது, புறக்கணிக்கக் கூடாது, புறக்கணிக்க முடியாது, புறக்கணித்தால் அவைகளுக்கே ஆபத்து' என்று சொல்லியிருப்பவர் பர்மிய நாட்டுப் பிரதம மந்திரி யூ நூ அவர்கள்.

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் 'தனி நாடு, சிறு நாடு, ஆகவே, வாழ்வதற்கு வழி இல்லை' என்று சொல்கிறார்களே, அதற்காகத்தான். ஒரு நாடு பெரிய நாடாக இருந்தாலும், சிறிய நாடாக இருந்தாலும், அது எந்த அளவுக்கு இயற்கை வளத்தைப் பெற்றிருக்கிறதோ, அந்த இயற்கை வளத்திற்கும் உலகத்திற்கும் எந்த அளவுக்குத் தொர்பு இருக்கிறதோ, அதைப் பொருத்துத்தான் ஒரு நாட்டினுடைய வாழும் சக்தி அடங்கியிருக்கிறது.

அப்படியிருக்கும்போது நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுகிற அன்னியச் செலாவணியைப் பற்றி நான் இங்கே கொஞ்சம் குறிப்பிடப் பிரியப்படுகிறேன். 'அன்னியச் செலாவணி இல்லாமல் நாம் வெளி நாடுகளிலேயிருந்து இயந்திரங்களையும் மற்றவைகளையும் வரவழைக்க முடியாது; பாரதத்தோடு ஒன்றாக இருந்தால் தான் அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கும்; ஆகையால் தான் நாங்கள் அங்கே இருக்கிறோமே தவிர ' என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். 'அங்கே இருக்கிறோமே தவிர' என்று சொல்வது தவறு. அவர் அப்படிச் சொன்னார் என்ற கருத்தை நான் சொல்லவில்லை. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வட நாட்டிலிருந்து வாங்க வேண்டியதை வாங்கிக்கொண்டு, பிறகு பிரித்து கொள்ளலாம், அண்ணதையுடன் சேர்ந்து கொண்டு விடலாம் என்று திட்டமிட்டிருப்பதாக இரண்டு மூன்று வட நாட்டுப் பத்திரிகைகள் அவரைக் கண்டித்து எழுதியிருந்தன. ஆகவே, நிதி அமைச்சரை அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் எழும்பியிருந்த சிக்கலான நிலைமைக்கு நான் ஆளாக்க மாட்டேன். என்னுடைய கருத்தைச் சொன்னேன்.

'வெளிநாட்டுச் செலாவணி இருந்தால்தான் நமக்கு நல்ல இயந்திரங்கள் கிடைக்கும்' என்று அவர் எடுத்துச் சொன்னார். என்னுடைய வாதம் அன்னியச் செலாவணி பெறத் தக்க அளவு, வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பக் கூடிய பொருள்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே நம்முடைய நாட்டில்தான் அதிகம். இந்திய துணைக்கண்டத்தில் மற்ற இடங்களிலே மிகக் குறைவு என்பது என்னுடைய வாதம். வெளிநாடுகள் விரும்பி வாங்குவது, வெளிநாட்டுக்காரர்கள் தேவை என்று கருதுகிற எந்தப் பொருளைப் பார்த்தாலும் இங்குதான் அவை ஏராளமாக உள்ளன. நம்முடைய நாட்டுத் தோலை (hide, and skins), தேயிலை, காப்பி, ரப்பர், மிளகு, வாசனைத் திரவியங்கள், முந்திரி, தோரியம், யுரேனியம், பாக்கைட், மாணைட் இப்படிப்பட்டவைகள் வெளி நாடுகளுக்கு இன்றைய தினம் தேவைப்படுகின்றன. இங்கே இருக்கும் வேர்க்கடலை (groundnut) டாலர்களையும் ஸ்டெர்லிங்குகளையும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு வாங்கியளிக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமான அளவு டாலர் வாங்கித் தரும் பொருளை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நாம், அன்னியச் செலாவணியைப்பற்றி ஏன் கவலைப்படவேண்டும்? நம் வீட்டு சட்டியிலே வெண்ணெய் இருக்கும் போது, அடுத்த வீட்டில் நெய் கொடுத்தார்கள் என்று பாராட்டுவதிலே என்ன பொருள் இருக்க முடியும்?

அன்னியச் செலாவணியைத் தேவையான அளவுக்கு வாங்கித் தரத் தக்க இந்தப் பொருள்களை, நாம் தனி நாடு என்றால், எந்த நாடுகளுக்கு அவை தேவையோ அங்கு கொடுத்து, அந்த நாடுகளிலிருந்து பெறத் தக்கவைகளை நாம் பெற முடியும். நாம் தனி நாடாக இருந்தால் என்ன செய்ய முடியும் என்று இப்படிக்கேட்பவர்களுக்கு இதைச் சொல்கிறேன்.

அப்படிச் சொல்லும்போது, நம்முடைய ஆட்சியாளர் இதுவரை ஒரு வாதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். 'இப்பொழுது ஒன்றாக இருப்பதுபோல், இனியும் ஒன்றாகவே இருப்பதில் என்ன கஷ்டம்?' என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வாதத்தை அவர்களே படிப்படியாக இன்றையதினம் ஓரளவு குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

கேள்வி நேரத்தின்போது, கேள்வியொன்றுக்குப் பதில் சொல்லும் போது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னாலே சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. டி.டி.கே. அவர்களை 'நம்மவர்'.

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டு, அதுபற்றி பிரச்சனை வந்தபோது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து, பெருமிதத்துடன், மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார், “ஆஹ், தமிழர், தென்னவர் என்று அவரைச் சொல்லிக் கொள்வதற்குப் பின்வாங்கப்போவதில்லை” என்று. ஆனால், பிரிந்து விடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே அதிலேதான் வேறுபடுகிறேன் என்று சொன்னார். நான் அந்த உணர்ச்சியை மெத்த மதிக்கிறேன். என்னென்றால் அந்த உணர்ச்சி என்னை எங்குக்கொண்டு செல்கிறதோ அதைப் போலவே நிச்சயமாக அவரையும் இழுத்துச்செல்லும் என்ற உறுதியுடையதாக இருக்கிறது. தமிழன், தென்னவன் என்ற உணர்ச்சியோடு இந்தியன் என்ற உணர்ச்சியையும் என்னுடைய பேதை நெஞ்சுக்குச் சொல்லிப்பார்த்தேன். பெரியவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில், கவிஞர்கள் பாடியிருக்கிற நேரத்தில் நம்முடைய நெஞ்சத்திலும் இந்தியன் என்ற பொது உணர்ச்சி தோன்றாதா என எங்கினேன். நாமக்கல் ராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் பாடிய பாட்டு, “தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு—தனியே அவனுக்கேதர் குணம் உண்டு” என்கிற அவரது சொல் என்னுடைய நெஞ்சுணர்ச்சியை உணர்ந்தே கொன்னது போல எனக்குத் தோன்றியது. ஆகவே தமிழனுக்கே இயல்பான உணர்ச்சி இருக்கிறது. வடநாட்டாரும், தானும் ஒன்றுதான் என சொல்லிக்கொண்டாலும் அது சொல்லளவில் தான் இருக்கமையொழிய நெஞ்சுணர்ச்சி அவ்வாறாக அமையாது என்கிற முடிவில் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் என்னுடன் ஒன்றுபட்டு படிப்படியாக மாறிக்கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்த நம்பிக்கையை பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால் தான் வறந்தி, வாந்தி, வலியுறுத்தி, வலியுறுத்தி, இந்த விஷயத்தைச் சொல்லுகிறதே தவிர, புள்ளி விவரங்களைப்பார்த்து 21.6, 20.2 என்பதாக எடுத்துச் சொல்வது கடினமானது என்பதால் சொல்லாமல் விடவில்லை. இப்படிப் பேசுவது எனக்குக் கடினமானது என்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் நினைத்தாலும், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அப்படித் தருசுமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஐந்தாறு ஆண்டுகாலம் இந்தப் புள்ளி விவரங்களையே மனப்படம் செய்வதற்கு நான் கல்லூரிகளில் எத்தனை எண்ணை செலவழித்திருக்கிறேனோ அதில் கொஞ்சம் என்னையே இப்போது செலவழி செய்தேனோ இது எனக்குச் சாத்தியமானதே என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி என்னுடைய சார்பில் வாதாடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

வெளிநாடுகளுக்கு அதிகமாக அனுப்பத் தக்க பொருள்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்க அன்னியச் செலாவணியைப் பற்றி ஏன் கவலைப்படவேண்டும்? இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்கார் தங்களையே வருவாயை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒருசேரப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தாலும் அப்படி அவர்கள் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவில்லை என்பதை என்போன்றவர்கள் சொல்வதால் பயனில்லை. இந்திய சர்க்காரிடத்தில் தொடர்பு கொண்டவரும், காங்கிரஸ் கட்சியிலே முக்கியமானவரும் நிதிக்கமிஷன் தலைவராகிய ஸ்ரீ சந்தானம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன் : “It was a fact that economic development of the various States had not been even. There was a strong feeling all round that somehow or other, industries should be set up in all States. This feeling deserves to be respected.” என்று அவர் சொல்லிவிட்டு, மேலும் பக்ரா, ஹிராக்ட் அணைக்கட்டுகள் வடக்கே கட்டியிருக்கிறார்கள். வடக்கே கட்டினால் என்ன, தெற்கே கட்டினால் என்ன, அங்கே கிடைக்கும் செல்வம் எல்லோருக்கும் தான் கிடைக்கிறது என்று எங்களுக்குப் பதில் சொல்கிற காங்கிரஸ்காரர்களுக்கே சூடுகொடுப்பதுபோல அவர் மேலும் சொல்கிறார். “It was true only to a small extent that increase of wealth in any part of India accrued to the whole people. The immediate benefit of a big irrigation project was plenty of employment in its neighbourhood during construction and after construction a notable increase in property. It was so in regard to the setting up of Industries” இதை எடுத்துச் சொல்வதன்மூலம் பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இவைகளை எல்லாம் இந்திய துணைக்கண்டத்தில் எங்கே எந்த இடத்தில் கட்டினாலும் அங்கே கிடைக்கின்ற பலன்

[Sri C. N. Annadurai]

[8'h March 1958]

இந்தியா புராவுக்கும் வரும் என்ற வாதம் தப்பு என்பதை காங்கிரஸ் கலைவர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ சந்தானம் அவர்களே மறுத்து இருக்கிறார். இந்தக் காங்கிரஸ் வாதம் (கனம் ஸ்ரீ கே. காமராஜ்—இதைக் காங்கிரஸ் வாதம் என்று சொல்லாதீர்கள்.) முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்ல என்று கருதலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஸ்ரீ சந்தானம் அவர்கள் தம் முடைய அறிக்கையில் தமிழ்நாடு அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற நாடு, அதற்கு நிதி அளிக்க வேண்டியது இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதையும் ஸ்ரீ அண்ணாத்துரை ஒப்புக் கொள்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: நான் உணவு விடுதிக்குப் போனால் வெண்டக்காய் சாம்பார் என்றால் என் இலையில் ஊற்று என்பேன். கத்திரிக்காய் பொரியல் என்றால் பக்கத்து இலையைக் காட்டுவேன். (கனம் ஸ்ரீ கே. காமராஜ்—உங்களுக்குச் சாதகமான வாதத்தைத்தான் எடுத்துக்கொள்வீர்களா?) தனக்குச் சாதகமானவற்றை எடுத்துக்கொள்வதுதான் மனித இயல்பு. நான் சொல்வதை நம்முடைய நாடு தனியாக வாழ்வதற்கு ஏற்ற எல்லா வசதிகளையும் பெற்றிருக்கிறது என்பது ஒன்று மட்டும் அல்ல. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தே தமிழ் மொழி இருந்த நிலை, தமிழர்கள் கடல் கடந்து சென்று வியாபாரம் செய்த நிலை முகவியவற்றை எல்லாம் நான் சொல்வதைக் காட்டிலும் வேறு ஒருவர் சொன்னார் என்றால் அதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள். சென்னை சர்வ கலாசாலை பொருளாதார நிபுணராக இருந்த ஸ்ரீ தாமஸ் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்:—B. J. Thomas "The commerce of South Indian ports with Alexandria reached great heights, especially during the years 45-160 A. D. with growing prosperity in Rome, the demand for not only pepper, but other spices and luxury goods rose to unknown proportions. To satisfy the craving of Roman women, Indian peacocks, parrots, monkeys and other pets were also taken and elephants were required for Royal processions in Rome. As such large imports had to be paid for in gold for species, authorities in Rome had to face serious currency problems." என்று ஈராயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலேயே தமிழகப் பொருள்கள் எவ்வளவு வெளி நாடுகளில் தேவைப்பட்டது என்று பி. ஜே. தாமஸ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்நிலை பழங்காலத்தில் இருந்தது. இப்பொழுது இருக்கும் தமிழகத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று சேட்கக் கூடியவர்களுக்கு காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் கருப்புத் தங்கம் என்று சொல்லும் பழுப்பு நிலக்கரி நெய்வேலியில் நமக்கு கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நமக்கு கிடைக்கும் நிலக்கரியும் அதனுடன் இணைக்கப் படுகிற துணைப்பொருள்களும் செய்யாததான் இந்த மாதிரித்தான் செல்வ வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று எடுத்துச் சொல்லி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அன்னிய செலாவணி என்ன பற்றாக்குறையாக இருந்த போதிலும் அதற்கு தடை ஏற்படாது, இது நமக்கு நிச்சயம் உண்டு என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நிலக்கரி சுரங்கம் தோண்டுகிற வரையில்தான் உண்டு என்று, கோர் அப்தி பளானில், (core of the plan) அடிப்படையில் உள்ளதை சேர்த்திருக்கிறார்களே தவிர மற்றவைகளை சேர்க்கவில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் துணை நிதியமைச்சர் அவர்கள் இரண்டொரு நாளைக்கு முன்னால் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை தோண்டிக் கொடுப்பதால் மட்டும் பயனில்லை. உர உற்பத்தி தொழிற்சாலையும், துணைப்பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலையும் அமைத்தால்தான் பலன் கிடைக்கும். ஆனால் இது பற்றி, எது எது திட்டத்தின் அடிப்படை என்று ஒரு அட்டவணை கொடுத்திருக்கிற மத்திய சர்க்கார் டெப்யூட்டி பைனான்ஸ் மினிஸ்டர் பகத் அவர்கள். மத்திய மந்திரி சொல்வதைப் பார்த்தால் வருகிற ஐந்து ஆண்டிற்கும், நமக்கு நெய்வேலியில் இருந்து நிலக்கரி மட்டுந்தான்

8th March 1958]

[Sri C. N. Annadurai]

கிடைக்கும் என்ற அவல நிலையிருக்கிறது. நம்மிடம் இருக்கக்கூடியது இயற்கை வளங்கள் மட்டுமல்ல. நம் நாட்டின் பூமிக்கு அடியில் இருக்கிற வளங்களைத் தோண்டிப் பார்ப்பதற்கு நம்மிடம் ஏதாவது டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறதா? அதாவது “ஜியாலஜிக்கல் சர்வே” பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கையில் அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அம்பூர் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் அக்கேள்வியைக் கேட்டார் என்று கருதுகிறேன். பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் பொருள்களைத் கண்டு பிடிக்க, சர்வே பார்க்க நாம் ஏதாவது இலாகா வைத்திருக்கிறோமா என்று கேட்டதற்குப் பதிலாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அந்த இலாகா மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது என்று. தனி நாடாக இருந்தால் இந்த புகழ்ப் ஆராய்ச்சி இலாகா நம்மிடம் இருக்கும். அது நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால், பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் பல்வேறு பொருள்களை, விலைமதிப்பில்லாப் பொருள்களை, கனிப்பொருளை நாம் தேடி எடுக்க முடியும் என்று நான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் அப்படி நம்புவதற்குக் காரணம், நம் நாடு தனியாக நிற்க வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல. ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலர், இங்கு கிடைக்கக்கூடிய, இங்குள்ள அரிய பொருள்களை கோடிட்டு காட்டுவதுமாகும். பெப்ரவரி 3-ம் தேதி நேற்கு ஜெர்மனியில் இருந்து வந்த இரண்டு நிபுணர்கள் வட ஆற்காட்டிலும், கிருச்சியிலும் சில பகுதிகளைப் பார்த்துவிட்டுத் தந்திருக்கிற ஒரு ஆராய்ச்சிக் குறிப்பை நான் பார்க்க நேரிட்டது: “Geologists from the Federal Republic of West Germany who recently conducted investigation of the soft rocks area in South Arcot and Trichy districts near Quilon with regard to the occurrence of petroleum, have expressed the view that further work in the area by way of detailed mapping and geophysical examination would be justified” என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இயற்கை வளங்கள், நாம் இன்னமும் கண்டு பிடிக்காமலிருக்கிற வளங்கள், முயற்சி செய்தால் கிடைக்கக் கூடிய வளங்கள் இவைகள் ஏராளமாக இருப்பதை நாம் அறிவோம். அவைகளை கண்டு பிடிப்பதற்குள்ள அதிகாரம் ஒரு துறைத்தனத்திற்கு இருக்கவேண்டும். அந்த அதிகாரங்களை துறைத்தனத்திற்கு வார்த்தி தரவேண்டும் என்பதற்கும் தனி நாடு வேண்டும் என்றுள்ள கோரிக்கைக்கும் தொடர்பு உண்டு என்று நான் கருதுகிறேன். நாம் தனியாக வாழ முடியுமா என்று கணக்கெடுக்கின்ற நேரத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் இன்று இருக்கக் கூடியவைகளை மட்டும் எடுக்காது “பொட்னீயாலிடிஸ்” லையும் சேர்த்து கணக்கெடுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்று பக்கத்திலும் கடல் கிடைத்திருக்கிற நம் நாட்டில் மீன் பிடிப்பு தொழிலை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் நாம் அதை வளர்க்க வேண்டிய அளவுக்கு வளர்த்து, இப்போது வளர்க்கவில்லை என்று அர்த்தமல்ல, பத்தோடு பதினென்றாக வைத்துவிட்டு அதற்கு ஒரு லட்சம் இதற்கு ஒரு பத்து லட்சம் என்று கொடுக்கின்ற மூறை இல்லாமல் அதை எடுத்து ஐந்து ஆண்டுகளுள் இந்த உலகில் இருக்கின்ற நாடுகள் எல்லாம் நம் நாட்டின் மீன் வளத்தைப் பார்த்து அவைகளை பெற்று தீரவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நெக தொழிலை வளர்க்கவேண்டும். ஆகவே இதற்கென்று திட்டமிட்டு 10 கோடி அல்லது 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, ஏதோ பாப்லோ படகுகள் 12 வாங்கியிருக்கிறோம், இன்னும் அது ஏழு வரும் என்று சொல்லக்கூடிய அவல நிலை இல்லாமல் திட்டமிட்டு வெளி நாட்டார் விரும்பத்தக்க வகையில், அவர்கள் விரும்பி வாங்கக்கூடிய நிலையில் இத்தொழிலை என் நாம் நடத்தக்கூடாது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக்கமகத் தலைவர்கள் ஏதாவது மாற்று யோசனைகள் இருந்தால் சொல்லட்டுமே என்று சொன்னார்கள். நம் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு பணம் தருவதற்கு என்னை மாற்று யோசனைகள் சொல்ல சொல்லுகிறார். என்.ஜி.ஓ.க்கள் விஷயத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு அக்கரை இருக்கிறது என்று நினைத்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த பணத்தை எதிலிருந்து எடுத்து செலவழிப்பது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. சாதாரணமாக அடுப்பின் அடியில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு இதை சொல்லுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அடுப்பின் பக்கத்தில் ஒரு கிளை அடுப்பும் இருக்கும். கிளை

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

அருப்பில் நெருப்பு அவசியப்படும்பொழுது பெரிய அருப்பிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு அருப்பிற்கும், கீளை அருப்பில் நெருப்பு அவசியமில்லை யென்றால் பெரிய அருப்பிற்கும் மாற்று வைப்பார்கள். அது போன்று, ஒரு இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை எடுத்து இன்னொரு இலாகாவிற்கு கொடுப்பது என்பது சரியான காரியமல்ல. அந்த முறையில் அரசியலில் எந்தெந்த இலாகாக்களில் தேவையில்லை, எந்தெந்த இலாகாக்களில் குறைக்கலாம் என்று சொல்லுவது முடியாத காரியம். ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் அதிகப்படியான பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மேலும் மேலும் பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கு மேலும் மேலும் இன்னும் ஒரு தலைமுறைக்கு செலவழித்தால் தான் அடுத்த தலைமுறைக்கு ஒரு நாசரீக நாட்டுக்கு ஒப்பான நிலையை நம் நாட்டு மக்கள் பெற முடியும். இவைகளை எல்லாம் நாங்கள் உணராமல் இல்லை. ஆகவே ஒரு துறையிலிருந்து இன்னொரு துறைக்கு எடுத்து தரவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆங்கிலத்தில் Rob Peter and pay Paul என்று சொல்லுகிற பழமொழியைப் போல ஒரு துறையிலிருந்து எடுத்து இன்னொரு துறைக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்லுவது வருவாயை தேடித் தருகிற வழி வகைகளை இந்த ஆட்சியாளர்கள் தேட வேண்டும். அப்படி தேடுவதற்கான துறைகள் பல இருக்கின்றன. நம் நாட்டில் மூன்று பக்கத்திலும் கடலை வைத்துக்கொண்டு மீன் பிடி தொழிலை நாம் என் வளப்படுத்தக் கூடாது? ஆஸ்திரேலியாவில் கிடைக்கிற ஆட்டு இறைச்சியை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பி விற்று அங்கிருந்து கிடைக்கிற பணத்தைக் கொண்டு ஆஸ்திரேலியா மக்கள் தங்களுடைய பொருளாதார நிலையை செம்மை படுத்தவில்லையா? டென்மார்க் பசுக்களிலிருந்து கிடைக்கும் பாலை கொண்டு பால் ஆடை செய்து அவைகளை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி டென்மார்க் நாட்டு மக்களின் பொருளாதார நிலையை செம்மைப் படுத்தவில்லையா? சுவீட்சர்லாந்திலிருந்து கடிக்காரங்கள், நலீன் விஞ்ஞான கருவிகள் இவைகளை உலகிலுள்ள வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற பணத்தைக் கொண்டு சுவீட்சர்லாந்து மக்களின் பொருளாதார நிலையை செம்மைப்படுத்தவில்லையா? அதே போன்று மூன்று பக்கத்திலும் கடலை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம் மீன். பிடி தொழிலுக்கு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 20 கோடி ரூபாய் மக்கிய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றோ அல்லது அதை மத்திய சர்க்கார் புறக்கணித்து விட்டால் நம் நாட்டு மக்களிடம் கடன் கேட்டு வாங்கியோ அதை செலவழித்து இந்த மீன் பிடி தொழிலை வளர்த்து இருந்தால் பட்ஜெட்டில் என் துண்டு விழுகிறது. அதே போன்று நம் நாட்டில் விளை நிலங்கள் போக தரிசாக கிடக்கின்ற நிலங்களில் புற்பயிர் செய்து அதன் மூலம் ஆடு மாடுகளை வளர்த்து அதன் மூலம் ஆட்டு இறைச்சியை தயாரித்து இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு என் அனுப்பக்கூடாது? இவைகளை செய்ய திட்டம் இல்லையா? ஒவ்வொன்றிற்கும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இதில் இருக்கின்ற வித்தியாசம், சாதாரண சாப்பாட்டிற்கும் நிலா சாப்பாட்டிற்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசம் தான். நிலா சாப்பாட்டிற்கு சிறுவர் சிறுமியர்கள் நம்மை போலவே அருப்பை வைக்கிறார்கள், நம்மைப் போலவே சாதம் வடிக்கிறார்கள், நம்மை போலவே குழம்பு வைக்கிறார்கள் ஆனால் அது வெறும் நிலாச் சாப்பாடு தான்! அதே போன்று இந்த மீன் பிடித் தொழிலுக்கு பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இவைகளின் ஆராய்ச்சிக்காக பணம் செலவு செய்யப்படுகின்றது ஒப்புக்கு! ஆனால் இந்த தொழிலை நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கு திட்டமிட்டு, வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் இந்த தொழிலை வளர்த்திருக்கால் பற்றாக்குறையை போக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். மாற்று யோசனைகள் சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறார் அமைச்சர். மாற்று யோசனைகள் இல்லை என்று அர்த்தமில்லை. மாற்று யோசனைகள் ஆட்சியாளர்கள் கையாளுகின்ற கொள்கையைப் பொருத்திருக்கிறது. இன்றைய கிணம் அவர்கள் கையாளுகின்ற முறையிலே இந்திய துணைக் கண்டத்தில், பாரத சர்க்காரிலே ஒரு பகுதியாக இருந்து கொண்டு, பாரத சர்க்காரிடத்திலே அதிகாரங்களின்

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

பெரும் பகுதியைக் கொடுத்து விட்டு, இப்படிப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டங்களைத்தான் தயாரிக்க முடிகிறது. இப்படிப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்போது, இதை விடத் திறமையாக வேறு காங்கிரஸ் அமைச்சர் தயாரித்திருக்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக நம்முடைய நிதி அமைச்சரை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையில் மாறுதல் இருந்தால், நிச்சயமாக இந்த மாகாணத்தினுடைய நிலைமை, ஒரு தனி நாட்டு நிலைமையாக இருந்தால், நாம் உண்மையான நன்மை பெற முடியும். இதனைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், திரும்பத் திரும்ப திராவிட நாடு கேட்கிறதே என்று சொல்வார்கள். அப்படியெல்லாம் நான் பேசுவது தவறே என்று கூட கருதிக் கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய மதிப்பிக்குரிய நண்பர் ராமசுவாமி அவர்கள் அளித்த 1935-ம் ஆண்டு டில்லிப் பாராளுமன்ற குறிப்புகளில் நான் பார்க்கிறேன், இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்காரிலே உள்நாட்டு அமைச்சராக இருக்கும் பண்டித பந்த் அவர்கள் ஒரு விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு என்னைவிடத் திறமையாக பேசும்போது ஆங்கிலேயர் போன பிறகுதான் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் இருக்கிறது என்றார்: “if there was Sw raj Government, I would have myself humbly suggested to the Government to float a loan of Rs. 100 crores forthwith in order to rebuild the economic life of this country.” சுயராஜ்யம் கிடைத்திருக்குமானால், இந்த வெள்ளை அமைச்சர்களிடத்தில் துண்டு துண்டாகப் பேசியிருக்க மாட்டேன், நூறு கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கி நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்திருப்பேன் என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, இப்போது நான் சொல்லும்போது ஒரு கற்பனையில் மூழ்கியிருக்கிறீர்களே என்று நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்னைப் பற்றிக் கூறுகிறீர்களே, அதைப் போல பண்டித பந்த் அவர்கள் வெள்ளை அதிகாரிகளை கண்டித்திருக்கிறார். “Unfortunately, it is not so. We live under a foreign rule. So it is but a dream. However much our friends may accuse me and blame us for our negative attitude, unless we remove the stupendous impediments and tremendous obstacles no progress is possible”. தனங்கள் நீக்கப்படாவிட்டால், முட்டுக் கட்டைகள் ஒழிக்கப்படாவிட்டால், நாட்டுக்கு விடுதலை கிடைத்தாலொழிய, நம் நாட்டு மக்களுக்குப் பரிகாரமில்லை என்று பண்டித பந்த் டில்லி பாராளுமன்றத்தில் 1935-ம் ஆண்டு சொன்னதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படிக் குறிப்பிட விரும்புகின்ற காரணத்தால் பண்டித பந்த் அவர்கள் எந்த அளவு உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறாரோ, அந்த நிலையில் நான் உயர்ந்திருக்கிறேன் என்று நினைத்து என்னை நானே எமாற்றிக் கொள்ள மாட்டேன். நான் இதை இங்கே சொன்னதன் காரணம், அப்படி பந்த் அவர்கள் பேசி முடித்தவுடனே ஷர் ஜேம்ஸ் கிரிக் என்ற ஆங்கிலேயர் “It is but a dream” என்று சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் என்னைப் பார்த்து “இது வெறும் கற்பனை” என்று சொல்கிறீர்களே, அதையே தான் “It is but a dream!”, என்று கிரிக் சொன்னார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், என்னை பந்த் அவர்களோடு ஒப்பிட்டுக் கொள்வதற்காக அல்ல. “History repeats itself”, அதாவது வரலாறு திரும்ப எழுதப்படுகிறது என்று கொச்சையாக சொல்வார்கள். அதே போல “பந்துகள்” பேசிஞல் “கிரிக்குகள்” பதிலளிக்க நேரிகிறது. திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கேப்பது கேலிக் கூத்தாக இருக்கிறது, இதுவெறும் கற்பனை என்று இப்போது அமைச்சர் பேசுகிறார்; என்னைக் கேலி செய்கிறார்: “If there was Swaraj Government, I would have myself humbly suggested to the Government to float a loan of Rs. 100 crores forthwith in order to rebuild the economic life of this country” என்று அப்போது பந்த் அவர்கள் சொன்னதை அப்போது இருந்த கிரிக் என்ற வெள்ளையன் இதே போல் தான் கருதினான் என்பதையும், உலகம் பந்தின் பக்கத்தில் தான் சேர்ந்தது என்பதையும், கிரிக்கின் பக்கத்தில் சேரவில்லை என்பதையும் நினைவுபடுகிறேன். நாங்கள் தனி நாடு திட்டத்தை எடுத்துச் சொல்வதிலே உண்மையாகவே இந்த நாட்டை

3-00
p m.

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

வாழ்விக்கத் தக்க நல்ல நிலைமைகள் இருந்த போதிலும், போதுமான அதிகாரங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறோம். அமெரிக்க நாட்டில் ஹாமில்டன் என்பவருக்காக சொல்லப்பட்ட புழுவரையை நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்கிறேன். “He smote the rock of National resources and abundant streams of revenue gushed forth. He touched the dead corpse of public credit and it sprang upon its feet.” எங்கே பணம், எங்கே பணம் என்று கேட்கிறார்கள். நான் ஹரிஜனங்கள் மடியிலிருந்து எடுத்து அதை என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குத் தாச் சொல்லவில்லை. ஹாமில்டன் சொன்னது போல் “He smote the rock of National resources.” நாட்டிலே இருக்கிற செல்வங்கள் பாரையைப்போல் அழுத்திக் கொண்டிருந்தன. “He smote the rock” அவைகளை அவன் தட்டிப் பார்க்கவில்லை, உடைத்தான், “and abundant streams of revenue gushed forth” தேவையான அளவுக்கு வசதிகள் பெருகிவிட்டன, “He touched the dead corpse of public credit and it sprang upon its feet.” செத்ததோ என்று கருதுகிற அளவுக்குச் சேர்ந்து போயிருந்த பொதுமக்களுடைய பண நிலைமையைத் தொட்டான். தொட்டவுடன் அது துள்ளி யெழுந்தது. இந்த காட்சியைத் தமிழிலே “பட்டமரம் தவிர்க்கும், பார்வை இழந்தவன் பார்வை பெறுவான்” என்று சொல்வார்கள். அத்தகைய முறையிலே அடிப்படை மாறுதல் தேவை. அந்த அடிப்படை மாறுதலை நீங்கள் எந்தக் கோணத்திலிருந்து கவனிடத் தரலும் சரி, இதைத் தவிர வேறு இடம் வந்து சேர்வதற்கில்லை என்று நான் உண்மையாகவே மனதார எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் அப்படி மனதார எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், நான் இவைகளைப்பற்றி எடுத்துக் குறிப்பிட்டுமிருக்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் படுகின்ற அரிசில் தெரிகின்றது. அவர் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்டுப் பெற முடியாத அவல நிலை தெரிகின்றது. பல்வேறு வகையான கிளர்ச்சிகள் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டாமல் இரங்க முடியாது. மார்ச் மாதம் 19-ம் நாள் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஒரு கண்டன் நாளைக் கொண்டாடப் போகிறார்கள். திருவல்லிக்கேணி கடற்கரையில் மாபெரும் அணிவகுப்பு நடத்துப் போகிறார்கள். எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்கனையும் அழைத்திருக்கின்றார்கள். நாங்கள் அங்கே செல்லுகின்ற நேரத்தில் “நீங்கள் கிளப்பிவிட்டு வந்து விட்டீர்களே” என்று நீங்கள் குறைபட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தினாலே அதை இப்போதே சொல்லுகின்றேன். அந்த அளவுக்கு என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அதிருப்திப்படைந்திருக்கிறார்கள். ஒரு புறத்தில் மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் 11-ம் தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறோம் என்று நோட்டீஸ் தந்திருக்கின்றார்கள். வேறொரு புறத்தில் மார்ச் மாதம் 27-ம் தேதி “கோரிக்கை தினம்” என்று நாளைக் குறிப்பிட்டு, இந்திய துணைக் கண்டம் பூராவும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்திக் கிளர்ச்சி நடத்த இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகள் அதிருப்தியினால் ஏற்படுகின்ற விளைவு. இந்த அதிருப்திக்குக் காரணம், உங்களால் போதுமான அளவுக்கு வசதி செய்து தர முடியாதது. அப்படி உங்களால் செய்து தர முடியாததற்குக் காரணம் உங்களுக்கு வழி தெரியவில்லை என்று அர்த்தமல்ல, வழி தெரியலாம். ஆனால் அந்த வழி அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வழி அடைக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக நந்தனா கதையில் வருவது போல் “சற்றே விலகி இரும் பிள்ளாய் சந்நிதானம் மறைக்குது” என்ற முறையிலே, நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வசதிகள் அடைபட்டுக் கிடைக்கின்றன. நந்தனா கஷ்டப்பட்ட நேரத்தில் சிவபெருமானே சொன்னது போல் “நந்தியே, சற்று விலகி இரும் பிள்ளாய், சந்நிதானம் மறைக்குது” என்று சொன்னது போல. இந்திய நாட்டின் பிரதமர் நேரு அவர்கள் நமக்கு வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் இந்த மாகாணத்திற்கு ஒரு தனி நாடு என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு அளிக்க வேண்டும். அதற்கான நிலைமையை அவர்களிடத்தில் கேட்க நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. “என் அந்த உரிமை இருக்கிறது, கருப்புக்கொடி காட்டினீர்களே, அதனாலேயா” என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கேட்கத்

8th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

தோன்றும். அது எங்களுக்கு இருக்கும் உரிமைகளில் ஒன்று அது என்று கூடச் சொல்லுவேன் ஏனென்றால், யாரிடத்தில் நன்மை கிடைக்குமோ அவர்களேத்தான் நாடிச் செல்வோம். கிடைக்க வேண்டிய நன்மை கிடைக்காவிட்டால் அதற்காக அவர்களிடம் வருத்தப்பட்டுக் கொள்வோம். ஆனால் அவர்களிடத்தில் கேட்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை. இந்திய நாட்டினுடைய பிரதமர் என்று நம்முடைய அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் பாரதப் பிரதமர் என்றோ, இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பிரதமர் என்றோ சொல்லுகிறோம். அவர் பிரதமராக இருக்கும் போக்கு நமக்கு இருக்கின்ற சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு ஏற்ற காலம் என்று கருதி, அந்தக் காலத்திலே கிளர்ச்சிகளைத் தொடக்கியிருக்கிறோம். நாடு பிரியலாம், பிரியக் கூடாது என்ற பல மாதிரியான கருத்துக்களை சில குறிப்பிட்ட அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்துப் பல பிரச்சனைகளைக் கிளப்பினார்கள். திராவிட நாடு எதற்கென்று கேட்டார்கள். தனியாகப் பிரிவது, தனித்து இருப்பது என்பது ஒரு நாட்டின் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதாகாதா என்று கேட்டார்கள். ஐந்து விரல்களிலே ஒரு விரலை வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது தப்பென்று சொல்லலாம். விரல்களெல்லாம் சரியாக இருக்கும்போது, வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, ஆனால் ஒரு விரலில் ஒரு கொப்புளம் ஏற்பட்டு அவை ஆபரேஷன் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும் போது ஏன் என்று ஒருவரும் கேட்கமாட்டார்கள். Pandit Nehru, The right of any well constituted area to secede from the Indian Federation or the Union has often been put forward இந்திய சமுதாயத்தில் எந்தப் பகுதியும் சரியான முறையில் பிரிந்து போகலாம் என்ற உரிமை பேசப் பட்டிருக்கிறது Before any such right of secession is exercised, there must be a properly constituted, functioning free India, அப்படிப் பிரிந்து போகவேண்டுமென்றால் உரிமை பாத்யதையைக்கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் சட்டப்படி சுயராஜ்ய இந்தியா, “ப்ரீ இந்தியா” ஏற்படவேண்டும் “It may be possible then, when external influences have been removed and real problems face the country, to consider such question objectively and in a spirit of relative detachment, far removed from the emotionalism of today. . . . Thus it may be desirable to fix a period, say ten years after the establishment of free Indian State, at the end of which the right to secede may be exercised through proper constitutional process and in accordance with the clearly expressed will of the inhabitants of the area concerned.” நாட்டுக்கு விடுதலை கிடைத்து, நல்ல ஆட்சி ஏற்பட்டு ஒரு 10 ஆண்டுகுப் பிறகு எந்த நாடாவது, எந்தப் பகுதியாவது பிரிந்து போக வேண்டும் என்றால், அங்கு இருக்கும் மக்களின் ஒப்புதலைப் பெற்று பிரிந்து போகலாம். பிரிய வேண்டும் என்ற பாத்யதையை கொண்டாடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால்தான் நான் இதைப் படித்தேன். பத்து ஆண்டுகள் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் போது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்காவது நமக்குள் ஒரு ‘ட்ரூஸ்’ இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இதிலும் 10 ஆண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உரிமை தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. பாரத நாட்டுப் பிரதமர் பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்கள் எழுதி இருக்கும் எட்டிலிருந்து சொல்லுகிறேன். பாகிஸ்தான் வேண்டும் என்று ஜனாப் ஜின்னா கேட்ட காலத்தில் எழுதியது. ஜனாப் ஜின்னாவை 10 வருஷ காலம் பொறுத்திருக்கச் சொன்னார். ஆனால் அவர் பொறுக்கமாட்டான் என்று சொன்னார். பத்து வருஷத்திற்குள் ஜனாப் ஜின்னா பாகிஸ்தான் பெற்றார். இவையெல்லாம் முடிந்த பிறகு, இந்தியாவுக்கு விடுதலை கிடைத்து 10 ஆண்டுகள் முடிந்தது, 11-வது ஆண்டில் நாம் நுழைந்து கொண்டிருக்கிறோம். பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு எழுதிய வாசகம் என் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. பத்து ஆண்டு காலம் பொறுத்து இருந்தோம். ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களில் புறக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தொழில் வளர்ச்சி குன்றியிருக்கிறது. நமது விவசாயம் செழிக்கவில்லை. தொழிலாளர்கள் தொல்லைப்படுகின்றனர். தமிழர்கள் சிலோனுக்கு கூலிகளாகச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

3-10
p.m.

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1958]

நம்முடைய நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை. நம் நாட்டின் செல்வம் நானுக்கு நாள் தேய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. நாம் ஒரு காலத்தில் உலகம் புகழத்தக்க முறையில் வாழ்ந்தவர்கள். அந்தக் காலத்தில் நம் நாட்டின் பண்பாடு உலகம் பூராவும் பரவி இருந்தது. தனி நாடாகப் பிரியவேண்டும் என்று கூறும் உரிமையைக் கொண்டாலாம் என்று பண்டித நேருவே சொல்லியிருக்கிறார். அந்த பாதியதையை, உரிமையை கோரலாம் என்று நேரு கூறி இருக்கிறார் என்று இந்த மாமன்றத்தில் இன்றைய தினம் எழுப்புவதற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். பெருமைப்படுகிறோம். அதே நேரத்தில் அப்படி நாங்கள் கேட்கிறபோது உங்களுடைய எண்ணப்படி அது உங்களுக்குக் கிடைக்காது, அதை தர மாட்டோம், அது இந்தத் தலைமுறையில் கிடைக்காது இன்னொரு தலை முறைக்குப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஆனால் எந்தக் காரணத்தாலோ நாங்கள் அதை வற்புறுத்துகிற நேரத்தில் நம்முடைய தலைவர்களுக்கும், காங்கிரஸ் அமைச்சர்களுக்கும் ஏதாவது இதனால் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டிருக்குமாயின் அருள் கூர்ந்து எங்களுடைய ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை தயவுசெய்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எங்களுடைய ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை உணராமல் வெறும் அரசியலுக்காக பேசுவதானால் இதை நாங்கள் விட்டுவிடுவது என்பது எளிதான காரியமாக இருக்கும். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையின் மீது பேசும்போது கூட கொள்கை முரண்பாடு இருக்கிறது என்று மிகக் கனீவோடு சொன்னார். அது உண்மை தான். கொள்கை முரண்பாடு என்பது அடிப்படை தத்துவத்தில் அடங்கி இருப்பதாலும் உரிமைப் பிரச்சினையாக இருப்பதாலும் எங்கள் உரிமையை இழந்து விட நாங்கள் மறுக்கிறோம். நாங்கள் எழுப்புகிற பிரச்சினைகளுக்கு சாமர்த்தியமான பதில் அளிக்கிறார். அந்த சாமர்த்தியத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். நாங்கள் அவரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது எங்களுடைய வாதங்களை எப்படி மறுக்கிறார்கள் என்ற வாத்திறமையை அல்ல. அவர் எப்படி அடித்து மடக்கிப் பேசுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல. அவைகளுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்ட நிதி அமைச்சர் அவர் என்று நான் நிச்சயமாக கருதுகிறேன். அவருடைய இருதயத்தைக் கேட்கிறேன். அவருடைய தோழர்களாகிய காங்கிரசுக்காரர்களைக் கேட்கிறேன். அத்தனை பேர்களுடைய இருதயத்தையும் கேட்கிறேன். தாய் திருநாடு பெறுவதற்கு அவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கேட்கிறேன். அவர்கள் தங்கள் இருதயத்தில் ஒரு ஓரத்தில் இந்தப் பிரச்சினைக்கு இடம் ஒதுக்கி வைத்துப் பார்த்தால் தான் இதைப்பற்றி புரியும் என்பதைச் சொல்லி அந்த நாள் விரைவில் நெருங்கிக்கொண்டு வருகிறது, என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். நிதி நிலைமையில் இருக்கும் பற்றாக்குறையை கிணறுகள் வெட்டுவதிலும் பற்றாக்குறை, ஒவ்வொரு வசதியிலும் பற்றாக்குறை இருப்பதை அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். கனம் அண்ணாதுரை முதலியார் அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் சரக்குகளை ஆதரிக்கவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

There was some noise.

DEPUTY SPEAKER : I request those who want to leave the House or the galleries to do so without making noise.

***SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை ராஜ்யத்தின் வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி சென்ற ஐந்து நாட்களாக எல்லா கட்சிகளிலுள்ள அநேகம் அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்த வரவு செலவு திட்டமானது எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி என் வரையில் கேட்டால் இந்த வரவு செலவு திட்டமானது ரொம்பவும் எமாற்றத்தையான

8th March 1958]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

கொடுத்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி, எமாற்றத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் பின்னால் புள்ளி விவரங்களோடு சொல்லுகிறேன். மற்றும் சில காரணங்களால் அது பெரிய எமாற்றம் என்பதை நன்றாக நிரூபிக்க முடியும். இப்பொழுது நாட்டில் பொருளாதார நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகிக்கொண்டே வருகிறது. வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை. இப்படி இருக்கும் பயத்தில் புதியதாக நம் நாட்டில் வரி போட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் அநேகம் வரிகளைப்போட்டிருக்கிறார்கள். நமது வரவு செலவு திட்டத்தில் துண்டு விழுகிறது என்ற காரணத்தால், அதுவும் 105 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்ற காரணத்தால், இந்த வரிகளைப் போட வேண்டுமோ என்பதைப்பற்றியும் யோசனை செய்ய வேண்டும். ஆனால் சில பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட இப்படி துண்டு விழுவதற்கு இந்த வருஷம் இப்படிப்பட்ட வரி போட்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் சில பத்திரிகைகளும் எழுதியிருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக 'Mail' பத்திரிகை தன்னுடைய லீடரில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்றால் "It is difficult to appreciate why a small one and a half per cent of the total budget cannot have been uncovered in a year when so much is expected from development and larger accretions looked for from Central subventions because of changes in tax procedure here, and when the Centre leaves three and a half per cent uncovered and other States have had no scruples about deficit financing" இது தான் ஒரு முக்கியமான பத்திரிகையினுடைய அபிப்பிராயம். சில மாநிலங்களுக்கு முன்பு நான் சில பொருளாதார நிபுணர்களுடன் வரி விஷயங்களைப்பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்தும் தருணத்தில், முக்கியமாக நம் நாட்டை மற்ற மேல் திசை நாடுகளுடனோ, அல்லது கீழ் திசை நாடுகளுடனோ ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய பாரத நாட்டில் தான் வரிப் பளுவு அதிகம், அதிக வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த வரிகளெல்லாம் போடுவதற்கு முன்பு, இப்பொழுது இந்த வரியைச் சேர்த்துக் கொண்டால் இன்னும் அதிகமாக இருக்கும் என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

'நம்முடைய சென்னை ராஜ்யம் ரொம்பவும் முன்னேற்றகரமானது (Advanced State) என்றும், அதற்காக அவ்வளவு உதவி வேண்டியதில்லை என்றும் சிபார்சு செய்திருக்கிறார், நிதிக் கமிஷனைச் சேர்ந்தவர். முக்கியமாக அப்படிச் சிபார்சு செய்தவர் யார் என்றால், நம் சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கும் நம்மைச் சார்ந்திருப்பவர். அவரே இப்படி எழுதியிருக்கிறார் என்றால் ரொம்பவும் வியப்பைத்தான் தருகிறது. அவருடைய அறிக்கையில் இன்னும் அநேக விஷயங்களைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார். நம்முடைய சர்க்கார், நிதிக் கமிஷன் இடம் அநேக விஷயங்களை எடுத்துக் காட்டியிருந்த போதிலும், நமக்குத் திருப்திகரமாக அந்த நிதிக் கமிஷன் போதுமான பங்குகளைக் கொடுக்கவில்லை. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும், அம்மாதிரி நிதிக் கமிஷன் கொடுக்காததைப்பற்றி ஒரு பாராவில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

முக்கியமாக, இந்த வரியின் காரணமாக நமக்கு மசல் எண்ணெய் மூலமாக 70 லட்சம் ரூபாயும், விவசாய வருமான வரி மூலமாக 170 லட்ச ரூபாயும், தமாஷா வரியின் மூலமாக 30 லட்ச ரூபாயும் வரக்கூடும் என்று நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

மத்திய சர்க்கார் நம்மிடமிருந்து அதிகமான வட்டி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்த வட்டியையும் அவர்கள் குறைத்தபாடிதல், என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய உரையில் ஒரு பாராவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். "We had also pleaded for a reduction in the rate of interest charged on Central loans, taking into consideration the large resources raised by the Centre through deficit financing. The Commission's recommendations do not meet our case in full." இதைப் பார்ப்பதற்கு ரொம்ப வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. இப்படியே

3-30
p.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [8th March 1958]

பார்த்தால், நம் ராஜ்யத்தில் இன்னும் அநேக வேலைகள் செய்யவேண்டிய குறைகளெல்லாம் நிறைய இருக்கின்றன. மக்களுக்கு நிறைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன : எவ்வளவு வேலைகள் செய்தபோதிலும் இன்னும் செய்யவேண்டிய பல வேலைகள் இருக்கின்றன.

என்.ஜி.ஓ.-க்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், இவ்விடத்தில் வேலை பார்க்கக்கூடிய என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் சம்பளத்திலும் பஞ்சப்படியிலும் அதிகமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. முக்கியமாக இரண்டொரு புள்ளி விவரத்தை மட்டும் நான் இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டில் வேலை பார்க்கும் லோயர் கிரேடு சர்வண்டுக்கு ரூ. 30—1/2—35 என்ற விகிதத்தில் எடுக்கும்போது, இங்கே உள்ளவர்களுக்கு 18—1—25 என்ற விகிதத்தில் இருக்கிறது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டு அடென்ட்ரீ சம்பள விகிதம் 40—1—50 என்று இருக்கும்போது இங்கே 24—1—30 என்று இருக்கிறது. பஞ்சப்படி விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டில் 45 ரூபாயும், ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டில் 30 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வகையில் 15 ரூபாய் ஏற்றத்தாழ்வு (disparity) இருக்கிறது. நூற்று ஒன்று ரூபாயிலிருந்து 150 வரையில் சம்பளம் வாங்குகிற மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு 60 ரூபாய் பஞ்சப்படியும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு 38 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வகையில் 11 முதல் 22 ரூபாய் வரையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி அநேக வித்தியாசங்கள்.

நம்முடைய அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பார்க்கும்போது, Composite State ஆக 25 ஜில்லாக்களும் ஒன்றாக இருந்தபோது மொத்த வருமானம் 50, 80 லட்சம் ரூபாய் இருந்தபோது administrative cost 32 சத விகிதம் இருந்தது. இப்பொழுது 1958-59-ல் 13 ஜில்லாக்களுக்குப் பார்க்கப் போனால், 63, 90 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. administrative cost எவ்வளவு சதவிகிதம் ஆகிறது என்னும் புள்ளி இன்னும் வரவில்லை. நிர்வாக வேலைகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்க, 'நமக்குப் போதிய வருமானம் வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய தொகை நம்மிடம் இல்லை' என்று சொல்வது ரொம்பவும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது. இருக்கும் தொகையிலிருந்தே செலவுகளைக் குறைத்து சிக்கனமான முறைகளைக் கையாண்டு, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு வேண்டிய ஊதியத்தைக் கொடுக்க நாம் முன் வரவேண்டும். Contended service இருந்தால் தான், அதாவது வேலை செய்பவர்கள் திருப்திகரமாக வேலை செய்தால் தான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க முடியும். ஆகவே, அவர்கள் திருப்திகரமாக வேலை செய்ய வேண்டுமானால் அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை உடனடியாக, எந்தவிதக் காரணமும் சொல்லாமல், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் முதன் முதலாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் அவசரமாகக் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

தவிர, மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு வரக்கூடிய வரும்படியை அதிகமாக எடுத்துப் போகிறார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் முக்கியமாக நமக்கு வரவேண்டிய வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது. நாம் பத்திரிகையில் படித்தபோது, மேற்கு வங்காளத்தில் அவர்கள் இம்மாதிரி கூக்குரல் போட்டு, முக்கியமாக சில சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோருமே இருந்து, மத்திய அரசாங்கத்திடம் ஒரு 'டெபுடேஷன்' போகவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, அதன்படி தங்களுடைய தீர்மானத்தை சட்ட சபை மூலமாக அனுப்பவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நாம் ஏன் அம்மாதிரியான தீர்மானத்தை இவ்விடம் கொண்டுவந்து மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுக்கும் தொகை போதாது என்றும், இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நாம் ஏன் கேட்கக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

8th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சட்டசபையில் அனேக தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக Composite State ஆக இருந்தபோது பரிபாலனச் செலவு நமக்கு எவ்வளவு ஆகிக்கொண்டிருந்ததோ, அதைவிட இப்போழுது அதிகமாகக்கொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும், வேலைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியாரும் மறுக்கமுடியாது. இருந்தபோதிலும் இதற்கு என்று ஒரு கமிட்டி போட்டு, சரிவர பரிசீலனை செய்து, சிக்கன முறையைக் கையாளுவதற்கு உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ ஒரு ரெவினியூ போர்டு மெம்பரைச் சமீபத்தில் இதற்காகப் போட்டார்கள். இன்னும் அவருடைய முடிவான சிபார்சுகள் வரவில்லை என்றும், உடனடியாக அவருடைய சிபாரிசுகள் வரும் என்றும், அவைகளின் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அது சம்பந்தமான அறிக்கையொன்று மெஜெஸ்திரேட் வைக்கப்படுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆந்திர ராஜ்யத்தைப் பார்த்தால், அவர்கள் ஒரு பெரிய கமிட்டியாகப் போட்டு, நல்ல முறையிலே மாகாணம் முழுதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, எந்த எந்த இலாகாவில் எந்த அளவுக்கு சிக்கனத்தைக் கையாளலாம் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அவர்கள் ஒரு யாதாஸ்து சமர்ப்பித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதுமாதிரி என்னாழம் செய்யக்கூடாதென்று நான் கேட்கிறேன். இது ரொம்ப முக்கியமான சமாசாரம்.

மூலதனச் செலவு 9,73 லட்சம் என்றும், அதிலே 2,39 லட்சம் கட்டிடத்திற்காக என்றும் பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, "The Capital Expenditure for the year is fixed at Rs. 9,73 lakhs made up of Rs. 2,29 lakhs on buildings, Rs. 1,49 lakhs on Irrigation, Rs. 70 lakhs on Minor Irrigation" and so on இப்படி 2,39 லட்சம் ரூபாய் கட்டிடத்திற்காகக் கண்டிருப்பது ரொம்பவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏன் இப்படி டிஸ் பரிபோஷனேட்டாக செலவிட வேண்டும் என்பதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய பதிலில் விளக்கம் கூறுவார் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த வரி விஷயம். இந்த வரி போட்டதைப் பற்றி முக்கியமாக எனக்கும் எங்கள் கட்சியாருக்கும் பொதுவாக யாதொரு ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் டீசல் எண்ணெய்க்குப் போடப்படும் வரி எந்த விதத்தில் பயிரிடுபவர்களைப் பாதிக்கும் என்பது யோசிக்க வேண்டியது ஆகும். அவர்களுடைய இனப்பொருள்கள் எல்லாம் ஒரிடத்திலிருந்து இன்னொரிடத்திற்குக் கொண்டுபோயாக வேண்டும். உரங்கள், மற்ற கருவிகள் எல்லாம் போயாகவேண்டும். பம்பு செட்டுகளுக்கும் எண்ணெய் வேண்டும். அநேகம் அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். பர்மிட்முறை வைத்தாவது கண்டிப்பாக அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு உதவி புரிந்தவர்களாக ஆவோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுவார்கள். இந்த எண்ணெய்க்கு வரி உயர்த்தப்படுவதால் பல கட்டணங்கள் எல்லாம் கூட உயரக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் அட்டைசரி கமிட்டியின் அறிக்கையில் முன்பு போட்டிருந்த வரியே அதிகம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது என்ன சொல்வார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதற்கும் ஒன்றும் இல்லை.

தவிர இந்த டீசல் எண்ணெயானது ஆந்திர மாகாணத்தில் இருந்தும் புதுச்சேரி மற்ற பகுதிகளில் இருந்தும் கள்ளக்கடத்தல் மூலமாக வருவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதையும் சரியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி ஒரு விஷயம். விலைவாசிகள் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி விலைவாசிகள் உயர்ந்திருப்பதன் காரணமாக முக்கியமாக விவசாயிகள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்குப் பல தொல்லைகள். முக்கியமாக இப்போது

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [8th March 1958]

ஹரிஜனங்களுக்கு மாடு முதலியன கொடுத்து அரசாங்கத்தார் உதவி செய்து வருகிறார்கள். முன்பு 50 ரூபாய், 60 ரூபாய்க்கு வாங்கக் கூடிய மாடுகள் இப்போது 250 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறார்கள். நானே சந்தையில் போய்ப்பார்த்தேன். மாடுகளுடைய விலை உயர்ந்துவிட்டது. உரங்களுடைய விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்திருக்கின்றன. பிண்ணைக்கு முதலியவற்றின் விலையும் ஏறிவிட்டது. இரும்புக் கருவிகளின் விலையும் கூடுதலாகிவிட்டது. இந்த நிலையில் நாம் செய்கிற எந்தப் புதுக் காரியமும் விவசாயிகளைப் பாதிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாகும்.

மின்சார பம்பு செட்டுகள் பற்றி ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. குதிரை ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் விதிக்கப்பட்டது. இதுபற்றி எனக்கு சமீபத்தில் பல மகஜர்கள் வந்தன. மின்சார கணெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு அக்ரிமெண்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டபின் எழு, எட்டு மாதங்களுக்குப் பிறகே கணெக்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும், ஆனால் அக்ரிமெண்டு தேதியில் இருந்தே மினிம் சார்ஜ் போன்றவைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இது வருத்தப்படவேண்டிய விஷயம். அதைப்பற்றி நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். அக்ரிமெண்டில் எப்படி இருந்தாலும், இன்றைக்கு விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இதை எவ்வளவு குறைக்கலாம் என்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும். முன்பு ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இதைப்பற்றி கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் எவ்வளவு நாட்கள் அவ்விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுப்பதென்றால் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரி போடுவதைப்பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், முக்கியமாக சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டிய ரைட் காரணமாக ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் லைடாக நிலவரி போட்டுவிட்டு, மற்ற சர்சார்ஜ் முதலியவைகளை எடுத்துவிட்டு ஒரு வரம்பு கட்டி இத்தனை ரூபாய்க்கு அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இவ்வளவு வரி என்று போட்டு விடலாம். அதை விட்டு மற்றவர்களையும் வைத்துக் கொண்டே இந்த வரியையும் போடுவது விவசாயிகளைக் கொஞ்சம் பாதிக்கும் என்கிற விஷயம் யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அநேக இடங்களில் சர்க்கார் பண்ணைகள் நடக்கின்றன. முக்கியமாக அவ்விடங்களில் எல்லாம் வருமானம் எவ்வளவு, செலவு எவ்வளவு என்கிற புள்ளிவிவரத்தை எடுத்துப் பார்க்கலாம். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரி போடலாம். இப்போது வரி போடுவதைப்பற்றி குறை கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் இந்த வருமான வரியை எப்படி வசூல் செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றித்தான் கவலையாக உள்ளது. ஏதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் பல பல வரிகளாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக வருமான வரியாகவே போட்டுவிடலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 12 லட்சம் டன் வரையில் அதிகமாகவே உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று உணவு மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகிறது என்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் இன்றைய தினம் உற்பத்தி பாதிக்காத வகையில் நாம் செயல்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பருவ மழை சுமாராக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்கள் பிராந்தியத்தில் ஸ்ரீ அண்ணாதுரைக்குத் தெரியும். காஞ்சீபுரம் பிராந்தியத்தில் ஒரு பாகம் அப்படியே மழை இல்லாமல் சாலியாகப் போய்விட்டது.

ஆகவே அதைப்பற்றி, எவ்வளவு உற்பத்தி நமக்கு கண்டிப்பாக வரும், மழையில்லாத காரணத்தால் எவ்வளவு குறையும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சர்க்கார் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்து அதற்கேற்றபடி நியாயவிலைக் கடைகள் வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மேலும், இந்த பட்ஜெட்டின் உரையில் அசோக் மேத்தா அவர்களின் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி ஒருவிதமான குறிப்பையும் காணோம். அவர்களின் ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால்,

8th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

“ப்ரைஸ் ஸ்டபிலிசேஷன் போர்ட்” (Price Stabilization Board) வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெயர் ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ் (Fair Price Shop) வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இப்பொழுது பெயர் ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ் அவசியமில்லை என்று. பின்னாடி அவசியமானால் அதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதை திடீரென்று வைப்பது எப்படி முடியும், கவர்ன்மென்ட் ஏதாவது “பப்பர் ஸ்டாக்” (Buffer stock) வைக்கப் போகிறார்களா? அப்படி பெயர் ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ் வைக்கும்போது அதற்கு வேண்டிய தானியங்கள் கிடைக்கும் என்பதை பற்றியெல்லாம் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமின் கீழ் (Development Scheme) அக்கிரகல்சர்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமிற்கு (Agricultural Development Scheme) 79 லட்சம் ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் முக்கியமாக 44 லட்சம் ரூபாய் லீட் பார்ம்க்காக போட்டிருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் 360-க்கு மேற்பட்ட விதைப் பண்ணைகள் அமைக்க திட்டம் இட்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு விதைப் பண்ணைக்கும் 25 ஏக்கரா என்றும், எல்லா விதைப் பண்ணைகளும் சேர்ந்து 3,150 டன் தானியம் உற்பத்தியாகும் என்றும், ஆவரேஜ் ஆக போட்டால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 700 பவுண்டு கிடைக்கும் என்றும் கணக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்க எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 1958-59-ல் 180 பாரம் வைக்கப் போவதாகவும் அதற்காக 72 லட்சம் செலவிடப் போவதாகவும் சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 700 பவுண்டு உற்பத்தியாகும் என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விதைப்பண்ணைகள் முக்கியமாக அவசியமாக என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இவைகள் அவசியம் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். அநேக ஜில்லாக்களில் இப்பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சில பிராந்தியங்களில் மட்டும் சர்க்கார் பண்ணைகள் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதுவும் நல்ல விவசாயிகளாக இருப்பவர்களைப்பார்த்து, நல்ல ஆபீஸர்களை வைத்துக்கொணித்து அவர்கள் நல்ல விதை சரிவர உற்பத்தி செய்து வருகிறார்களா என்று கவனித்து அவர்களிடம் இருந்து வாங்கவேண்டும். அப்படி செய்தால் இவ்வளவு செலவு இருக்க வேண்டிய அவசியமேயிருக்காது. விதை உற்பத்தி செய்வதற்கு நல்ல நிலமாக பொறுக்கி எடுத்து, அங்கு நல்ல “யீல்ட்” (yield) இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது எப்படி பொறுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்கு அதிகமாக சொல்ல முடியவில்லை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தாற் போல், சில பேர்களுக்காக வேண்டி பண்ணைகள் வைத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நல்ல நிலமாக இல்லாத இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பண்ணைகள் வைத்தால் உற்பத்தி பெருகாது. நிலம் நன்றாக இருக்க வேண்டும். விதைப் பண்ணைகளில் இருந்து நல்ல உற்பத்தி கிடைக்க வேண்டும். அவைகளில் இருந்து கிடைக்கும் விதைகள் எடுத்து விநியோகம் செய்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும். காடுகள், விநியோக நிலங்கள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்து அவைகளில் விதைகளை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்தால் அது மோசமாகத்தான் இருக்கும். தவிர அந்த விதைகளினால் ஒரு பிரயோஜனமும் இருக்காது. அடுத்தபடியாக, இந்த அம்மோனியம் சல்பேட் கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கின்றன. விலை எல்லாம் ஏறிவிட்டது. கம்போஸ்ட் உரங்களை கூடுதல் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். தழைக்காக விதை கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஸப்ஸிடி (subsidy) கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். இருந்த போதிலும் கம்போஸ்ட் உரத்திற்காக பழையபடி, ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன் ரயத்துகளுக்கு சப்ஸிடி கொடுத்து வந்தார்கள். அப்படி இப்பொழுதும் கொடுத்து அதை கூடுதல் உற்பத்தி செய்ய அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்க வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, ட்ராக்டர்கள், என்ஜிமேட் கமிட்டி சென்ற வருடமும், அதற்கு முன் வருடமும் இதுபற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் இன்னும் அமுலிற்கு கொண்டு வந்ததாக தெரியவில்லை. அது ரொம்பவும் விசனிக்கத் தக்கது.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [8th March 1958]

எஸ்டிமேட் கமிட்டி ரிப்போர்ட் என்னவென்றால், ஒரு அலிஸ்டென்ட் என்ஜினியரை அதற்கு சார்ஜாக போட்டு, ப்ரையாரிட்டி பிரகாரம் டிராக்டர் முதலியவைகளை கொடுக்க வேண்டுமென்றும், ஒரு அக்ரிகல்ச்சரல் (Agricultural) ஆபீஸர் மூலம் கொடுத்தால் சரிவர நடப்பதில்லை என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அம்மாதிரி நடப்பதில்லை. போதுமான டிராக்டர்கள் இல்லை. இருப்பதெல்லாம் அநேகமாக ரிப்பேரில் இருக்கிறது. அது தவிர சில ப்ரைவேட் பார்ட்ஸுக்கு (Private parties), முக்கியமாக ஆளும் கட்சியினருக்கு வேண்டியவர்களுக்குத் தான் கிடைப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் மீண்டும் சொல்வது, ப்ரையாரிட்டி பிரகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எலக்ட்ரிக் மோட்டார் விநியோகம், எலெக்ட்ரிக் மோட்டார் விநியோகம் பற்றி இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்தார் அமைச்சர் அவர்கள். இப்பொழுது இரண்டு கம்பெனிகளுக்குத்தான் இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும், அந்தக் கம்பெனிகளில் இருந்து கிடைப்பவைகளுக்கு விலையும் அதிகம். டென்டர் போட்டதாக தெரியவில்லை. அநேக கம்பனிகள் டென்டர் போட்டும் கிடைக்கவில்லை என்று எனக்கு சரியான தகவல் வந்திருக்கிறது. அதற்கு காரணம் என்ன? ஏன் எல்லாக் கம்பனிகளில் இருந்தும் டென்டர் வரவழைத்து இவ்வளவு மோட்டார்கள் இவ்வளவு விலையில் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்கக் கூடாது? முதலாவதாக இவைகளின் விலை அதிகம். பின், (starter) ஸ்டார்ட்டர், ஸ்விச் (switch) இவைகள் அகப்படவில்லை. புதுச்சேரி போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி வருகிறார்கள். அது குறித்தும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இம்மாதிரியான வேண்டிய உதவிகள் கொடுத்து வருமான வரி போட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவி கொடுக்காமல் இந்த வரியைப் போடுவதால் விவசாயிகள் தான் கஷ்டப்படுவார்கள். அடுத்தபடி, (desilting of tanks) டீ வில்லடிங் ஆப் டாங்க்ஸ் என்று சொல்கிறோம். சில பிராந்தியங்களில் அது நடக்கிறது. சில பாகங்களில் அது சுறுசுறுப்பாக நடக்கவில்லை. அதற்காக ஒரு பிரத்தியேக டிப்பார்ட்மென்ட் இருந்த போதிலும் இன்னும் எவ்வளவோ துரிதமாக அவை நடக்க வேண்டும். இப்பொழுது அநேகமாக ப்ராஜக்ட் வேலைகள் பூர்த்தி ஆகிவிட்டது, அநேகமாக. ஆகவே டீ வில்லடிங் ஆப் டாங்க் கட்டுவதில் கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கூடுதல் என்ஜினியர்களைப் போட்டு வேலைகள் துரிதமாக நடக்க வேண்டும். அடித்தபடியாக சினிமா டாங்க்ஸ். சினிமாவிற்கு வரி போடுவதுபற்றி நாங்களும் வருத்தப்படவில்லை. சின்னதுரை அவர்கள் ரீங் சினிமாலைப் பற்றி சொன்னார்கள், கடைசி வகுப்பாருக்கு கொஞ்சம் குறைக்கலாம் என்று. என் அபிப்பிராயம் ஏழை மக்கள் போகும் ரீங் சினிமா கடைசி வகுப்பு மட்டில் குறைக்க முடிந்தால் குறைக்கலாம் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

இதைப்பற்றி சொல்லும்பொழுது நமது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினுள்ள கனம் அங்கத்தினர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லா வர்களும் வடக்கே போகிறது என்று. நான் வரியை போடாமல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வரி அவசியம்தான். ஆனால் வரிகளை அதிகமாக கொடுக்கின்ற நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் சண்டை போட்டு இன்னும் நம் பங்கை அதிகமாக வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றோம். மேலும் அதில் மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து கிடைக்கிற பணத்தை கூடிய சீக்கிரமாகவே பெற்று தக்க சமயத்தில் இங்கு செலவு செய்வதில்லை என்பது ஒரு குறையாக இருந்து வருகிறது. ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து water supply-க்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது தக்க சமயத்தில் செலவு செய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதே கஷ்டம். அதிலும் கொடுத்த ரூபாயை அந்த வருஷத்திற்குள்ளேயே செலவழிக்காவிட்டால் அந்த ரூபாய் வீணாக போய்விடுகிறது. அப்படிபோகவிடாமல் ரூபாயை அதிகமாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி அவர்கள் கொடுக்கும் ரூபாயை

8th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

அந்தந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு சீக்கிரமாக செலவழிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமே செலவழிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமக்கு இதில் 14 லட்சம் ரூபாய் போகின்றது என்றால் அது சாதாரணமான காரியமல்ல. இன்று ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டிக்கும் தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. வெயில் காலத்தில் கியூவில் பெண்கள் பர்லாங் கணக்கில் தண்ணீருக்காக முனிசிபாலிட்டிகளில் காத்துக்கொண்டு நிற்கின்றார்கள். முக்கியமாக காஞ்சிபுரத்தில் இந்த கஷ்டம் அதிகமாயிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அண்ணா அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் சர்க்காரிடத்தில் மூன்று நாளுக்கு வருஷங்களாக அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள முனிசிபாலிட்டியிலிருக்கும் ஜனங்கள் இதற்காக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு ஜனங்கள் படுகிற கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படியாக பல மனுக்கள் கொடுத்தும் இன்று வரையில் ஒரு உத்தரவும் கொடுக்கவில்லை. அதே மாதிரி ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலும் கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. ஆகவே இவைகளை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். காஞ்சிபுரம் முனிசிபாலிட்டியில் இருந்து பாய்ச்சலுக்குப் போகிற தண்ணீரை தடுத்து குடிதண்ணீருக்கு தர வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் சொல்லுவது பாய்ச்சலுக்கு இடையூறு இல்லாமல் முனிசிபாலிட்டிக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான். இந்த சர்க்காரில் இந்த விஷயம் மூன்று வருஷமாக பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கோர்ட்டில் ரிட் கொடுப்பதற்கு எல்லாம் விவசாயிகள் போனார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தைப்பற்றி உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எல்லா டிப்பார்ட்மென்ட் உத்தியோகஸ்தர்களும் மக்களிடம் போய் அவர்களை கசக்கி பிழிகிறார்கள் என்றுதான் நாம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நமக்கு ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. ஆனால் வரிக்கு மேல் வரி போட்டு, மாகாணத்தில் மக்கள் எல்லோரும் பலவிதமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். சில பிராந்தியங்களில் ஜலம் கிடைக்காத காரணத்தால், வறட்டு பிரதேசங்களில் விளைவு இல்லாததினால் மக்கள் கஷ்டப்பட்டு கடன்பட்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் சர்க்கார் கடன் தவணைகளை நிறுத்தி ஒரே தடவையாக வசூல் செய்து வருவதின் காரணமாகவும் மக்கள் எல்லோரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த சிறு சேமிப்பு திட்டத்திற்கு தானாக கொடுக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக கசக்கிப் பிழிவது என்றால் அது ரொம்பவும் வருந்த தக்க விஷயம். சேலத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர் கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் மக்களை கசக்கி பிழிவது இல்லையென்றும், மக்கள் திருப்திகரமாக கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை கேட்ட பிறகு எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கின்ற கனம் ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இந்த சிறு சேமிப்புக்காக அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் circular அனுப்பியிருப்பதாகவும், வேண்டுமென்றால் circular யை காட்டுகின்றேன் என்றும் சொன்னார்கள். இவர்களுக்கு, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆர்கனைஸேஷன் (organization) இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. இவைகள் மூலம் ஆவடி காங்கிரசுக்கு, காங்கிரஸ் தேர்தலுக்கு எல்லாம் பணம் வசூல் செய்தார்கள். இந்த ஆர்கனைஸேஷன் மூலமாக இதற்கும் வசூல் செய்யலாம். சர்க்கார் அதிகாரிகளை எதற்காக உட்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் மூலமாக மக்களுக்கு கொடுமையை விளைவிக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தவிர இதில் ஒரு டிப்பார்ட்மென்ட் அதிகாரி கேட்டால் போதும். ஆனால் ஒரே கிராமத்திற்கு எல்லாத் துறைகளிலுமுள்ள அதிகாரிகளும் போகிறார்கள். P.W.D. அதிகாரிகள், மைனர் இரிகேஷன், கோவப்பரேட்டில் டிப்பார்ட்மென்ட் அதிகாரிகள், இவர்கள் எல்லாம் பல விதத்தில் போய் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் போய் ஒரு document

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [8th March 1958]

பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றால் 10 ரூபாய் இந்த சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு கொடுத்தால்தான் ரெஜிஸ்டர் செய்வேன் என்று ரிஜிஸ்ட்ரார் சொல்லுவதொன்றைச் செய்விப்படுகிறேன். இன்னும் சில இடத்தில் கொடுங்கோல் மன்னனுடைய ஆட்சிதான் நடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த முறையை மாற்றி அதிகாரிகள் உதவி இல்லாமல் நல்ல முறையில் தானாக கொடுப்பவர்களிடம் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை இம்மாதிரியான காரியங்களுக்கு உபயோகிக்காமல் கட்சியின் மூலமாகவும், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மூலமாகவும், மற்றபடி எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மூலமாகவும் இவைகளை வசூலிக்கலாம். ஆகவே இந்த ஆபீசர்கள் மூலமாகவே வசூலிப்பதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து எலக்ஷன் பற்றி சொல்லப்பட்டது. பஞ்சாயத் ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டியதுதான். ஆனால் ஜில்லா போர்டை உடனே ஒழித்து இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இதைப்பற்றியுள்ள வெள்ளை அறிக்கை பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த சட்டம் வருவதற்கு ஒரு வருஷம் ஆகும். ஜில்லா போர்டுகளை எல்லாம் மூடி நாலேந்து மாதங்களாக விட்டன. பஞ்சாயத்து எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெறுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துகள் எல்லாம் சில இடங்களில் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வேண்டியதுதான். அதற்கு இரண்டொரு பிராந்தியங்களில் ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்து விட்டு பஞ்சாயத் புது முறையை ஏற்படுத்தி இவைகள் இரண்டில் எந்த முறைகளில் எதை ஏற்படுத்தினால் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதைப் பற்றி அறிந்து பஞ்சாயத்து முறை திருப்திகரமாக இருந்தால் ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்துவிட்டு பஞ்சாயத்து முறைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம். நான் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஜில்லா போர்டுகளை தொடர்ந்து நடத்தி தேர்தல் வந்தால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு ஏதாவது கெடுதல் வந்து விடுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு முறைகளைப்பற்றி ஆந்திர பிரதேசத்திலும் இதையேதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து முறைகளை எந்த முறையில் கொண்டு வந்தால் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்று பார்த்துக் கொண்டு வர வேண்டும். Co-operative department விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சில எலக்ஷன் நடந்தது. சில சூப்பர்வைஸர்கள் எல்லாம் மும்முரமாக இதில் வேலை செய்தார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் அரசியலை புகுத்திவிட்டால் அந்த ஸ்தாபனம் நல்ல முறையாக வேலை செய்ய முடியாது. இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நேற்று செங்கல்பட்டு ஜில்லா சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை அமைப்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஏழுமலை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி இவ்விடத்தில் பேசுவதாக இல்லை. அவர் சில அவதூறான புகார்கள் சொன்னதன் காரணமாக, அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் பதில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலை ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம். மதுராந்தகம் பிராந்தியத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று ஏழு லட்ச ரூபாய் சேர்த்தோம். தண்ணீர் பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய கட்டம் வந்தது. நாங்கள் சில இடங்களைக் காட்டினோம். பரிசீலனைக்காக வந்தவர்கள் சரியாகப் பரிசீலனை செய்யவில்லை. இரண்டொரு இடங்களில் பரிசீலனை செய்துவிட்டு நாங்கள் காட்டிய மற்ற முக்கியமான இடங்களை பரிசீலனை செய்யாமல் விட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்கள். யார் சொன்னார்கள் என்று படாளம் என்ற இடத்தில் பரிசீலனை செய்தார்கள். அவ்விடத்தில் பாரை அகப்பட்டு விட்டது. அப்படி இருக்கும்போது அவ்விடத்தில் சர்க்கரை ஆலை எப்படி வைப்பது சர்க்கரை ஆலை வைக்க வேண்டுமென்றால் தண்ணீர் அவசியம். அந்த அவசியமான தண்ணீர் கிடைக்காத இடத்தில் ஆலை வைக்க விரும்புவோமா? என்று கேட்கிறேன். ஆலை நன்றாக நடக்க வேண்டும். மக்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை நல்ல இடத்தில் கட்ட வேண்டியதில் எங்களுக்கு அக்கரை இல்லையா என்று கேட்கிறேன். தொழில் அமைச்சர் மூன்றாவது இடம் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

8th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

அந்தப் பிராந்தியத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துச் சொன்னோம். நேற்று கடைசியாக இரவு பகலாக தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு இடத்தைப் காண்பித்தோம். ஜலம் கிடைக்கும் இடத்தில் ஆலை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் நானும் ஒருவன். தண்ணீர் இல்லாத இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு நாளும் சொல்ல மாட்டேன். ஏழுமலை அவர்களுக்கு விவரம் தெரியாது. யாரோ சொல்லிக் கொடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அது அவதூறான விஷயம்.

இப்போது கைத்தறித் துணி தேக்கத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 4 p.m. அதிகத் தேக்கம் கூட்டுறவுத் தொழிலுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அந்தத் தேக்கத்தைக் குறைக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை உடனே, கூடிய சீக்கிரம் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதைப்பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபினையில்லை. ஆனால் ரஷ்யாவில் என்ன நடந்தது என்று பார்த்தால், 1917 யுத்தம் போய் கம்யூனிஸ்ட் கவர்ன்மென்ட் வந்ததிலிருந்து 28-ம் வருஷம் வரையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி கவனிக்கவில்லை. ஏன் ஆரம்பிக்கவில்லை யென்றால் அவர்களுக்குப் போதுமான ஆபீஸர்கள் வேண்டியிருந்தது. நாட்டிற்குச் சரியான உத்தியோகஸ்தர்கள் வேண்டியிருந்தது. இல்லாமல் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும் வெற்றிகரமாக நடக்காது என்று தெரிந்து கொண்டதான் 1928-ம் வருஷம் வரையில் திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டு, கடைசியில் 28-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். 1933-ம் வருஷம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தது. அது 1928-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது 2,000 ரூபிளுக்குப் (Rouble) போட்டு ஆரம்பித்தார்கள். அதில் 1,200 ரூபிள் ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸுக்கும், 400 ரூபிள் (Rouble) கன்ஸ்யூமர் குட்ஸுக்கும் (consumer goods) போட்டார்கள். அதனால் கஷ்டம் ஏற்படவில்லை, பஞ்சம் ஏற்படவில்லை, பிரைஸ் அட்ஜஸ்ட்மென்ட். நாம் இப்போது ரஷ்ய மெதேடைக் காப்பியடிக்கிறோம். அவர்கள் 11 வருஷம் சம்மாயிருந்து டெக்னிகல் பரீலோசனைத் தயார் செய்தார்கள். இங்கே ஆள் கிடையாது. இங்கேயும் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். சுதந்திரம் வந்தவுடனேயே ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆரம்பித்த பிறகு போதுமான ஆட்கள் கிடையாது. அதுவும் கன்ஸ்யூமர் குட்ஸ் தயாரிக்காமல் ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸில், ஐந்து, ஆறு* ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் பலனளிக்கக் கூடிய இண்டஸ்ட்ரீஸில் பணத்தைப் போட்டிருப்பதால், அதற்கு வேண்டிய மெஷின்கள் வருவதால், பொருளாதார நிலைமை குன்றி விட்டது. முக்கியமான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு சாமான்கள் வரவேண்டியது அவசியம். கன்ஸ்யூமர் குட்ஸ் வேண்டிய அளவு தயாரிக் காத காரணத்தினால் கஷ்டப்படுக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நம் அந்நியச் செலாவணிகுறைந்துவிட்டது. இங்கே டேக்ஸபிள் (taxable capacity) கெடுபவையிடிக்குமேல் டேக்ஸ் போட்டு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது பல துறைகளில் கஷ்டம். மற்ற தேசங்களைப் பார்த்தால், சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன், நியூஸிலாந்தில் வரிகளை எடுத்து வருகிறார்கள். பொருளாதார நிலை நன்றாக இருப்பதால் வரிகளைக் குறைக்கிறார்கள், இவ்விடத்தில் என்ன செய்கிறோம். சோஷலிஸ்டிக் பேட்டர்ன் என்று சொல்லி மேலே இருக்கின்றவர்களை கீழே இழுக்கப் பார்க்கிறார்களே தவிர, கீழே உள்ளவர்களை மேலே உயர்த்த வேண்டியதைச் செய்யவில்லை. வரி விலக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவில்லை. அதனால் கஷ்டப் படுகிறோம். இதற்குப் பரிகாரம் என்ன. நாம் இப்போது யூனியன் கவர்ன் மென்டோடு சிக்கியிருக்கிறோம். அதனாலே பல வித கஷ்டங்கள். இப்படியே போனால் என்னவாகும். சியாங்-கை-ஷேக் சர்க்கார் மாதிரி வந்துவிடுமோ என்ற கட்டத்தில் இருக்கிறது. இது மாதிரி யெல்லாம் இல்லாமல் நல்ல முறையாக நடக்க வேண்டுமானால் அன்னியச் செலாவணியைப் பெருக்க ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய வழி வகைகள் செய்ய வேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் சொல்லும்போது ஏதோ எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று விட்டுவிடக் கூடாது. எதிர் கட்சியைப்பற்றி கனம் அண்ணாதுரை

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [8th March 1958]

சொன்னார்கள். கனம் விவசாய அமைச்சர் எதிர் கட்சியே பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அமைச்சர்கள் எங்களை நிபுணர்கள் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. அமைச்சர்களிடத்திலிருந்து எங்களுக்கு ஸ்டீபிங்கேட் வேண்டியதில்லை. மக்கள் பார்த்துச் சொன்னால் போதும். அவ்விடத்திலிருந்து புகழ் மால வேண்டியதில்லை என்று சொல்லுகிறேன். (ஒரு குரல்: எப்போது சொன்னார்.) மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் சொன்னார். பத்திரிகையில் எழுதினார். அதனால் ஒன்றும் குறைந்து போகவில்லை. ஆனால் அமைச்சர்களுடைய திறமையை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். இவ்விடத்தில் அம் மாதிரி ஆட்சி நடக்கிறது. அது எப்படியிருந்த போதிலும் இப்போது எல்லா அதிகாரங்களும் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிடம் இருக்கிறது. அதாவது டீசென்ட்ரலைசேஷன் ஆப் பவர்ஸ் (decentralization of powers) என்று சொல்வார்களே அந்த மாதிரி அதிகாரங்களை டீசென்ட்ரலைசேஷ் பண்ண வேண்டும். இப்போது டீசென்ட்ரலைசேஷ் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. டீசென்ட்ரலைசேஷன் கிடையாது. அதாவது பவர் பரவலானதாக இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு இடத்திலும் டீசென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிடம் அதிகாரம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் இவ்விடத்தில் ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் நமக்கு எப்படி முன்னேற்றம் இருக்குமென்பது சந்தேகிக்குமாறு இருக்கிறது. நாங்கள் அநேக விதமான யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக எதையும் விட்டுவிட வேண்டாம். எதை எதை எடுத்துக் கொள்ளலாமோ அதை எடுத்துக் கொண்டே வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எவ்வளவு அதிகாரங்களை வாங்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகாரங்களை வாங்க வேண்டும்.

என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்வதற்கு முன்பு ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் பேப்பரில் பார்த்தேன் . . .

Mr. Finance Minister, please hear me.

The Hon. Finance Minister turned to the side of the hon. Leader of the Opposition.

DEPUTY SPEAKER: • The hon. Leader of the Opposition should address the Chair and not the Hon. Minister.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, it is very strongly rumoured that a Minister will go to the Centre from the South. If that lot falls upon our State, I would consider it a fitting tribute to Madras and Madras would benefit by it. But I would request that if any one from here goes there, he must go there not as a stenographer, but as a Member of the Cabinet with Cabinet Rank, so that they may come out with flying colours. Madras has produced eminent men in the national and international life. Therefore, no one from here should go to Delhi as stenographers, but only as Members of the Cabinet Rank.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற ஆறு நாட்களாக பல அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு, வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பல்வேறு குறைகளையும், அவைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதைப் பற்றியும், அவரவர்களுக்குத் தோன்றிய பரிசீலனையையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, நான் 100-வது அங்கத்தினராக இப்பொழுது பேசுகிறேன். எப்போதும் 100-க்கு பகிமை உண்டு. நான் “Leader of the House” என்கின்ற காரணத்தினாலே

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

அந்தப் பெருமையை எனக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். கணக்கு வைக்காமலேயே 100-வது ஸ்தானம் வருகிற மாதிரி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

பல அரசியல் கட்சிக்காரர்களும் அவரவர்கள் கோணங்களிலிருந்து இந்த பட்ஜெட்டைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். கடைசியாகப் பேசிய தேசிய ஜனநாயக காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள், “அவசரப்பட்டுப் பிரயோஜனம் இல்லை, திட்டம் எதற்காக வேண்டும், அதெல்லாம் சாவகாசமாகப் பார்த்துக்கொள்ளலாம், ‘வரி’ போட்டு வீணாக மக்களைக் கஷ்டப்படுத்துவானேன், இருப்பதைச் சரியாகச் செய்துகொண்டிருந்தால் போதுமே” என்ற யோசனைகளை சர்க்காருக்குக் கூறி, வீணாகக் காரியங்களைச் செய்து, அந்தக் காரியங்களிலே குறை இருக்கிறது என்ற தொல்லையை வருவித்துக்கொள்வானேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்களையே உப தலைவர் ஸ்ரீ ராமசாமி பிள்ளை பேசியபோது, எனக்கு ஒன்றுதான் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. பெண்கள் “புகுந்த இடத்தைப் பற்றிப் புகார் சொல்லி, பிறந்த இடத்தைப் பற்றிப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள்” என்று சொல்வதுண்டு. அதேமாதிரி, ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் பிறந்த இடமாகிய திருவாங்கூரைப் பற்றி பெருமையாகச் சொல்லி, புகுந்த இடமாகிய சென்னையைப் பற்றிப் புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு.) பெண்களுக்கு வேண்டுமானால் அது உகந்ததாக இருக்கலாம். என்ன இருந்தாலும், இங்கு இருக்கக்கூடிய நாங்கள் எல்லோரும் கேரளாவிலே உள்ள மந்திரிகளைப்போல் அவ்வளவு உயர்ந்தவர்களாகவோ, அறிவாளிகளாகவோ, ஆகமுடியாது. ஆகவே, இப்பொழுது இங்கு சேர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இங்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து இனிமேல் யோசனைகள் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள், அடிப்படையிலே தனக்கு கருத்து மாறுபாடு இருப்பதை வலியுறுத்தி, அந்தக் கருத்து மாறுபாட்டைத் தெரிவிப்பதிலும் கூட, அவர்கள் என்ன மனப்பான்மையுடன் அந்தக் கருத்து மாறுபாட்டை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் பேச்சு முடிவிலே வெளியிட்டார்கள். “பந்த் அவர்கள்” சயராஜ்யம் கேட்டதற்கும், “கிரிக்” அவர்கள் அது வெறும் கனவு என்று சொன்னதற்கும் இங்கேயுள்ள நிலைமையை ஒப்பிட்டுக் கூறினர். எங்களைப்போல் இங்கே உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் எல்லாம் கிரிக்கைப்போன்று வெளிநாட்டவர்கள் என்று அவர்கள் மனதிலே அபிப்பிராயம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் எனக்குக்கூட சந்தோஷம்தான். அப்போது பந்த் அவர்களுக்கு கிரிக் பதில் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், இங்கு பதில் சொல்லுவது, ஸ்ரீ காமராஜம், சுப்ரமணியமும் என்பதை அவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு.) அவர்களுடைய “திராவிடஸ்தான்” வாத்தத்திற்குக் கடைசியில் பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். மற்ற விஷயங்களை முதலிலே பேசவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை.

கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் “திட்டம் போடுவது எல்லாம் சரிதான், திட்டமும் சரிதான், ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதற்கு உங்களுக்குப் போதிய ஆற்றல் இல்லை, சக்தி இல்லை, சக்தியைப் பெற்று வந்து நல்ல முறையில் செயலாற்றவேண்டும்” என்ற அரிய புத்திமதியைக் கூறினார்கள். அதற்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீ பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் “இது முதலாளிகளுடைய ராஜ்யம், இங்கே தொழிலாளர்களுக்கு என்ன நடக்கப்போகிறது” என்கின்ற முறையில் மனம் ஓடிந்துபோய், தொழிலாளர்களின் தலைவர்களுக்கு இங்கே வேலையில்லை என்பது போல் பேசி உட்கார்ந்துவிட்டார். ஸ்ரீ சின்னத் துரையை இப்பொழுது இங்கு காணோம். “இது என்ன லோஷலிஸ்டு பட்ஜெட்டா, சோஷலிஸம் கொஞ்சம் கூட இதில் காணோமே, இதற்கு மேல் பேச என்ன இருக்கிறது, லோஷலிஸ வாடையே இல்லாத பட்ஜெட்டைப் பற்றிப்பேசி என்ன பிரயோசனம்” என்கிற முறையில் மனம் நொந்து பேசி உட்கார்ந்து விட்டார். (இந்த சமயத்தில் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

சபைக்குள் வந்தார்கள்.) ஸோஷலிஸமே இல்லை என்று நீங்கள் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். திரு. கருத்திருமணம் இருந்தால் கம்பராமணத்திலிருந்து கவி எடுத்துச் சொல்வார்கள். சீதையும் ராமனும் காட்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்களாம். பத்து அடி போனவுடன் “காடு வந்துவிட்டதா?” என்று சீதை கேட்டார்களாம். காடு எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது, எவ்வளவு கடினமான பாதையில் செல்லவேண்டும் என்பதை சீதை அறியவில்லை. அந்தமாதிரி அவர்கள் கேள்வியைப் போட்டார்கள். “ஸோஷலிஸம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, அந்த ஸோஷலிஸம் எங்கே இருக்கிறது” என்று கேட்டார்கள். அதை அடையக்கூடிய பாதை எவ்வளவு கடினமானது என்பதை உணராத காரணத்தினாலே, இப்பொழுதே சுப்ரமணியம் கொண்டுவந்து பட்ஜெட்டிலே ஸோஷலிஸத்தைக் காணாமே என்று மனம் நொந்துகொள்ள ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள், தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள், அவரவர்களுக்கு இருக்கும் குறைகளைக் காட்டி, அந்தக் குறைகள் எல்லாம் இன்னும் நீங்கவில்லை என்ற அடிப்படையில் பேசி திட்டத்தைக் குறை கூறினார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதிலே ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் குறை கூறுவதற்கு முன்பு, பட்ஜெட்டை நல்ல முறையில் படித்து, அதிலே இருக்கக் கூடிய விவரங்களைத் தெரிந்து பேசவேண்டுமென்று இப்பொழுது அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்து வருவதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதிலும் முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் கருணாநிதி பெரிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கிறேன். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையைப் படிக்காமலேயே அவர் பேச சத்தர்ப்பம் நேரிட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு உரையிலே 6 பக்கங்களையாவது படித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நிறுபிக்க, 6-வது பக்கத்திலே உள்ள அச்சப் பிழையைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் படித்திருந்தால், அதற்கு மேலுள்ள அச்சப் பிழைகளையும் பற்றித் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அடுத்து இருக்கக்கூடிய அச்சப்பிழைகளையும் எடுத்துக்காட்டியிருப்பார்கள். ஆகையால் 6 பக்கங்களோடு நிறுத்திக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு, இதையே இன்னும் கொஞ்சம் முன்னேற்றமாக, பாதி பட்ஜெட் உரையையாவது படித்துக்கொண்டுவந்து பேசுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் கூட, இந்தத் தடவை இந்த பட்ஜெட் உரையில் இரண்டொரு அச்சப் பிழைகள் இருப்பது குற்றம்தான். அதற்காக இனிமேல் சபையில் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே, “புரணை” க்கூட நானே பார்த்துவிடுவது என்று வைத்திருக்கிறேன். இந்தத் தவறுகள் என்ன காரணத்தினால் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், பட்ஜெட் உரையில் இதைப்போன்றதொரு பிழை ஏற்படுவது தவறு என்பதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். வாதத்திற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. உண்மையிலேயே உணர்ந்து சொல்லுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். அதில் நான் சொல்லுவதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் சொல்லுகிறார்களோ, அல்லது வாதத்திற்காகச் சொல்லுகிறார்களோ, தெரியவில்லை. “எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு புள்ளிவிவரங்கள் கிடைக்கவில்லை, சர்க்கார் கட்சிக்காரர்கள் புளரி சொல்லுவதற்கு, நாங்கள் எப்படிப் புள்ளி விவரம் கொடுக்கமுடியும்” என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். நாங்களும் ஒரு காலத்தில் சர்க்காருக்குப் புறம்பாக இயங்கி இருக்கிறோம். சர்க்காரிலேயே புள்ளி விவரங்கள் எடுப்பது எவ்வளவு கஷ்டம் என்பதை உணர்ந்து இருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் எதிர்ப்பார்க்கவில்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கு புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கக் கூடிய சௌகரியங்கள் இல்லை யென்பதை நான் உணர்வேன். நான் சொல்லி வந்தது என்னவென்றால், இருக்கக் கூடிய புள்ளி விவரங்களைத் தெரிந்துதொண்டு, அந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் அடிப்படையில் பேசவேண்டும் என்பதைத்தான் அடிக்கடி தெரிவித்தேன். புதுப்புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னது கிடையாது.

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

ஒரு சில அங்கத்தினர்கள், புள்ளி விவரங்களை நல்ல முறையில் 4-20
அலசிப்பார்த்து, நல்ல ஆலோசனைகள் சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத் p.m.
தக்க அம்சம். பட்ஜெட் உரை “சப்பை” யாக இருக்கிறதே என்று முக்கிய
மாக திராவிட முன்னேற்ற கழக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்
பற்றி நான் ஆச்சரியப்படவில்லை. அவர்கள் சினிமாவுக்கு கதை எழுதிப்
பழகியவர்கள். கதை புதிது புதிதாகவும், புதிய சீன்களுடனும், புதிய
காட்சி ஜோடிகளுடனும் இருந்தால்தான் சினிமா சோபிக்கும். அதே மாதிரி
பட்ஜெட் உரையும் வருஷா வருஷம் மாறிக் கொண்டு இருக்கும் என்று
நினைக்க வேண்டாம். பட்ஜெட் உரை சப்பையாகத்தான் இருக்கும். மக்கள்
கஷ்டப்பட்டு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, நாம் எடுத்துக் கொண்
டிருக்கும் காரியங்கள் மிகவும் கஷ்டமானவை. அதில் பல தவறுகள்
இருக்கலாம். ஆகவே பட்ஜெட் உரை சப்பையாகத்தான் இருக்கும். கசப்
பாகவும்கூட இருக்கும். ஒருவேளை புதிய குரலும், புதிய முகமும் இருந்
தால் வேறு விதமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது நான் செய்யக்கூடிய
காரியம் அல்ல. அது முதலமைச்சர் பார்த்துச் செய்ய வேண்டிய காரியம்.
இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பரிசீலனை செய்யும்போது, இந்த பட்ஜெட்டை மட்டும்
பார்த்து ஒரு முடிவு செய்ய முடியாது. நாம் இப்போது திட்ட அடிப்
படையில் வேலை செய்து வருகின்றோம். இந்த வருஷத்திய பட்ஜெட்
தனிப்பட்டு நிற்கக்கூடிய பட்ஜெட் அல்ல. ஐந்து வருஷத்திற்கு, அதாவது
1956-57 வருஷத்திலிருந்து, ஐந்து வருஷத்திற்கு தொடர்ந்து என்ன என்ன
வேலைகளை செய்ய முடியும், எப்படி திட்டமிட்டு செய்ய முடியும் என்பதை—
இப்போது அல்ல-2-3 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே கணக்கிட்டு ஆலோசனை
செய்து திட்டப்ப்டமாக முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்
திற்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு வருஷ பட்ஜெட்டும் தயாரிக்கப்படுகிறது. பட்ஜெட்டில்
எல்லா விவரங்களையும் சொல்லவில்லையே என்று சிலர் சொன்னார்கள்.
நம்முடைய லட்சியம் என்ன? எந்த எந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற
வேண்டும் என்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கொடுத்திருக்
கிறார்கள். அந்தத் திட்ட அடிப்படையில் இந்த பட்ஜெட் செல்லுகின்றதா,
அவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கின்ற முறையில் நாம் முன்னேறிக்
கொண்டிருக்கின்றோமா என்று அந்த அடிப்படையில்தான் நாம் விவாதம்
செய்ய வேண்டும். ஆகையால் தனிப்பட்ட முறையில் விவாதம் செய்வது
பொருந்தாது. ரஷியா பல ஆண்டுகளாக திட்டத்தையே நினைக்காமல்,
பல காரியங்களை செய்து முடித்த பின்னர்தான், திட்டம் வகுக்கும் கட்டத்
துக்கு வந்தார்கள் என்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆம். சரித்திரத்தால்
ஏற்படக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளை, அதன் மூலமாக ஏற்படும் படிப்பினைகளை
எடுத்துக்கொண்டால்தான் நாம் முன்னேற முடியும். ரஷியாவைப் போல்
நாமும் இருப்பது வருஷம் காத்திருக்கலாம் என்று சொன்னால் சரியாகாது.
அமெரிக்காவில் 250 வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் சபிட்சம் அடைய முடிந்
தது. ஆகையால் நாமும் 250 வருஷங்கள் காத்திருந்துதான் அந்த
நிலைமையை அடையவேண்டும் என்று சொன்னால் இன்றைக்கு இருக்கும்
நிலையில் பொருந்தாது. இன்றைக்கு பட்டினியாக இருக்கக்கூடியவர்கள்,
அரை நிர்வாணமாய் இருக்கக்கூடியவர்கள், வீதிகளில் படுத்த உறங்கக்கூடி
யவர்கள், காடுகளிலும் மேடுகளிலும் திரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள்,
நோய்வாய்ப்பட்டால் இயற்கைதான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நிலையில்
இருப்பவர்கள்—இவர்களை 20 வருஷங்களுக்கோ அல்லது 250 வருஷங்
களுக்கோ காத்திருக்கும்படி சொன்னால் அவர்கள் காத்திருக்க முடியாது.
ஆகையால் இன்றைக்கு அவசரப்படுகிறோம் என்றால் சௌகரியமாய் இருப்ப
வர்கள், மேலும் சௌகரியம் அடையவேண்டும் என்பதற்கு அல்ல. மக்க
ளிடையே இருக்கக்கூடிய குறைகளைப் போக்கவேண்டும் என்கிற அவசரம்தான்.
சர்க்கார் அவசரப்படுகின்றனர் என்று சிலர் குறை கூறுகின்றனர்.
இன்று இருக்கும் நிலையில் அவசரப்பட்டுத்தான் திரவேண்டும். ஆகவே
இன்றைக்கு காரியங்கள் செய்து முடிக்கும்போது என்ன கஷ்டங்கள்
இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். 100
வருஷங்களாக அடிமையாக இருந்த காரணத்தால் நாட்டின் செல்வ
வளம் குன்றி இருக்கிறது. உலகத்தில் உள்ள நாடுகளையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப்
பார்ப்போமாயானால் இந்திய நாட்டைப் போல் வறுமை எந்த நாட்டிலும்
கிடையாது. தமிழ் நாட்டுப் பகுதி மட்டும் அல்ல. பல பகுதிகளிலும், உலகத்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

திலேயே ஒப்பிடத்தக்கமுடியாத அளவுக்கு வறுமை அதிகமாக இருக்கிறது. இதை அவசியம் போக்கத்தான் வேண்டும். நாட்டின் செல்வ வளத்தை அதிகமாக்காமல் இந்த வறுமையைப் போக்க முடியாது. ஆகவே இருக்கக்கூடிய வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு எப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதுதான் முதல் பிரச்சனை. அப்படி உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்றால், நல்ல சாதனைகளை, பெரிய சாதனைகளை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. சிறந்த சாதனைகளால்தான் உற்பத்தி பெருக முடியும். அத்தகைய சாதனைகளை இன்றைக்கு அமைத்தாலும் அவை உடனடியாக பலன் தரக்கூடியவை அல்ல. அந்தச் சாதனைகள் இன்றைக்கு ஏற்படுத்த தப்பட்டாலும் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு தொடர்ந்து பலன்கொடுக்கக் கூடியவையாக அமைந்து இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளை உடனடியாக தேவைகளுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, அதன் மூலம் புது சாதனைகளை, பெரிய சாதனைகளை ஏற்படுத்த, உற்பத்தியைப் பெருக்க, காரியங்களை செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அப்படிச்செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது இன்றைக்கு வறுமை மிகுந்து இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் இன்னும் அதிக கஷ்டத்துக்குள்ளாகவேண்டி இருக்கிறதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவேதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வறுமை நீங்கி சுபிட்சம் ஏற்பட, உற்பத்தி பெருக பல பெரிய ஆலைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். நமக்கு இருக்கக்கூடிய எல்லா வசதிகளையும் இதற்காகவே பயன்படுத்திக் கொண்டால், தற்போதைக்கு வறுமை இன்னும் அதிகமாகப் போய்விடும். இவைகளை யெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து பிற்காலத்து சுபிட்சத்துக்காக பெரிய சாதனைகளை செய்ய திட்டம் வகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் ரஷியாவோ சர்வாதிகார அடிப்படையில்தான் ஓரளவு வேலை செய்ய முடிந்தது.

இன்றைக்கு அந்த அடிப்படையில் நாம் வேலை செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு ஜனநாயக அடிப்படையில்தான் நாம் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. எதிர் கட்சிகளுக்கு இடம் கொடுத்து நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எல்லா மக்களுக்கும் வோட்டுரிமை கொடுத்து அவர்களுடைய வோட்டுகள் மூலம் பிரதிநிதிகள் வந்து அதன் மூலம் எல்லா வற்றையும் நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் அமைக்கப்பட்ட ஆட்சி நடத்த வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் நாம் அரசியலை அமைத்திருக்கிறோம். அதன் மூலம் மக்களுடைய வறுமையைப் போக்கி நிர்வாகம் அவர்களுக்கு பயன் அளிக்கும் முறையில் நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் மக்களுக்கு இதைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லவும் வேண்டும். இதை எல்லோரும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளுவது அவசியம். இதை மக்கள் உணர்ந்தால் நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய காரியம் எவ்வளவு பெரிய கஷ்டமான காரியம் என்பதை ஓரளவு உணர் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கும் சேமிப்பை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியுமா என்று பார்த்தால் அது முடியாது என்பதை முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் படிப்பினை மூலமாக நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இரும்பு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு வெண்டிய இயந்திரங்கள் நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகக் கூடிய நிலைமையில் நாம் இல்லை. சுமார் 200 வருஷங்களாக நாம் அடிமைப்பட்டிருந்ததால் அந்த மாதிரியான இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஒரு இரும்பு தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டுமானால் வெளிநாட்டிலிருந்து அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்களைத் தருவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் ஒரு ஆலையை மட்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றிருந்தால் அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்களை மட்டும் நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து தருவித்து விடலாம். இந்த ஒரு ஆலையுடன் நாம் நிற்கப்போவதில்லை. வருஷத்திற்கு ஒரு ஆலை வீதம் கட்டிக்கொண்டு இருக்கவேண்டிய நிலைமை நமக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பல இயந்திரங்களை நாம் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி எல்லா இயந்திரங்களையும் நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைப்பது என்பது முடியாத காரியம். அதனால் அந்த இயந்திரங்களை

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

யெல்லாம் நாம் இங்கேயே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை நாம் அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் உதாரணமாக இந்த இரும்பு தொழிற்சாலையை மட்டும் குறிப்பிட்டேன். இவ்வாறே ஒவ்வொன்றுக்கும் இயந்திரங்கள் வேண்டியதாக இருக்கின்றன. பிற காலத்தில் நாம் கார்களை பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அதற்கும் நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து இயந்திரங்களை வர வளம்ப்பது என்பது முடியாது. இப்படி பல தொழிற்சாலைகளை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். நாம் ட்ராக்டர்களை இங்கேயே உற்பத்தி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்கும் இயந்திரங்கள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு இயந்திரம் வாங்க வேண்டுமென்றால் கடன் வாங்கியோ அல்லது சொல்பிசி பிச்சை கேட்டோ அதை வாங்கி விட முடியும். அது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. ஆனால் நாம் மேலும் மேலும் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். பல ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டும். அதனால் அவைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டும் என்று கணக்குக் கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில் அந்த தொழிற்சாலை அமைத்தவுடனேயே பலன் கொடுத்து விடாது. அது பலன் கொடுக்க பல ஆண்டுகளாகும். ஒரு வருஷத்தில் அது பலன் கொடுத்து விடாது. ஒரு வருஷத்தில் பலன் தரக்கூடியதாக இருந்தால் அதைச் செய்து விடலாம். ஆனால் அது அப்படி இல்லை. அதனால் நாம் வெளி நாடுகளை இயந்திரங்கள் கொடுக்கும்படியாக அணுகும்போது, நமக்கு உதவி வேண்டும் என்று கேட்கும்போது நாம் வெளி நாடுகளுக்கு அடிமைகளாகப் போகிறோம் என்று அர்த்தம் அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால், அந்நிய நாடுகளுடைய உதவி பெற்றுத்தான் நாம் முன்னேற்றமடைய முடியும்.

நாம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அதற்கு நிபுணர்கள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பெற்றுத்தான் நாம் முன்னேற்ற மடைய முடியும். இன்றைக்கு திட்டத்தை போடுவது மட்டும் அல்ல நம் வேலை. கனம் அறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்கள் சபைக்கு வருவதற்கு முன்னால் சொன்னார், டில்லியிலிருந்து ஏன் 2,000 கோடி ரூபாய் தமிழ் நாட்டிற்கு என்று வாங்கிவரக்கூடாது என்று.

SRI C. N. ANNADURAI: இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத் திற்கு ஆறு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறார்களே, முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் நம்மை புரக்கணித்திருக்கிறார்களே அதனால் ஏன் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் தமிழ் நாட்டிற்கு செலவழிக்கக்கூடாது என்று சொன்னேன், அது கனவு கண்டது போலாயிற்று.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆயிரம் என்று சொன்னாலும் இரண்டாயிரம் என்று சொன்னாலும் ஒன்றுதான். இது கனவுதான். ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் அதுவும் கனவுதான் என்பதை அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார். இன்றைக்கு பணம் கிடைப்பது மட்டும் பிச்சை அல்ல. இன்றைக்கு ரூபாய் அல்லது நிதி ஒதுக்குவது மட்டும் அல்ல நம் முடைய பிரச்சனை. எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கினாலும் எவ்வளவு தூரம் நாம் அதை பயன்படுத்தி காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும், செய்துகொள்ள முடியும், அதற்கு எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டு அதன்மீது முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. பசிக்கு சாப்பாடு கேட்கலாம். சாப்பிடுகிற அளவு கேட்பதுதான் நியாயம். இருக்கிற சாப்பாட்டை யெல்லாம் கொடுத்துவிடு என்று சொன்னால் அது நியாயம் இல்லை. கொடுத்தாலும் அதை சாப்பிடவும் முடியாது. சாப்பிட முடியாமல் கெட்டுப் போய்விடும்.

அதற்கு பிறகு எங்களுடைய திறமையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கொடுத்த நற்சான்றை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய திறமை இருக்கிறது. திறமையுள்ள மந்திரி சபை இருந்து நிர்வா

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

யந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு மேல் நாம் போட வேண்டும். அப்படி சாப்பாடு போடுவதற்கு—கனம் அண்ணாதுரை இருக்கிறார், ராமசாமி முதலியார் இருக்கிறார், சின்னதுரை இருக்கிறார், அதற்குமேல் எல்லோருக்கும் தெரியும் கேரளத்திலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமசாமி இருக்கிறார்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, on a point of order. It is a mistake for a responsible Member of this House especially the Hon. Leader of this House, to say that I am coming from Kerala. I am coming from Kanyakumari and erstwhile Travancore State, not Kerala. Is that in order, Sir ?

MR. SPEAKER : There is nothing wrong. The Hon. Minister may continue.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சொன்ன வார்த்தைக்கு கொஞ்சம் பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் எல்லோரும் இருக்கும்போது கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிதியைக்கூட பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாது, நிறைவேற்றக்கூடாது என்கின்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று கருதுதலும்கூட சொன்னார். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் சில காரியங்களை சில அளவில்தான் சாதிக்க முடியும் என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். குழந்தை வளர வேண்டியதுதான். ஆனால் அது ஒரேயடியாக வளர வேண்டும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. அது முடியாத காரியம். ஒரே நாளில் பெரிய ஆளாகி விட முடியாது. அதைப் போலவே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிபுணர்களை (Technical Persons) வைத்துக்கொண்டுதான் எவ்வளவு தூரம் வேலை செய்ய முடியும் என்பதை ஆராய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதை எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல வசதிகள் வேண்டியதாக இருக்கின்றன. நிதி வசதி மட்டும் அல்ல. அந்த நிதி வசதியை நாம் வெகு சலபத்தில் அடைந்து விடலாம். இன்றைக்கு நமக்கு முக்கியமாக வேண்டியிருப்பவைகள் இயந்திர வசதிகள். இந்த இயந்திரங்களை இங்கேயே தயார் செய்வதற்கு அதற்கு வேண்டிய ஆட்களையும் நாம் தயாரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அளவில் நமக்கு வசதி இல்லை என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்கு தெரியும், நாம் இப்பொழுது சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எடுத்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அதன் மூலம் கிராமங்களில் செய்யக்கூடிய பல வேலைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ப்ளாக்குக்கும் இஞ்சினியர் தேவையாக இருக்கிறது, ஒரு டாக்டர் வேண்டும், ஒரு விவசாய அதிகாரி வேண்டும். அடுத்த வருஷத்தில் எவ்வளவு ப்ளாக்குகளை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்ற கணக்கையும் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்றைக்குப் போட்டிருக்கும் திட்டத்தின்படி ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வேண்டிய கட்டடங்களைப் கட்டி விட்டோம். ஆனால் டாக்டர்கள் இல்லை. பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். இஞ்சினியர்கள் வேண்டும் என்றால் அவர்கள் கிடைக்கவில்லை. தற்போது இஞ்சினியரிங் இலாகாவில் இஞ்சினியர்களுடைய ஸ்தானங்கள் சுமார் 200 காலியாக இருக்கின்றன. அதே மாதிரிதான் விவசாய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும். அதே மாதிரிதான் வெட்டரினரி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும். இதற்கெல்லாம் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கி அவைகளை விருத்தி செய்ய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது அந்த திட்டங்களை ஆரம்பித்தால்தான் இன்னும் ஐந்தாறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அதன் பலன் நமக்குக் கிடைக்கும், அந்தப் பலனை பெற முடியும். ஆகையினால்தான் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையில் எவ்வளவு காரியங்களை சாதிக்க முடியும் என்பதை யோசித்து அந்த அளவில் நாம் காரியங்களைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது.

8th March 1958]

SRI C. N. ANNADURAI : இஞ்சினியர்கள் தேவை என்று சொல்லப்படுகிறதே அதனால் இந்த திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே அப்படிப்பட்ட நிபுணர்களைத் தயாரிக்கும்படியான கல்லூரிகளை ஆரம்பித்துவிட்டு அதன் பிறகு திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படி ஆரம்பித்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் இருந்திருக்காது அல்லவா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அண்ணாதுரை போன்றவர்கள் இதற்கு முன்னதாகவே அரசியலில் ஈடுபடாமல் இருந்ததால் நாங்கள் தவறுகள் செய்திருக்கலாம். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் இனிமேல் என்ன செய்வது என்பதை கனம் அண்ணாதுரையிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையினால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய படிப்பினையை வைத்துக் கொண்டு இனி எங்கே குறைகள் இருக்கும், எப்படிப்பட்ட குறைகள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அவைகளை நீக்குவதற்கு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே எந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்வது, எப்படி பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் நாம் செய்யலாம். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவைகளுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்டிருக்கிற பல கோட்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் உணரவேண்டும். அதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களும் அப்படி உணரக் கூடியவர்கள், அவர்களும் தானே ஒரு சர்க்காரை சிருஷ்டித்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு துறையில் இயங்குகிறவர்கள், அவர்களும் இதை முக்கியமாக தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதனால் தான் இந்த பட்ஜெட்டை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது இந்த பட்ஜெட்டிலே, திட்ட அடிப்படையிலே எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி வருகிறோம், அந்தத் திட்ட அடிப்படையிலே போட்ட அளவில் நாம் செய்யக்கூடிய அளவு காரியங்கள் சாதித்திருக்கிறோமா என்பதைப்பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது, சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் சமர்ப்பித்ததின்படி எவ்வளவு காரியங்கள் சாதித்திருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றியும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் ஓரளவாவது நாம் காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறோம் என்பதை உங்கள் முன்னால் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பட்ஜெட்டைக் கவனிப்பதற்கு உதவியாக இப்பொழுது விளக்க உரையும் கூட எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரெவினியூ செலவினங்கள் (Revenue Expenditure) மூலத்தைச் செலவினங்கள் (Capital Expenditure) என்று இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறோம். பெருவாரியாகச் சொல்லும்போனால், ரெவினியூ இனங்கள் அன்றாடத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு செலவு செய்யும் பணம். மூலத்தைச் செலவு உடனடியாக நமக்கு உபயோகப்படக்கூடியது மட்டுமல்ல ; தொடர்ந்து பல தலைமுறைகளுக்குக்கூட உபயோகப்படக் கூடியதாகை. இப்படிச் சொல்லும்போது, நான் கண்டிப்பாக வரையறுத்துச் சொல்லுவதாக நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. சில செலவுகள் ரெவினியூ பட்ஜெட்டிலே இருந்தாலும், தொடர்ந்து பலன் அளிக்கக் கூடியவையாகவும் இருக்கும். “காபிடல்” பட்ஜெட்டிலே இருந்தாலும், உடனடியாகப் பலன் அளிக்கக்கூடியவையாக இருக்கலாம். ஆனால் பெருவாரியாகப் பார்க்கும்போது, இரண்டு இனங்களையும் இந்த வகையிலே பிரித்துவிடலாம்.

ஆகையால்தான், இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, ரெவினியூ இனமானது அன்றாடத் தேவையைப் பூர்த்திப் செய்வதற்கு இருக்கிறது. நாம் அந்த முறையிலே காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுபோல் நாட்டில் சுபீட்சத்தை வளர்ப்பதற்கு அந்த முறையிலே செய்து

4.45
p.m.

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை ராஜ்ய அளவிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நான் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட் 7-வது வருஷத்திலே சமர்ப்பிக்கக்கூடிய பட்ஜெட் ஆகும். இடைக்காலத்தில் சமர்ப்பித்த 2 பட்ஜெட்டுகளையும் சேர்த்தால் 9-வது பட்ஜெட் என்று கணக்குப் போடலாம். இந்த பட்ஜெட் புத்தகத்திலே அந்தக் கதை பூராவும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் கருணை நிதி அவர்கள் அதைப் பார்க்காமலிருந்தால், அதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏழாவது பக்கத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தால் அந்தக் கதை முழுவதும் காணப்படும். 1952-53-ல் நான் இந்தச் சட்டசபையிலே வந்து சமர்ப்பித்ததிலிருந்து ஒவ்வொரு வருஷமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற “ரெவினியூ இன்” க் கணக்கைப் பார்த்தால் 1952-53-லே நான் பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்க ஆரம்பித்தபோது, அந்த வருஷத்திலே துண்டு விழுந்த தொகை 9 கோடி 98.39 லட்ச ரூபாய். அதற்கு அடுத்த வருஷம் 1953-54-ல் துண்டு விழுந்த தொகை 8 கோடி 83.10 லட்ச ரூபாய். 1954-55-ல் வருஷத்தில் 3 கோடி 91.64 லட்ச ரூபாய். 1956-57-ல் 63.45 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. 1957-58-ல், நடப்பு வருஷத்திலே, கணக்குகளையெல்லாம் திருத்தி அமைத்ததற்கு பிற்பாடு, இப்பொழுதுதான் கழித்தல் கணக்கிலிருந்து கூட்டல் கணக்குக்கு வந்து, பதினாறு லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தொகை கூடுதலாகியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நிதிக் கமிஷன் ஒத்திய தொகையும் சேர்த்து 1958-59-க்கு 14.74 லட்ச ரூபாய் கூடுதலாக இருக்கும் என்று கணக்கில் கண்டிருக்கிறது.

ஒரு நல்ல அழகான பழமொழி சொன்னார்கள், அன்பழகன் அவர்கள். “அவளுக்கு இவள் எழுந்தனபாள்” என்பது அவர் சொல்லியது. ஆனால், அவளுக்கு இவள் இல்லை. படுத்து உண்டுகொண்டிருந்த ஒருத்தி இன்று எழுந்து உட்கார்ந்து உண்ணுகிறாள் என்று பட்ஜெட்டைப் பார்த்தாலே அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுதுதான் எழுந்து உட்கார்ந்து சாப்பிட ஆரம்பித்திருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : பட்ஜெட்டிலே விழுகிற துண்டுகளைச் சரிக் கட்டுவதற்குத் திறமை இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இந்தியாவில் வேறு பல மாநிலங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்திரிகையைப் பார்த்தால், இன்றைக்கும் கூட ஒரு ராஜ்யத்தினுடைய புள்ளி விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதற்கு முன்னால் பல ராஜ்யங்களுடைய புள்ளி விவரங்கள் வந்திருந்தன. ஆகையால், எனக்கு ஒரு திருப்தி என்னவென்றால், எழு வருஷங்களாக ராபர்ட் ப்ரஸ் போல், முயற்சிக்கு மேல் முயற்சி செய்த பிறகுதான் ஓரளவு திருப்தி அடையக்கூடிய நிலைமையிலே, வருமானத்திற்கும் செலவுக்கும் சரிகட்டக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு விஷயம். கால்டில் பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது வேறொரு விஷயம்.

ஆனால், அன்றாடச் செலவுகள், ராஜ்யங்கள் பொறுப்பு ஏற்று நடத்தக் கூடிய முறையிலே, அவரவர்கள் அந்தந்த ராஜ்யங்களிலே ஏற்படக்கூடிய செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகையால், இந்த திருப்திகரமான நிலைமை ஏற்படுவதைப்பற்றி நான் ஓரளவு சந்தோஷப்படுகிறேன். அதற்குக் காரணம், இந்த சர்க்காரின் வரி விதிப்புகளைப்பற்றி குறைகள் சொல்லுகிறவர்கள் இருந்தாலுங்கூட, அதைப் பல்வேறு விதமாக சர்க்காருக்கு எதிராக ஒரு எதிர்ப்பை உண்டாக்குவதற்குப் பல எதிர்க்கட்சிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டாலுங்கூட, அதைப் பாராது நாம் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலும் நாம் அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதிலே, இப்பொழுது ஒரு மனக் கசப்பு ஏற்பட்டாலுங்கூட,

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

பின்னால் வருகின்றவர்கள் நம்மை வாழ்த்துவார்கள் என்ற அடிப்படையிலே நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பு புலப்படவேண்டுமென்ற முறையிலும், பணியாற்றிய காரணத்தால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது எனக்கு ஓரளவு திருப்தியளிக்கிறது.

இந்த நிலைமையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இன்னும் நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு இது தொடர்ந்து பலம் பெருகிக் கொண்டு போவதோடு, இருக்கிற அடிப்படையிலேயே நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு புது வரி அவசியமாக இருக்காது என்று எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்.) இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றி எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். (மேலும் ஆரவாரம்.)

இம்மாதிரி வரியையெல்லாம் வசூல் செய்தால் போதுமா? எவ்வளவு தூரம் இதை நல்ல முறையிலே செலவழிக்கிறோம் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. யார் வேண்டுமானாலும் சட்டங்கள் போட்டு, நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தி, வரி வசூல் பண்ணிவிடலாம். ஆனால், அதைவிட முக்கியமானது நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்துவது. அதைப் பொருத்துத்தான் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கைதட்டை நான் எதிர் பார்க்கிறேன். கனம் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் சற்று முன் கைதட்டினுர்களே, அது அவ்வளவு முக்கியம் அல்ல, அதை நான் வரவேற்கவும் இல்லை. ஆனால், இதற்கு மேலே இருக்கக்கூடிய, வருவாயை இன்னும் அவர்கள் வேறு விஷயங்களுக்காக பல கோடிகள் செலவழித்திருக்க வேண்டுமென்று, கிடைத்திருக்கும் வருவாயை நல்ல முறையில் செலவழித்திருக்கிறோமா என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் “பரவாயில்லை, ஓரளவு செய்திருக்கிறீர்கள்” என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் வெளியிலே சொல்லாவிட்டாலும், தங்களுடைய மனதிலேயாவது உணர்ந்தால் போதும் என்று மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : வெளியிலே சொல்வதைவிட மன்றத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன், செட்டாக செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்று.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ரொம்பவும் சந்தோஷம். அதை வரவேற்கிறேன். வரி வசூல் செய்தது மாத்திரம் அல்ல. வரி வசூல் செய்ததைச் சரியாகச் செலவு செய்ய முயற்சி செய்து இருக்கிறோம் என்று திரு. அண்ணாதுரை சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் சொல்லிவிட்டார் என்பதனால் ரூபாய்க்கு 100 நியா பைசா பலன் வந்துவிட்டது என்று நான் நினைத்து விடவில்லை. கனவு உலகத்திலேயிருந்தால்தான் அப்படி நான் நினைத்துக் கொள்ளலாம். வீண் செலவுகள் ஆகியிருக்கும் என்பதைப்பற்றி எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், அவை தவிர்க்க முடியாதவை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நாம் சரியாகச் செலவழித்து வருகிறோமா என்று பார்த்தால், நான் முதலில் சொன்ன திட்ட அடிப்படையிலே சரியாக நிறைவேற்றுகிறோமா, சரியாகச் செய்து வருகிறோமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த விவரங்கள் 15, 16-வது பக்கங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமக்குத் திட்ட அளவு ஐந்து வருஷத்திலே எவ்வளவு என்று அதில் காணப்படுகிறது. இரண்டு வருஷங்களில் எவ்வளவு செலவு செய்தோம் என்பதும் மூன்றாவது வருஷத்திலே எவ்வளவு செலவு செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம் என்பதும் காணப்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பரிசீலனைசெய்துபார்த்து புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்து, குற்றம் சொன்னால், நன்றாக இருக்கும். மூன்றாவது வருஷம் வருகிறதே, இவ்வளவு தானே செலவாயிருக்கிறது, பாக்கியை எப்படிச் செலவழிக்கப் போகிறீர்கள்? என்றே, இதுவரையில் இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவழித்து விட்டீர்களே, இனி அடுத்து வரும் வருஷங்களில் எப்படிச் செலவு செய்யப் போகிறீர்கள் என்று அந்த வகையிலே கேட்பார்களானால், உண்மையிலேயே நாங்கள் வரவேற்றிருப்போம். பதினைந்து, பதினாறுவது பக்கங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அவைகளைப் பார்த்தால், அதிலும்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

நாம் செய்து வந்திருக்கும் சாதனை நாம் ஓரளவு பெருமைபடக்கூடிய முறையில் இருக்கும்—இதை நிர்வகித்த அதிகாரிகளும் அந்தப் பெருமையில் பங்குக் கொள்ளக் கூடியவர்கள் என்ற முறையிலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் இந்தத் திட்ட அடிப்படையில் இந்த வருஷத்தில் 31½ கோடி ரூபாய் செலவிட பட்ஜெட்டில் கணக்கிட்டிருந்தோம். திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பிரகாரம் 32 கோடி ரூபாய்க்கு அது உயர்ந்திருக்கிறது. வேறு பல ராஜ்யங்களில் இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவிடப்படவில்லை. நாம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு மேலாகவே செலவிட்டிருக்கிறோம் என்பதில் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். நாங்கள் மட்டும் பெருமை கொள்ளக்கூடிய விஷயமல்ல அது. நல்ல பல திட்டங்களை ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு மேலாகவே செலவிட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பது எல்லோருமே பெருமை கொள்ளக் கூடிய விஷயம் இது. அதுமட்டுமல்ல. கடந்த மூன்று வருஷங்களாக 92 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது, பாக்கியுள்ள இரண்டு வருஷத்தில் திட்டத்தை நாம் பூர்த்தி செய்தாக வேண்டும் என்கிற காரணத்தினால் இப்போது செலவுக்கு 30 கோடியாக ஒதுக்கியுள்ளோம். ஆகவே, நமக்குக் கிடைத்து வந்திருக்கிற வசதிகளைப் பார்க்கும்போது யாரும் நம்மை ஒதுக்கிவிட்டதாகவோ, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டியதை நாங்கள் பெருமல் ஏமாந்து விட்டோம் என்பதாகவோ நினைப்பது சரியானதாகாது. இப்படி மொத்தமாக நாம் செலவிட்டிருக்கக்கூடியவற்றைக் கணக்குப் பார்ப்பது மட்டும் அல்ல. தனித் தனி இனங்களாகப் பிரித்துப் பார்த்தாலும் ஒவ்வொரு இனங்களிலும் ஏறக்குறைய எவ்வளவு செலவிடவேண்டுமென்று கணக்கிட்டிருந்தோமோ அவ்வளவும் செலவு செய்து வந்திருக்கிறோம். சில இனங்களில் பணம் குறிப்பிட்டபடி செலவு செய்யப்படாமல் ஒதுக்கியிருப்பது என்பது எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. அதுவும் முக்கியமாக ஸ்ரீ ராமசாமி அவர்கள் கல்வித் துறையில் 32 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படாமல் ஒதுக்கியிருப்பதற்கு விளக்கம் கேட்பார்கள். சென்ற ஆண்டு நாம் எத்தனை புதிய பள்ளிக் கூடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எண்ணினோமோ, எத்தனை பிள்ளைகளை புதிதாகப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரும்படி வசதி செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தோமோ அவ்வளவையும் செய்திருக்கிறோம். அந்த இனங்களில் செலவு குறைக்கப்படவில்லை. ஆனால் கட்டிடங்கள் கட்டுவது, சிம்னாடு கிடைக்காத காரணத்தினாலும், இரும்பு, எஃகுப் பொருளுக்கு கிராக்கி ஏற்பட்டு தேவைக்குப் போதுமான அளவு கிடைக்காமல் போனதனாலும், நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. அதனால்தான் அந்தக் கட்டிடங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பெரிய தொகை அப்படியே செலவிடப்படாமல் நின்றுவிட்டது. வைத்தியத் துறையிலும் அம்மாதிரியே தான். எத்தனை படுக்கைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருந்தோமோ அத்தனை படுக்கைகளையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம். கொஞ்சம் அதிகமாகவே கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். எங்கெங்கே ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்தோமோ அவைகளையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம். ஆனால் இருக்கக்கூடிய கட்டிடத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைச் செலவிடவில்லை. அதனால் அந்தத் துறையில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவிடப்படாமல் நின்று விட்டது. (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் : வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிக்காக ஒதுக்கப்பட்டதில் ஒரு துண்டு ஏன் அப்படியே நின்றுவிட்டது.) அதையும் எடுத்துச் சொல்கிறேன். இதிலே நமக்கு முக்கியமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குறைகளைப் பாருங்கள். நாம் ஒன்றுமே செய்யாமல் உட்கார்ந்திருந்தால் குறையே ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. மின்சார இலாகாவில் அதிகமான குறைகள் சொல்லப்பட்டன. அதிகமான குறைகள் சொல்லப்பட்டதற்குக் காரணமே அதிகமான வேலைகள் அத்துறையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பது தான். அதிக அளவில் மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலை நம் ராஜ்யத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதனால் தான். இன்றைக்கு 25 சத விதிக் 'கட்' என்பதைப்பற்றி அநேகம் பேர் பேசினார்கள். இப்படி மின்சார வெட்டை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணம் என்ன? நாம் எந்த அளவில் மின்சார சக்தியை உற்பத்தி பண்ணலாம் என்று நினைத்து விஸ்தரிப்பைக் கொடுக்க எண்ணினோமோ அந்த அளவில் மின்சார விஸ்தரிப்பு நடந்துவிட்டது.

8th March 1958]

[Sri C. Subramaniam]

ஆனால் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் அந்தத் திட்ட வேலையில் சிறிது காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. அதனால் இந்த வெட்டு ஏற்பட்டது. நம்முடைய நோக்கம் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற சக்தியில் ஒரு துளி கூட வீணாகப் போகக்கூடாது என்பதுதான். அந்த நோக்கப்படியே நாம் இன்றைக்கு செலவிட்டு வருகிறோமே தவிர தேவைக்கு அதிகமாக இல்லை. ஆகவே நாம் போட்ட திட்டங்களுக்கு அதிகமாகவே செயல்படுகிற காரணத்தினால்தான் இன்றையதினம் பலவிதமாக குறைபாடுகளைக் காண்கிறோம். சிலர் எதற்காக அவர்களிடமிருந்து முன் பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது, உபரிக்கட்டணம் வசூல் செய்யப்படுகிறது என்பதாக வெல்லாம் பேசினார்கள். இதில் ஒன்று நாம் கவனித்தாக வேண்டும். மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்காத வசதி ஒன்றை நாம் பெற வேண்டுமானால் நாம் அதற்காக கொஞ்சம் அதிகப்பணம் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 13 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு 6 ஆயிரம் கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் கொடுக்கிற வரிப்பணத்தைக் கொண்டு இவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வசதியைச் செய்து கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. எல்லோருக்கும் செய்து கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தால் யாரும் அதற்காக எவ்வித சந்தாவும் கட்ட வேண்டியதில்லை. பிறருக்கு இல்லாத வசதி ஒன்றை இவர்கள் பெறும்போது இவர்கள் கொஞ்சம் அதிகப் பணம் கட்டுவது அநீதியானது அல்ல என்பதை நாம் உணர்ந்து கொண்டால். இந்தக் குறைபாட்டைச் சொல்லமாட்டோம். அதனால்தான் அவர்களுக்குள்ள கஷ்டத்தை அரசாங்கம் உணர்ந்தும் அதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கிராம கைத்தொழில்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட பணம் ஏன் செலவிடப்படவில்லை என்று கேட்டார்கள். இயந்திரங்கள் மூலமாக ஆரம்பிக்கப்படும் தொழிற்சாலைகள் என்றால் கூடப் பரவாவிடில்லை. வெளி நாடுகளில் இருந்தாவது இயந்திரங்களை வாங்கி உடனடியாக தொழிலை ஆரம்பித்து விடலாம். ஆனால் கிராமக் கைத்தொழில்களைப் பொருத்தவரை முதலில் அத் தொழில்களை வளர்க்கக்கூடியவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தாகவேண்டும். சிறிய தொழில்களில் நல்ல பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்களினால் தான் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ஆங்காங்கே பல பல கிராமங்களில் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டு செலவிடவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் துறையில் போதுமான நிபுணர்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அநுபவம் பெற்றவர்கள் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் இத்துறையில் நாம் ஒதுக்கிவைத்துள்ள பணம் பூராவும் செலவிடப்படவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல. எல்லா ராஜ்யங்களிலும், கேரளா, ஆந்திரா எங்கே பார்த்தாலும் இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்ஸிலில் ஒவ்வொரு ராஜ்ய முதல் அமைச்சரும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முக்கியமாக இத்துறையில் அநேகம் பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தாகவேண்டும். இத் துறையில் நம்முடைய பயிற்சி எல்லா ராஜ்யங்களையும் விட மிக அதிகமாகவே இருக்கிறது என்பதை நாம் சொல்லிகொள்வதோடு மட்டுமல்ல இதர ராஜ்யக்காரர்களும், வெளிநாட்டு நிபுணர்களுமே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

ஆகவே திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முக்கியமான கஷ்டங்களை விளக்க வேண்டுமென்று உங்களிடம் சொன்னேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் பழைய பட்ஜெட்டின் போது கொடுத்த வாக்குறுதியைப் பாருங்கள். இப்பொழுது செய்யப்படும் காரியங்களைப் பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பனியை விரிவாக்க ஐந்து வருஷத்திற்கு மூன்று லட்சம் சைக்கிள் உற்பத்தி செய்ய வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டம் இருந்ததைக் குறித்து செல்கையில் இந்த மூன்று லட்சம் குறைவு என்று சொன்னார்கள். அது அதிகமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது குறைவாக இருந்தாலும் சரி அது நம் நிதியை எந்த விதத்திலும் பாதிக்கக் கூடியதல்ல. நாம் யோசனை தான் சொன்னோம். மூன்று லட்சமாக உயர்த்துவதற்கு, அதற்கு வேண்டிய

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

இயந்திரங்கள் தருவிக்க, அடுத்த வருஷம் அதை மூன்று லட்சமாக உற்பத்தி செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கும், துண்டு விழுவதற்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை. ஒரு காரியத்தை சொல்லி விட்டு அதற்கு தொடர்பு இல்லாத ஒரு காரியத்தையும் சொல்லிவிட்டால் தெரியாதவர்கள் அதை எடுத்துக் கொள்ளட்டும், தெரிந்தவர்கள் அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று விட்டு விட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பாருங்கள் டி.ஜி. சைக்கிள் மூன்று லட்சம் உற்பத்தி செய்யப் போகிறார்களாம்; பணம் எப்படி வீணாகிறது என்று பாருங்கள் என்று சொல்வதால், விஷயம் தெரியாதவர்கள் அவர் சொல்வது உண்மைதான் என்று நினைத்துக் கொள்ளுவார்கள். விஷயம் தெரிந்தவர்கள் ஒன்றுக் கொன்று சம்பந்தமில்லை என்று விட்டு விடுவார்கள். நாட்டில் தொழில் வாரிசைவண்டுமென்று, அதற்காக என்னென் ன. முயற்சிசன் உடுத்தக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று ஒவ்வொரு உரையிலும் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். மூலதனச் செலவைக் கட்டப் பார்த்துக் கொண்டும், மூலதனச் செலவு என்பதில் நாம் கடன் வாங்கி அதன் அடிப்படையில் பல காரியங் கள் செய்கிறோம். கோடிக் கணக்கில் நாம் கடன் வாங்கி இருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்தும் வட்டிக்கு கடன் வாங்கி யிருக்கிறோம். இப்பணத்தை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தாது போனால் வட்டி கட்டுவதன் மூலம் நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படலாம். அப்பணத்தை சரியாக உபயோகிக்கிறோமா, எவ்வளவு கடன் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்பார்களே என்றுதான் புன்விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் 100 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறோம். இவ்வளவு ரூபாயைக் கொண்டு என்ன செய்திருக்கிறோம், என்பதைத் தெரிவிக்கும் முறையில் தான் இப்பட்டியல்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்று 100 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், 150 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு செய்யக்கூடிய காரியங்களை நாம் இன்று செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது கடன் வாங்கி நாம் செலவு செய்வது நம் சுபிச்சத்திற்கு மட்டுமல்ல. பிற்கால தலைமுறையின் சுபிச்சத்திற்காக வேண்டியுந்தான் இம்மூலதனச் செலவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை என் மாற்றியமைக்கக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தால் நான் சந்தோஷப்பட் டிருப்பேன். அத்திட்டங்களை எல்லாம் அவர்கள் பார்த்தார்களோ என்று கூட நான் சந்தேகப்படுகிறேன். முன் வருடங்களில் நமக்கு கிடைக்கும் ரிவினியூ தொகையை விட நாம் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம், மக்களின் சுபிச்சத்திற்காக வேண்டி என்பதைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து கண்டுகொள்ள முடியும். நாம் இதுவரை செய்து வந்திருக்கும் காரியங்கள் நல்ல முறையில்தான் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதைப் போல் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்பதில் எனக்கு யாதொருவித சந்தேகமும் கிடையாது. இதைவிட நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களேயானால் நான் அதை வரவேற் கிறேன். பூர்ண முன்னேற்றம் அடைவதற்கு ஒரு எல்லையே கிடையாது. எவ்வளவு செய்தாலும் அதை விட திறமையாகச் செய்ய முயற்சி செய்ய முடியும். காரியங்களை இன்னும் திறமையாகச் செய்யவேண்டுமென்று, அதற்காக குற்றம் காணும்போது அதை நான் வரவேற்கிறேன். யாராவது குற்றம் சொல்வதற்கு இருந்தால் அதில் மனக்கசப்பு இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படி நான் நினைப்பதில்லை. குற்றம் சொல்வ தற்காக நான் மனக்கசப்பு அடைவதில்லை. ஆனால் நியாயமற்றதைச் சொல்லும்போதுதான் மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. இப்படி தெரியாமல் பேசுகிறார்களே என்று வருத்தமும் ஏற்படுகிறது. (கோபம் வருவதில்லையா என்று ஒரு அங்கத்தினர் கேட்டார்). கோபம் வருவது என்பது ஒவ்வொருவரின் குணத்தைப் பொறுத்தது. அடுத்தபடியாக, மூலதனச் செலவு பற்றி என்னை கேலி செய்தார்கள். சென்ற வருஷ பட்ஜெட் உரையைப் படித்துவிட்டு ரெவினியூ இனத்தைப்பற்றி என்னை கேலி செய்தார்கள். நிதிக் கமிஷன் சிபார்சு வரப் போகிறது, அதை நம்பியிருக்கிறேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நம்பிக்கை தவறி விடவில்லை. ரெவனியூ பட்ஜெட் ஓரளவு உபரியாகவே அமைந்திருக்கிறது. மூலதனத்தைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை படித்துவிட்டு, இன்னொரு அசாங்கத்தை,

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

யூனியன் அரசாங்கத்தை நம்பி இருக்கவேண்டியதாயிருக்கிறதே என்று அவர்கள் என்மேல் கொஞ்சம் பரிதாபப்பட்டு இது கடைசியாக எப்படி முடியப்போகிறதோ என்று சொன்னார்கள். 24-ம் பக்கத்தில், “ஆயினும் சிக்கல்கள் எழும்பொழுது அவைகளை எப்படியும் சமாளித்துக் கொள்வோம்” என்ற உறுதியில் இப்பொழுது நாம் முன் செல்வோமாக” என்று சொன்னேன். அதைப் பார்த்து நகையாடினார்கள். நம்பிக்கையுடன் இருந்தோம், பிரசீனகள் ஏற்பட்டன, அவைகளை உறுதியுடன் சமாளித்தோம் என்று நான் இப்பொழுது சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, ஏதோ எங்கள் மீது கொஞ்சமாவது நம்பிக்கை வையுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதோ வடநாட்டாரிடமிருந்து, யூனியன் சர்க்காரிடமிருந்து உரிமைகளை நாம் பெறமுடியாது என்று நீங்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டாலும் நாங்கள் பெற்றிருப்பதைப் பார்த்தாவது எங்கெரிடம் கொஞ்சம் நம்பிக்கைவையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : நாங்கள் எல்லாம் இருப்பதால் தான் உங்களுக்கு கிடைத்தது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் ஆசைதம்பி அவர்கள் சொன்னதற்காக ஒரு கதை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கெட்டிக்காரன் ஒரு ஊருக்குச் சென்றான். அங்கு சென்று அங்குள்ள மக்களைப் பார்த்து “சூரியனை நான் உதயமாக வைக்கிறேன் பாருங்கள்” என்று சொன்னான். அதை கேட்டு விட்டு அந்த மக்கள் “இவன் பெரிய கெட்டிக்காரனாக இருப்பான் போலிருக்கிறதே, சூரியனை உதயமாக வைக்கிறேன் என்று சொல்கிறானே” என்று அந்த ஊர் மக்கள் ஓர் இடத்தில் கூடியார்கள். அவன் செய்வதைப் பார்க்க ஓர் இடத்தில் எல்லோரும் கூட்டமாக கூடினார்கள். அந்த கெட்டிக்காரன் வந்து, நான்கு மணிக்கு வந்து, இரண்டு மணி நேரமாக “சூரியனே வா”. “சூரியனே வா” என்று கோஷம் போட்டுக்கொண்டிருந்தான். 6 மணியானதும் சூரியன் உதயமாகிவிட்டான். அப்பொழுது பார்த்தீர்களா சூரியன் உதயமாகிவிட்டதை என்று அந்தக் கெட்டிக்காரன் சொன்னாலும். (கரகோஷமும், ஆரவாரமும்.) ஆசைதம்பி அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு எனக்கு இந்த கதைதான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. யோசித்துப் பாருங்கள். நம் நாடு முன்னேறவேண்டுமென்றால், நூல் மில்களை வைப்பதால் மட்டும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. நமக்கு வேண்டிய சாமான்களை உற்பத்தி செய்வதால் மட்டும் முடியாது. இயந்திர ஆலைகள் ஏற்படுத்துவதன் மூலம்தான் திட்டங்கள் தொடர்ந்து போக வேண்டியிருக்கிறது. இயந்திர சாமான்களை நாம் வெளி நாடுகளிலிருந்து தருவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் வெளி நாடு என்று சொல்வது, நீங்கள் சொல்வது போல் அல்ல; நான் வெளி நாடு என்று சொல்வது இங்கிலாந்து, ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளையாகும். இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள்தான் எனக்கு வெளிநாடுகளாகும். உங்களுக்கு எப்படியோ, எனக்குத் தெரியாது. அப்படி வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவித்துத்தான் நமது பொருளாதார அமைப்பை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் சொன்னால் என்றைக்கும் அப்படி வெளி நாடுகளை எதிர்பார்த்து நிற்கும் நிலை இருக்கும் என்பதல்ல. அப்படி, இவைகளை நாம் முதலில் ஏற்படுத்திவிட்டால் பின்னால் நமக்கு வேண்டிய மற்ற பொருள்களை நாமே செய்து கொள்ள முடியும்.

SRI C. N. ANNADURAI : அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து இயந்திரங்களை வரவழைக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அவ்விதம் வரவழைப்பதற்கு மாகாண சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் அகில இந்திய திட்டத்தைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அகில இந்தியாவில் அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்கள் செய்து முடிக்க வேண்டிய காரியங்களுக்கு மூலப்பொருள்கள், உருக்கு, இரும்பு போன்றவைகள் தேவைப்படுகின்றன. அவைகளுக்காக வெளிநாட்டை நம்பித்தான் நாம் வாழ வேண்டும்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

என்கின்ற நிலை மாறி நம் நாட்டிலேயே இவைகளை உற்பத்தி செய்து கொள்ளுவதற்கான உற்பத்தி சாலைகளை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு எங்கெங்கு இயற்கை வசதிகள் அமைந்திருக்கின்றனவோ அவைகளைத் தெரிந்து, 10 அல்லது 15 வருடங்கள் என்று காலத்திராமல் உடனடியாகச் செய்யக்கூடிய வசதிகள் எங்கு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துத்தான் உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்த முறையில் தான் இன்று மூன்று உருக்கு தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கு நாம் வெளி நாட்டை நம்பித்தான் வாழ வேண்டும் என்கின்ற நிலைமை மாறவேண்டும் என்பது தான் நமது எண்ணம். ஆனால் உடனடியாக உருக்குத் தொழிற்சாலையை நெய்வேலியில் கொஞ்சகாலம் கூட காத்திராமல் ஏற்படுத்தினால் என்ன என்கின்ற அடிப்படையில் சிலர் பேசினார்கள். இவைகளை ஒத்தி வைத்துவிட்டு இயற்கையான வசதிகளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லுவது நியாயமல்ல. நாட்டைப் பிரித்துப் பேசுகின்றவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் இந்த நாடு ஒன்றாக, ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு இந்த முறைகளால் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை வளர்ப்பது தவறானது அல்ல என்பதைத்தான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதன் மூலமாக உற்பத்திப் பொருள் அதிகமாக கிடைப்பதற்கு அங்குள்ள தொழிற்சாலைகள் பயன்படுகின்றன. அடுத்ததாக சிந்திரியைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. சிந்திரி இங்கு அடிக்கடி அடிபட்ட வார்த்தை. கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்களும் கேட்டார்கள். சிந்திரி உரத்தை என் நாமும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். நான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் அங்கு போய் பார்த்தேன். இந்தத் தொழிலை நிலக்கரி இல்லாமல் செய்ய முடியாது. இந்த உபகண்டத்தில் எந்தெந்த பகுதிகளில் என்னென்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியுமோ அவைகளைத்தான் நாம் ஏற்படுத்த முடியும். அதில் லாமல் எந்த விதமான வசதிகளும் இல்லாமல் ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்தால் நஷ்டம் தான் ஏற்படும். இங்கு மலையாளமும் ஆந்திரமும் ஒன்றாக இருந்த சமயத்தில் வேறு ஒரு பகுதியில் வனஸ்பதி தொழிலை ஆரம்பித்த பொழுது மலையாளப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் நாங்களும் அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கூறி மலையாளப் பகுதியிலும் ஒரு வனஸ்பதி தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தார்கள். அதில் அதிகமான நஷ்டம் தான் ஏற்பட்டது. இதைப்பற்றி மூன்று நான்கு வருடங்களாக பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இருப்பவர்களுக்கு நன்றாக தெரியும். ஆகவே தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதுமட்டுமல்ல, அதற்கு வேண்டிய இயற்கை வசதிகளும் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது வேறு பகுதிகளில் மூன்று உருக்குத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதில் நாம் எந்தவிதமான குற்றமும் காண முடியாது. அவைகளை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு இப்போது பெரும் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்காக நமது மாகாணத்திற்கு அதிகமாக பணம் செலவுதிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்பதை நாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். நாம் கூடுதலாக வாங்கிவிட்டால் பக்கத்திலுள்ள ஆந்திர ராஜ்யத்தினர் இவர்கள் அதிகமாக வாங்கிவிட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். எவ்வளவு தான் இருந்தாலும் கணக்கு கணக்கு தான். இன்றைக்கு நாம் எடுத்திருக்கின்ற முக்கியமான திட்டங்களில் ஒன்றாகிய நெய்வேலி திட்டம் தான் நமக்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது. அதை வைத்துக்கொண்டு தான் மற்ற காரியங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை யோசித்துப் பார்க்காமல் ஏதோ நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறுமல் போய்விடுகின்றன என்று சொல்லக்கூடிய மனப்பான்மைதான் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. முதலில் இந்த மனப்பான்மை மாறவேண்டும். நம்முடைய வளர்ச்சியைப் பற்றியுள்ள கொள்கையை அடிப்படையாகப் புரிந்து கொண்டால்தான் நம்முடைய வளர்ச்சியில் நம்பிக்கை ஏற்படும். இந்த நம்பிக்கை இல்லாததினால் தான் ஏதேதோ வாதங்களினை வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற சிலருக்கு இந்த மனப்பான்மை மாறாமல் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இதனால்தான் சிலருக்கு ஏதாவது திட்டங்கள் தடைபடுகிறது என்றால் குதூகலம், ஏதாவது திட்டங்கள் நிறைவேறுகிறது என்றால்

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

இவர்களுக்கு சங்கடமாய் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் நினைப்பது தவறு என்றால் அதை நான் உணர்ந்துகொள்ளும்போது ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நான் இதை திரும்பத் திரும்ப சொல்லியாய்விட்டது. நாம் நிலக்கரியை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்றால் அதை சாப்பிடுவதற்கல்ல. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து நெய்வேலி திட்டத்தை நாம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். நிலக்கரியை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு சும்மா இருக்க முடியாது. ஒரு நாளைக்கு கூடுதலாக அது இருந்தால் அது உபயோகமற்றதாகிவிடுகிறது. ஆகவே இதிலிருந்து தான் மின்சார உற்பத்தி, உருக்கு உற்பத்தி, விவசாய எருப் பொருள் உற்பத்தி இந்த திட்டங்களுக்கெல்லாம் வசதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத் தொழிலைப் பொருத்தவரை இதற்கு அவசியப்படுகிற சில இயந்திரங்களுக்காக ரஷ்யாவின் உதவியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த திட்டங்கள் நிறைவேறும் என்பதில் நமக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும். ஆனால் இவைகளில் எல்லாம் சிலருக்கு திருப்தி இருப்பதாக தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அளிக்கப்படுகிற உதவியை எடுத்துக் கொண்டால் துறைமுகங்களை மாற்றி அமைப்பதற்காக 17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரம்பூர் ரெயில் பெட்டி உற்பத்தி தொழிற்சாலைக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய், அச்சத்துக்காக 3 கோடி ரூபாய் இவ்விதமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தரப் பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஜவஹர் லால் நேரு அவர்களுடைய மாகாணமாக இருக்கிறது. அல்லது மத்திய மாகாணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கே எல்லாம் கொடுக்கப்படுகிற அளவைக் காட்டிலும் நமக்கு அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் அதிகமாக கிடைக்கச் செய்ய முடியாதா என்று கேட்கலாம். ஆனால் எவ்வளவற்றிற்கும் இயற்கையான ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அலுமினிய தொழிற்சாலையைப்பற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டன. இந்த அலுமினிய உற்பத்தி சாலையை மின்சாரம் இல்லாமல் ஆரம்பிக்க முடியாது. அதற்கு வேண்டிய மின்சாரம் நமக்கு 1960-61-ல் தான் கிடைக்க முடியும். ஆகவே அலுமினியத் தொழிலை 1960-61-ல் ஆரம்பித்தால் அதற்கு வேண்டிய அளவு மின்சாரம் கிடைக்க முடியும். இதில் சில அபிப்பிராய பேதங்களும் சில சந்தேகங்களும் இங்கே சொல்லப்பட்டன. உனியார் கையில் இதை கொடுத்து நடத்தப் போகிறார்களா அல்லது சர்க்காரே எடுத்து நடத்தப் போகிறார்களா என்ற கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. நமக்கு எப்படியாவது இந்த அலுமினிய உற்பத்தி சாலையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அது பொதுத் துறையில் இருந்தாலும் சரி அல்லது தனியார் துறையில் இருந்தாலும் சரி திட்டம் வந்தாக வேண்டும். கூடிய வரை இது சர்க்கார் துறையிலே வரும் என்று தோன்றுகிறது. அப்படி வராமல் போய் தனியார் துறையில் வந்தது என்றாலும் அதற்கு சர்க்கார் குறுக்கே நிற்கப்போவதில்லை. எவ்விதத்திலும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது தான் நமது முதல் குறிக்கோள். இதல்லாமல் ஏதோ நாங்கள் இதை எடுத்து நடத்துவதற்கு பின்வாங்கிவிட்டோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக நமது ராஜ்யத்தில் பம்பாய், வங்காளம், கிழக்கு பீஹார் இந்த பகுதிகள் தவிர மற்ற பெரும் பகுதிகளாக இருக்கின்ற எந்த பகுதியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, தொழில் துறையில் எந்த வகையிலும் நாம் பிற்போக்காக இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தூத்துக்குடி வியாபாரிகள் சங்கத்தில் பேசும் பொழுது நமது நாட்டில் கனரகத் தொழில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம், இதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஏதோ நாம் அதிகமாகக் கேட்டோம், கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டால், அவற்றையெல்லாம் சிலர் இவ்விதமான பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திற்கு ஏதாவது போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது அவர்களுக்கு வெற்றி

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

தான். எதை எப்படிப் பேசினாலும் அதைப்பற்றி பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த காரியங்களை செய்தாகவேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நியாயமாகத்தான் பிரித்துக் கொடுக்க முடியும். “எதோ இவர்கள் 10 லட்சம் கேட்பார்கள், அவர்கள் 5 லட்சம் தான் கொடுத்தார்கள், பார். . . இந்திய சர்க்கார் அந்தி இழைத்துவிட்டது. . .” என்று பத்திரிகையில் போட்டுவிடுகிறார்கள். இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வேண்டுமானால் மகா புருஷராக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோரும் அவரைப் போல் இருந்து விட முடியாது. மற்றவர்களுக்கெல்லாம் சாதாரண மனிதர்கள்தான். திருத்தணியை எடுத்துப் பாருங்கள். திருத்தணி பிரிந்து போகக்கூடியது என்று சொன்னவுடனே அங்கு ஒன்றும் வேலை செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். பிரிந்து போகக்கூடியவர்களுக்கு நாம் ஏன் செய்யவேண்டுமென்று விட்டு விட்டார்கள். அதே போலத்தான் அரசாங்கமும். நடக்காத காரியத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, பிரிந்து போகப் போகிறோம், பிரிந்து போகப் போகிறோம் என்று சொன்னால், நேரு அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை, பொருட்படுத்த மாட்டார்கள் என்று சொன்னாலும், பிரிந்து போகக் கூடியவர்களுக்கு ஏற்கு ஏன் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை வளரத்தான் செய்யும். எல்லா விதத்திலும் காரியத்தைச் செய்வதற்கு தடையாக இருக்கிறார்களே, ஆகாத காரியத்தைப் பற்றி வாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே என்று சொல்வதற்குக் காரணம் இதுதான். கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள், வெகு விரிவாக, திராவிடஸ்தான் என்பது நம் மனதில் நன்றாகப் பதிய வேண்டும், அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். அவர்கள் இன்னும் அழகாகச் சொன்னார்கள். வித்திட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதுவும், வித்திட்டு, தண்ணீரையல்ல—கண்ணீரை ஊற்றி வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். போட்டிருக்கிற வித்து முளை விட்டு, செடியாகி, பலன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம் தான். போட்டிருக்கிற வித்து முளைக்கக்கூடிய வித்துத் தானா?—முளைக்கக் கூடிய வித்தாக இருந்தால்தானே முளைக்கும்?—இதைத்தான் நான் சற்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : போட்ட வித்து நல்லதா, கெட்டதா என்பது வெளியிலிருந்து பார்க்கவர்களுக்குத் தெரியாது. அந்த வித்தை போட்டவர்களுக்குத் தான் தெரியும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆகையால் தான் இப்படி ஒரு வித்தைப் போட்டு, அதற்கு கண்ணீரை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே—வித்து எப்படிப்பட்டது என்று தெரியாமல் போட்டிருக்கிறார்களே—அந்த வித்து எப்படிப்பட்டது என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தேன். இப்படி ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கும்போது அந்த வித்து எப்படி ஆரம்பித்தது, அந்த வித்து என்ன, அந்த வித்தின் தரம் என்ன, என்னைல்லாம் அறிய முடிந்தது. இன்றைய தினம் கனம் அண்ணாதுரை இதைப் பற்றிப் பேசாமல் இருந்தால் கூட, நான் பேசவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டு தான் வந்தேன். ஆகையால் தான் இன்றைக்கு . . .

MR. SPEAKER : If the Hon. Minister is to finish by 6 o'clock, he must not yield to frequent interruptions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It does not matter, Sir.

MR. SPEAKER : Frequent interruptions affect continuity of thought also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am accustomed to it. Sir, I think I can finish by 6 o'clock. ஆகையால்தான் இந்த வித்து என்ன—மூலம் என்ன இந்த இயக்கத்திற்கு—என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று, முதலிலிருந்து அதன் சரித்திர வரலாற்றைப் எடுத்துப் பார்த்

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

தேன். இதை நான் அவர்கள் நன்மைக்காக சொல்லவில்லை—இது அவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம்—ஆனால் மற்றவர்களில் பலருக்கு இது தெரிந்திருக்காது—அவர்களும் இதை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். சென்ற தடவை பேசும்போது நான் “உங்கள் சுய ரூபம் தெரிந்து விட்டது” என்று சொன்னேன். அப்போது “எங்கள் சுயரூபத்தை என்ன கண்டு விட்டீர்கள், எங்கள் சுயரூபத்தைப் பார்க்க முடியாது” என்று கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்ன அந்த சுயரூபம், ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் கூடத் தெரியாதா என்ன?—வெளியே தெரியாமல் மறைத்து வைப்பது ஆபத்தாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—ஆகவே அந்த சுய ரூபம் எத்தகையது என்று ஆராய்ச்சி செய்து அந்த அடிப்படையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இயக்கம்—சுய மரியாதை இயக்கம் என்ற பெயரில்—ஒரு அரசியல் கட்சியாக இருக்க வில்லை—வெரும் பிரசார சங்கமாக இருந்தது என்று அதன் வரலாறு கூறுகிறது. அண்ணா அப்போது இல்லை—தளபதி அப்போது இல்லை. (எதோ குறுக்கீடு) நீங்கள் எப்போது ஒட்டிவீர்கள்? அந்தக் கதைக்கும் வருகிறேன். முதன் முதலாக இந்த சுயமரியாதை மாநாடு நடந்தது 1929-ம் வருஷத்திலே. செங்கல்பட்டில் மாநாடு நடந்தது. அதிலே அரிய கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. என்ன அந்த அரிய கருத்துக்கள்? “சைமன் கமிஷன் பிஷ்காரம் நியாயமல்ல” என்ற அரிய கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதாவது சைமன் கமிஷனை வரவேற்க வேண்டும்—இது தான் சுய மரியாதை—என்று அப்போது தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

SRI C. N. ANNADURAI : இந்த சுயமரியாதை மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த டாக்டர் சுப்பராயன் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அவருக்கு ரூபகக் குறையோ என்னவோ தெரியாது. அந்த மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்தது செனத்திர பான்டியன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : டாக்டர் சுப்பராயன் இந்த சுயமரியாதை மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கவில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். அதற்குப் பிறகு 1930-ம் ஆண்டிலே கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் . . .

SRI C. N. ANNADURAI : அமைச்சர் அவர்களுக்கு கதை சொல்லுவதிலே சுவையாக இருக்கலாம். அதை நாங்களும் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் சொல்லுகின்ற கதை . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உங்கள் புத்தகத்தில் நீங்கள் எழுதியதைத் தான் நான் எடுத்துப்பேசுகிறேன்.

கனம் சுப்ரமணியம் அவர்களும் கனம் அண்ணாதுரை அவர்களும் நின்றது கொண்டிருந்தனர்.

MR. SPEAKER : ஒரு சமயத்தில் ஒருவர் தான் பேசவேண்டும். யாராவது ஒருவர் பேசுங்கள்.

ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அமர்ந்தார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நீங்கள் எழுதியதிலிருந்து நீங்கள் பேசியதிலிருந்து எடுத்து டைப் அடித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதோ, புத்தகம் வேண்டுமானாலும் கையிலேயே வைத்திருக்கிறேன். என்னுடைய சௌகரியத்திற்காக அதிலிருந்து எடுத்து டைப் அடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வேறு ஒன்றுமில்லை. 1930-ம் ஆண்டில் ஈரோட்டில் இரண்டாவது சுயமரியாதை மாநாடு நடந்தது. அப்போது அவர் கன் அரசியல் பக்கம் போகவில்லை. நல்ல வேளையாக சமூக சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு—அரசியல் பக்கம் போகாமல்—புத்திசாலித்தனமாக முடித்து விட்டார்கள். அத்துடன் சமூக சீர்திருத்தத்திலேயே இருந்திருந்தால் அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கக்கூடும். அடுத்தபடியாக 1931-ம்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

ஆண்டில் ஷண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் தலைமையில்—அதைத் தான் டாக்டர் சுப்பராயன் என்று நினைத்தார்கள் போலிருக்கிறது—விருதுநகரில் மாநாடு நடந்தது. அதிலே முக்கியமான தீர்மானம் என்னவென்றால், “தேசியத்தின் பெயரால் இந்தி பாஷையைக் கற்றாக வேண்டும் என்பது வருணசிரமத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பதாகும்” என்ற தீர்மானம் அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1932-ம் வருஷத்திலே—இந்தத் தீர்மானம் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்ட கூடியது—நானும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்—நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் “பிரிட்டிஷ் முதலிய எந்த வித முதலாளித் தன்மை கொண்ட ஆட்சியினின்றும் இந்தியாவைப் புரண விடுதலை அடையச் செய்வது”. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சரித்திரத் திலேயே நல்ல தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய தீர்மானம் இதுதான். 1932-ம் வருஷம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப் பற்றி ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. 1940-ம் ஆண்டிலே, ஈ. வி. ராமசாமி நாயக்கர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் 15-வது மாநாடு நடைபெற்றது. தீர்மான உருவில் முக்கியமான தீர்மானம் அப்போது நிறைவேற்றப்பட்டது. “திராவிடர்களுடைய கலை, நாகரீகம்,”—தளபதி அப்போது வந்து விட்டார்—“பொருளாதாரம் ஆதிகைகள் முன்னேற்றமடைவதற்கு, பாதுகாப்பதற்கு திராவிடர்களின் அகமாகிய சென்னை மாகாணம்”—பிரியவேண்டியதில்லை—“இந்திய மத்தியின் நேர்ப் பார்வையின் கீழ் ஒரு தனி நாடாகப் பிரிக்கப்படவேண்டுமென இம்மாநாடு தீர்மானிக்கிறது”. டில்லி என்று சொன்னால் ஆதிக்கம் வந்து விடும். இந்திய பார்விலெனப்பட என்று சொன்னால் ஆதிக்கம் வந்துவிடும். இங்கிலாந்து என்று சொன்னால் அது தங்கள் நாடு—வேறு நாடல்ல—என்று நினைத்து அதை வைத்துக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. அரசியலைப் பற்றித் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். “சென்னை மாகாணம் இந்திய மத்தியின் நேர்ப்பார்வையின் கீழ் ஒரு தனி நாடாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று இம்மாநாடு தீர்மானிக்கிறது” என்று சொல்கிறது அந்தத் தீர்மானம். இதிலே திராவிட மன்னர் இறந்து விட்டார்கள் என்று துக்கம் தெரிவித்தும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அப்புறம் 1944-ல் ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. 1944-ல் இங்கு இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு ஒரு தீர்மானத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே “இந்த மாநாடானது ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்று அழைக்கப்படும் இக்கட்சிக்கு உள்ள தென் இந்திய நல் உரிமைச் சங்கம் என்ற பெயரை திராவிடக் கழகம் என்று பெயர் மாற்றத் தீர்மானிக்கிறது” என்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மற்றொன்று, “அதன் முக்கிய கொள்கைகளில் திராவிட நாடு என்ற பெயருடன் நம் சென்னை மாகாணம் மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தின் ஆதிக்கம் இல்லாததும், நேரே பிரிட்டிஷ் செக்ரட்டரி ஆப் ஸ்டேட்டின் நிர்வாகத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதுமான ஒரு தனி மாகாணமாக”—பிரிட்டிஷ் செக்ரட்டரி ஆப் ஸ்டேட்டின் நிர்வாகத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட தனி மாகாணமாக—தனி நாடாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—“பிரிக்கப்படவேண்டும்” என்று அதன் முதற் கொள்கையாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற இந்தத் தீர்மானம் தெரிவிக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமான தீர்மானம். “அண்ணாதுரை தீர்மானம்” என்று புகழ்பெற்ற தீர்மானம் இந்த மகாநாட்டில் தான் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. அவர்கள் இங்கே இருப்பதனால், அந்த வாசகத்தை—அவர்கள் மறந்திருந்தாலும் கூடப் படிக்கிறேன்—ருசிகரமாகக் கேட்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நானே கொண்டு வந்த தீர்மானம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்பொழுதிருந்த அரசியல் சூழ்நிலையை விளக்கிவிட்டு தீர்மானத்திற்குப் பொருள் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அண்ணாதுரை அவர்களே விளைவுகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி, எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாதபடி விளக்கியிருக்கிறார்கள். (கனம் மூ் கே.

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

காமராஜ் : அப்பொழுது நாங்கள் எல்லோரும் ஜெயிலில் இருந்தோம்.) சூழ்நிலையை விளக்கிச் சொல்லுகிறேன். சூழ்நிலை இல்லையென்றால் இதற்கு அர்த்தம் கிடையாது. அந்த சமயத்தில் ரொம்பவும் தெளிவாக வாசகத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பூரண பெருமையை கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

1944-ல் சூழ்நிலை எப்படியிருந்தது என்றால், நாமெல்லோரும் ஜெயிலில் இருந்தோம். வெள்ளைக்காரர்கள் வெளியேற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்ட கட்டம். வெள்ளைக்காரர்கள் போய்விடுவார்கள் என்று சிலர் நினைத்தார்கள். போகக் கூடாது, போக மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை சிலருக்கு இருந்துகொண்டிருந்த கட்டம். இம்மகாநாட்டில் திரு. அண்ணாதுரையின் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொழுது தீர்மானத்தின் வாசகத்தைப் பார்ப்போம். இது தான் தீர்மானம் :

“இதுவரை அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு அளித்து வந்ததினால் கட்சி மக்களின் ஏனெனத்திருக்க இலக்காகியதென்றும், சர்க்கார் மெச்சும்படி நடந்துவந்த போதிலும்,”—கவனியுங்கள், அப்பொழுதிருந்த சர்க்கார் மெச்சும்படி அவர்கள் நடந்து வந்திருக்கிறார்கள்—, “கட்சியை சர்க்கார் அலட்சியப்படுத்தி விட்டதென்றும், ஆகவே அரசாங்கத்திடம் கொண்டுள்ள போக்கை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும்” அத்தீர்மானத்தால் குறிப்பிடப்பட்டது.

கால நிலைமையைப் பற்றியும் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தீர்மானத்தின் முதல் பகுதி பின்வருமாறு :

“கால நிலைமையையும், உலகப் போக்கையும், சர்க்கார் நிலையையும், நம் மக்கள் தன்மையையும், இதுவரை நாம் நடந்து வந்ததன் மூலம் ஏற்பட்ட அனுபவத்தையும், அதனால் உண்டான பலனையும், மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் இருந்துவரும் நிலைமையையும், அதனால் அவைகளுக்கு ஏற்பட்ட பலனையும் நன்றாக ஜாக்கிரதையாக ஆலோசித்துப் பார்த்ததில் நம் சமுதாயத்தின் எதிர்கால நலனைக் கோரியும், நம் கட்சியின் தன்மானத்தைக் கோரியும் நமது கட்சியின் போரில் இதுவரை நமக்கும் சர்க்காருக்கும் இருந்து வரும் போக்கை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமைக்கு நாம் தள்ளிக்கொண்டு போகப்பட்டு விட்டோம்” —கட்சியின் தன்மானத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்—“அதாவது, நம் கட்சி தோன்றியகாலம் முதல் இதுவரை நாம் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடன் ஒத்துழைத்து வந்ததும், சர்க்காருடன் ஒத்துழையாமை செய்து சர்க்காருக்குத் தொல்லை கொடுத்துவந்த ஸ்தாபனங்களையும் எதிர்த்துப் போராடி சர்க்காருக்கு அனுகூலமான நிலைமையை உண்டாக்க உதவி செய்து வந்ததும், குறிப்பாக சென்ற ஐந்து வருடகாலமாக நடந்து வரும் உலக யுத்தத்தில் நல்ல நெருக்கடியில், நேச நாடுகளின் வெற்றிக்குக் கேடு உண்டாக்கும் நிலையில் நம் நாட்டில் பல ஸ்தாபனங்கள் செய்து வந்த பெருங்கிளர்ச்சிகளையும் நாச வேலைகளையும் எதிர்த்து அடக்குவதிலும், நேச நாடுகளுக்கு வெற்றி உண்டாக பணம், ஆள், பிரசாரம், முதலியவைகள் நிபந்தனையின்றி சர்க்காருக்கு உதவி வந்ததும்”—இப்பொழுது சொல்லப்போவது மிகவும் முக்கியமானது—“சர்க்காராலும், பாமர மக்களாலும் நம் கட்சியை இழிவாகக் கருதப்பட்டதற்கு நிலை ஏற்படுவதற்குப் பயன்பட்டுவிட்டது”—அப்பொழுதே சர்க்காராலும், பாமர மக்களாலும் அவர்கள் கட்சியை இழிவாகக் கருதக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. மேலும் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்ப்போம். “இந்திய அரசியல் சமூக இயல் சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைகளில் சர்க்கார் நம் கட்சியையும், நம் இலட்சியமாகிய திராவிட பிரிவினையையும் அலட்சியம் செய்து வருகிறார்கள். இந்திய மக்களின் அரசியல், சமுதாய இயல் சம்பந்தமான ஸ்தாபனங்களில் நம் ஸ்தாபனம் குறிப்பிடத்தக்கதாகவும், நீதி நெறி உடையதாக இருந்து ஒழுங்கு முறைக்குக் கட்டுப்பட்டு சர்க்கார் மெச்சும்படி நடந்து வந்தும் நம் ஸ்தாபனம் சர்க்காரால் மற்ற சாதாரண ஸ்தாபனங்களோடு ஒன்றாகக்கூட சேர்த்துப் பேசுவதற்கில்லாததாக அலட்சியப்படுத்தப்பட்டது.” இதுதான் ஸ்ரீ அண்ணாதுரையின் புகழ்பெற்ற தீர்மானம். வந்தது கோபம் அவர்களுக்கு.

[8th March 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இதிலிருந்து கணம் மந்திரி அவர்கள் அறிவது என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சொல்லுகிறேன். அறிஞரே அதை அறிந்து தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு.) அவர்களுக்கு ஏன் கோபம் ஏற்பட்டது, எதனால் இந்த விரக்தி ஏற்பட்டது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் : “மாகாண கவர்னராலோ, கவர்னர் ஜனரலாலோ, இந்திய மந்திரியாலோ, பிரிட்டிஷ் முதல் மந்திரியாலோ, இந்திய அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றி பல தடவை பேச ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், ஒன்று இரண்டு தடவை கூட, நம் சமுதாயத்தையோ, நம் ஸ்தாபனத்தையோ, நம் இலட்சியத்தையோ குறிப்பிட கட்டுப்பாடாய் மறுத்தே வரப்பட்டிருக்கிறது.” இந்த நிலையில் தான் விரக்தி ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இருந்த நிலையிலே, எல்லாவற்றையும் துறந்து—ஏன், உதறிக்கூடத் தள்ளியிருப்பார்கள். “தாலானுதாலானை நாங்கள் எல்லோரும் இருந்தும் எங்களை எல்லோரும் புறக்கணிக்கிறார்கள்” என்ற வாசகத்தை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தீர்மானத்தின் முதல் பகுதியில் எப்படிப்பட்ட திராவிட நாட்டைக் கேட்டார்கள்? “நாங்கள் திராவிட நாடு கேட்கிறோம், அந்த திராவிட நாடானது ஸைகரட்டரி ஆப் ஸ்டேட்டின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தால் போதும், நேர்மையாக நீங்களே நடத்துங்கள், நாங்கள் சுயராஜ்யம் கேட்க வில்லை, உங்களுக்கு அடிமையாய் இருப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம், அப்படியிருந்தும் கூட எங்களைப் புறக்கணிக்கிறீர்களே” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இந்தப் பெயர் பெற்ற, புகழ்பெற்ற தீர்மானம் (சிரிப்பு) 1944-ல் திரு. அண்ணாதுரையின் தலைமையிலே நிறைவேற்றப்பட்டது.

SRI C. N. ANNADURAI : இந்தத் தீர்மானம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து வந்த போக்கை மாற்றுவதற்கு, என்னைப் போன்றவர்கள் உள்ளே புகுந்த காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு புரட்சிகரமான தீர்மானம். காங்கிரஸ் கட்சியானது ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷுக்குத் துதிபாடிக் கொண்டும், மனுக்கள் எழுதிக்கொண்டும், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டும் இருந்திருக்கிறது. என்னுடைய அரசியல் வாழ்விலேயே இதைப் பாராட்டுதலுக்குரியதாக நான் கருதுகின்றேன். இதிலும் குற்றம்கூற இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் சூழ்நிலை என்ன என்பதை விளக்கி விட்டு, இந்தியாவுக்கு விடுதலை தந்துவிடுகிறோம் என்பதை வெள்ளைக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், பேச்சுவார்த்தை நடந்துகொண்டிருந்த காரணத்தினாலே, எப்படியாவது விடுதலை தருவதாய் இருந்தாலும், ஒத்திப் போடுவதாய் இருந்தாலும் டில்லியில்தான் இல்லாமல், லண்டனில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று கேட்போமே தவிர, விடுதலை கூடாது என்பது அல்ல. விடுதலை வேண்டுமென்று நாங்களே கேட்டிருக்கிறோம்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order, Sir, I would like to know whether it is correct for the Hon. Leader of the House, instead of replying to the debate and discussion on the budget, to deal with the entire history of D.M.K. We are not interested in it. We are interested in the Budget.

MR. SPEAKER : It is perfectly in order. The Hon. Minister may continue.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸ்ரீ அண்ணாதுரை பேசியது பூராவும் எங்களை திராவிடஸ்தானுக்கு இழுக்கவேண்டுமென்கிறதினாலே, அதன் அடிப்படையென்ன, தத்துவம் என்ன, பூர்வீகம் என்ன என்பதை ஆராயாமல் ஒரு கட்சியிலே சேரமுடியுமா? அதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் செய்யவில்லையா, நாங்கள் செய்வதில் தவறு என்ன என்று. காங்கிரஸ் ஒன்றும் செய்யவில்லை. 60 வருஷம் பின்தங்கியிருந்தார்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

SRI C. N. ANNADURAI : 60 வருடங்களுக்கு முன் பிறந்தது குற்றமாக இருக்கலாம்.

8th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்றைக்குக் குழந்தைகள் பிறக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே மேலே நோக்கிப் போகிறார்கள். இந்த நூற்றாண்டிலே பிறந்தாலும் கூட, 1,600, 1,700 லிருந்து வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதை வாழ்க்கையிலே பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் பிறந்ததுதான் திராவிட நாடு.

There were interruptions by Sri C. N. Annadurai.

One or two other Members of the Opposition were also interrupting without standing up in their seats.

MR. SPEAKER : In a debate there is no objection to interruptions ; but they must be relevant. No Member however big he may be can make a second speech. If any hon. Member wants to make a personal explanation, he can do so at the end, but no point of information or point of explanation is permissible during a speech. I deprecate talks across the table ; I shall not permit it. Not only that, if we go on at this rate, we will have to sit for two days and every Member will make a second speech. I want to put down this sort of talk across the table. I have already made an appeal, but the appeal has had no effect. I shall have to insist on maintaining the order of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைச் சொல்வதிலே சிலர் மனதுக்கு கஷ்டமாக இருந்தாலும் கூட, உண்மைகளை நேரிடையாகப் பார்த்துத்தான் ஆகவேண்டும். இதுமாதிரி தமிழர்கள் இருந்தார்கள் என்பதில் வெட்கப்படுகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் நம்முடன் கொண்டுவந்து வைக்கும்போது, பரிசீலனை செய்யாமல் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லாமல் எப்படி விடுவது? இதைச் சொல்வதில் நான் பெருமைப்படவில்லை. ஓரளவு சிறுமைதான் அடைகிறேன். ஏனென்றால் இவைகள் நம் தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள். இதைச் சந்தோஷத்துடன் நான் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது.

தளபதி அண்ணாத்தாரை திராவிட நாடு வேண்டும் என்பதற்காக 15 காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவை எவ்வளவு தூரம் இப்போழுது பொருந்தும் என்று பார்த்தேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் அவை அபத்தமாக இருக்கின்றன. தளபதி அண்ணாத்தாரை எழுதி இருக்கக்கூடிய குறிப்புகளை எல்லாம் 1957-ம் வருஷம் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட புத்தகம் “இலட்சிய வரலாறு”. இதில்தான் அண்ணாத்தாரை 15 காரணங்களையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். காலம் குறைவாக இருப்பதினால் சிலவற்றை மட்டும் எடுத்துக் கூறி நிறுத்திக்கொள்கிறேன். மற்றவைகளை யார் வேண்டுமானாலும் அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து படித்துக் கொள்ளலாம்.

“இந்தியா என்பது ஒரு கண்டம். எனவே, அது பல நாடுகளாகத்தான் பிரிக்கப்படவேண்டும். ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் 32 தனித்தனி நாடுகள் உள்ளன. ஐரோப்பா முழுவதும் ஒரு குடைக்கீழ் இருக்க வேண்டுமென யாரும் கூறவில்லை. இந்தியாவும் ஒரே குடையின்கீழ் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை” என்று கூறியிருக்கிறார்.

இதற்குப் பிறகுதான் ரொம்பவும் முக்கியமான காரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் அவர் திராவிட நாடு வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்.

“சுதேச சமஸ்தானங்கள் மட்டும் 574 உள்ளன. அவைகளில் தனித் தனி ஆட்சி, தனித்தனி முறை. அதுபோல், மூன்று பெரும்பகுதிகள் தனித்தனி ஆட்சி முறையுடன் தத்தமது இன இயல்புகளை வளர்த்துக் கொள்ள வழி தேடிக்கொள்வது தடுக்க முடியாத உரிமை.”

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1958]

அந்தக்காலத்தில் 574 சமஸ்தானங்கள் இருந்தன. அவைகள் போக வேண்டும் என்று தைரியமாகச் சொல்லவோ, அப்படி நினைக்கவோ கூட இவர்களால் முடியவில்லை. அவைகள் சாசுவதமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் மேல் வகுக்கப்பட்டது, திராவிட நாடு கோரிக்கை. இந்தியா சுதந்திரமடைந்து 574 சமஸ்தானங்களும் இந்திய யூனியனுடன் இணைந்து ஒன்றுபட்டு இருக்கும்போது இந்த கோரிக்கை பொருத்தமற்றது. ஜவாஹர்லால் நேரு வெளிநாட்டுக் கொள்கையை வகுத்துக் கொடுத்திருப்பதைப் போல் தளபதி அண்ணாத்தாரையும் வெளி நாட்டுக் கொள்கையை வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, “மதம், மொழி, கலை, மனோநிலை, ஒரு குடி மக்கள் என்ற உணர்ச்சி, வரலாற்று பந்தத்துவம், இவைகள்தான் இன இயல்புகள். இந்த முறையில் பார்த்தால் இந்தியாவில் தனித்தனி இனங்கள் பல உள்ளன. அவைகளை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகக் கொள்ளலாம். திராவிடர், முஸ்லீம், ஆரியர் என்றும் இந்த மூன்று இனங்களில் திராவிடரும் முஸ்லீமும் இன இயல்புகளில் அதிகமான வித்தியாசம் இல்லாதவர்கள்”. இப்பொழுது எல்லாம் அவர் ஆரியர் என்று சொல்வதில்லை. வட நாடு தென் நாடு என்று சொல்லுகிறார்கள். “The affinity is only between Dravidians and Muslims” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

“ஆரிய இன இயல்புகளுக்கும் மற்ற இரு இன இயல்புகளுக்கும் துளியும் பொருத்தம் கிடையாது. பகைமை பெரிதும் உண்டு. இந்தத் தனித்தனி இன இயல்புகள் இருப்பதால், இன வாரியாக இந்தியா பிரிக்கப் பட்டால்தான் அந்தந்த இனத்துக்கென இடமும் ஆட்சியும் கிடைக்கும். இல்லையேல் எந்த இனம் தந்திரத்தாலும், சூது சூழ்ச்சியாலும் தன்னலத்துக்காகப் பிறரை நசக்கும் சபாவத்தாலும் கைதேர்ந்து இருக்கிறதோ அந்த இனத்திற்கு மற்ற இனங்கள் அடிமைப்பட்டு வாழ வேண்டி நேரிடும்.”

திராவிடரும், அதை ஒட்டி இருக்கக்கூடிய முஸ்லீம்களும், பாகிஸ்தானுடன் உறவு கொண்டு இந்தியாவை எதிர்த்து, காஷ்மீரை காப்பாற்றுவதற்கு பதிலாக, பாகிஸ்தானுடன் சேர வேண்டும் என்ற ஒரு பெரிய வெளிநாட்டுக் கொள்கை இதில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லீம்கள் என்றால் யார்? இங்கு இருக்கக்கூடிய முஸ்லீம்களா? மற்றவர்களா? எனக்கு இதைப்பற்றி விளக்கம் தேவையில்லை, மற்றவர்கள் இதைப் பற்றி தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பிற்கால இந்தியாவைப் பற்றி தீர்க்க தரிசனமாக சில வார்த்தைகளை அண்ணாதுரை சொல்லி இருக்கிறார்.

“இந்தியா பிரியாது இருந்ததால் இதுவரை ராணுவப் பொருளாதார அறிவுப் பலம் வளர்ந்ததாகவோ இந்திய இனம் என்ற புது சமுதாயம் அமைந்ததாகவோ கூற எந்த ஆதாரமும் இல்லை. ஒரு இனத்தின் குரல் வளையை மற்றொரு இனம் அழித்து நெரித்துக் கொள்வது போவதற்குக் காரணம் எல்லா இனத்தையும் பிரிட்டிஷ் துப்பாக்கி எக காலத்தில் அடக்கி வைத்திருந்ததால்தான். எனவே, பிரிட்டிஷ் பிடி போய்விட்டால் இந்தியா இரணகளமாகும். இதற்கு ஐரோப்பாவில் அடிக்கடி நடக்கும் போர் ஒரு உதாரணம். எனவே, இத்தகைய இன்னல்கள் உண்டாகா திருக்க இனவாரியாக இடம் பிரித்து விடுவதே, ஆபத்தைத் தடுக்கும் வழி.”

இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷ்காரர் போய்விட்டால் எங்கு பார்த்தாலும் இரணகளமாகிவிடும் என்ற நல்ல எண்ணத்துடன் பிரிட்டிஷ்காரர் இருக்க வேண்டும் என்றும், சுயராஜ்யத்திற்கு விரைதமாக அல்ல என்றும் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார். இந்த தீர்க்க தரிசனமான அடிப்படையில்தான் திராவிட நாடு வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார். இதைப்போல மொத்தம் 15 காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவைகளைப் படிக்க நேரம் ஆகும், அவசியமும் இல்லை.

கல்விக் கொள்கையையும் இவர்கள் வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1929-ம் வருஷத்தில் இரண்டு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

“பள்ளிக்குப் போகத்தக்கச் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு ஆரம்பக் கட்டாயக் கல்வி மாத் திரம் பொது நிதிகளிலிருந்து போதிக்கப்பட வேண்டும்” என்றும், “உயர்தரக் கல்விக்கு பொது நிதிகளை செலவழிக்கக்கூடாதென்றும், அப்படி செலவழிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமிருந்தால், வகுப்புவாரி விதிப் படி மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுத்துப் போதிக்கப்பட வேண்டும்” என்றும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிறகு 1944-ம் வருஷத்தில் சேலத்தில் “அரசியல் நிர்வாகத் தேவைக்கு மேற்பட்ட கல்வியின் பொறுப்பையும் உயர்தரக் கல்வி என்று சொல்லப்படு வதின் பொறுப்பையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்பதோடு பொது நிதியிலிருந்து அவைகளுக்கு செலவழிக்கவும் கூடாது” என்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1947-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 15-ந் தேதி சுயராஜ்யம் பெற்ற பிறகும் கூட, 1948-ம் வருஷம் மே மாதம் தூத்துக்குடியில், “நாட்டில் மத சம்பந்தமில்லாத அடிச் சிறுவ வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டதால் பள்ளிக்கூடத்தில் மத சம்பந்தமான, புராண சம்பந்தமான பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டக்கூடாது” என்றும், அரசாங்கம் பல்கலைச் சூழகங்களுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் பணம் எவ்வகையிலும் கொடுக்கக் கூடாதென்றும், கட்டாய இலவச ஆரம்பப் படிப்புக்கும் செகண்டரி படிப்புக்குமே சகல பண உதவியும் அரசாங்கம் செய்யவேண்டும்” என்றும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தொழில் படிப்பு, சர்வகலாசாலைக் கல்வி இவை போன்றவைகளுக்கும் பணம் செலவழிக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. இவர்களுடைய தொழில் கொள்கையும், கல்விக்கொள்கையும் ஒரேமாதிரியாக அமைந்திருந்த தது. பிராமணர்கள் அதிகமாகப் படித்து முன்னுக்கு வந்துகொண்டிருந்த காலம் அது. அவர்களுக்கும் படிக்க வசதி இல்லாவிட்டால் எல்லோரும் மூடர்களாக இருந்துவிடலாம் என்று நினைத்தார்கள் போலும்.

அதேமாதிரி, வடக்கே ஒரு இடத்தில் தொழிற்சாலை அமைக்க இயற்கை வசதிகள் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டால், அங்கு வேலைகளை ஆரம்பிப் பதற்கு முன்னர், இங்கு, நம் ராஜ்யத்தில், இயற்கை வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க, பூமியைக் குடைந்து கண்டுபிடிக்கும் வரை அங் குள்ள வேலைகளை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள் போல் இருக்கிறது.

இந்த அடிப்படையில்தான் அவர்கள் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு பதில் சொல் லித்தான் ஆக வேண்டும். இது கொள்கை அடிப்படையில் தோன்றியிருக் கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமாம். நாம் அதை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும். இதற்கு நல்ல விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும். விதையே இப்படி இருக்கும் போது செடியைப்பற்றி கேட்பானேன். நல்ல விதையாக இருந்தால் நல்ல செடி வளரும். விதையே கெட்டுப்போயிருந்தால் செடியைப்பற்றி பேசி என்ன பிரயோசனம். கெட்ட விதையைப் போட்டுவிட்டு அதைப் பயிரிட கண்ணீரையும் ரத்தத்தையும் சிந்திலில் அது முளைக்காது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கெட்டுப்போன விதையைப் போட்டு விட்டு கண்ணீர் விட்டு ரத்தம் சிந்தி பயிரிடுவதைக் காட்டிலும் நல்ல விதை யைப்போட்டு பயிரிடலாம். அவர்களுக்கு நாங்கள் தலையாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. அரசியல் கொள்கை ஒருபுறம் இருக்க இப்படிப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்துவிடுவது நாட்டிற்கு நல்லது என்பதை யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் நல்லது. அப்படி அவர் வருவார் என்றே நினைக்கி றேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர முடியாமல் அவர் இருப் பதைக்கண்டு பரிதாபப்படுகிறேன். அவர்களுடைய கண்ணீரை விட்டு ரத் தத்தை சிந்தி கெட்ட விதையை வளர்க்கமுடியாது. இதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

5-50
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [8th March 1958]

இப்பொழுது வரி போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் (ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமசாமி குறுக்கிடல்.) அவர்கள் சசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு ஏன் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டு விட்டது என்ற காரணத்திற்காக இப்படிச் சொல்லுகிறீர்களா? என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படிப் பேசுவது அவர்கள் புத்தகம் கொடுத்துவிட்டதாலோ என்னமோ என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. (சிரிப்பு.)

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, the Minister is casting aspersions. I want the Hon. Leader of the House to consider this seriously. My only point of order is whether during a discussion on the Budget, he can refer to all these things. It is not a political platform where he can indulge in the history of a political party. We are concerned with the finances of the State . . .

MR. SPEAKER : How can we separate politics from Finance? The Hon. Minister may continue.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வரியைப் பற்றி சொல்வதற்கு முன்னதாக இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லி விட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி யெல்லாம் இவர்கள் பேசுவது ஒருக்கால் அவர்களை யாராவது தூண்டி விட்டு இப்படி பேசுகிறார்களோ என்று கூட தோன்றுகிறது. அது எப்படி இருந்தாலும் இவர்கள் பிரித்து போனால் வெளியார்களுடைய உதவி இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்றும், இவர்களுடைய தேவைகளையெல்லாம் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று எனது மனதில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இவர்களுடைய செய்கையிலிருந்து அந்த சந்தேகம் ஊர்ஜிதம் ஆகிக்கொண்டும் இருக்கிறது. ஒருக்கால் அவர்களுடைய அறியாமையினால் அவர்கள் இப்படி நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்னமோ. அவ்விதம் அவர்கள் வெளியார்களை நம்பிக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் ஏமாற வேண்டியதுதான். அவர்களை நம்பிக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் சமயத்தில் இவர்களுடைய உதவிக்கு வர மாட்டார்கள். தூண்டி விட்டு விட்டு சும்மா இருந்துவிடுவார்கள். மத்தியில் இவர்களை விட்டுவிட்டுபோய் விடுவார்கள். அப்படி இல்லாமல் இருந்தால் அந்த அபிப்பிராயத்தை திருத்திக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். தூண்டில் இல்லையென்றால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்த அளவில் நமக்கு நல்லதுதான்.

வரியைப்பற்றி சிலர் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்ப்பு எல்லாம் கொள்கை அடிப்படையில் இல்லை. ஆனால் அதை வசூலிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம் என்றும் வசூல் செய்வதில் சாதாரண குடியானவர்களும் மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அந்த சட்டத்தை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைத்து ஆலோசனை செய்யப்படும். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் வராமல் எந்தவிதத்தில் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அந்தக் காலத்தின் யோசிக்கப்படும். அடுத்தபடியாக டீசல் எண்ணெய்க்கு போடப்படும் வரியைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று பலர் தெரிவித்தார்கள். ஆந்தர மாகாணத்தில் அதிகப் படியான வரி இதன் மூலமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். மைசூரில் இப்படிப்பட்ட வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான விலக்கும் அளிக்கவில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியைக் கொடுக்க முடிகிறபோது இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்க முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் எப்படி அமைக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசித்து

8th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

பார்த்துக் கொள்ளலாம். சினிமா வரியைப் பொருத்த வரை சினிமா உலகத்திலுள்ளவர்கள் கூட அதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதனால் அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது நூரிங் சினிமாக்களுக்கு அதிகப்படியான வரும்படி வருகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதைப்பற்றி விவாதம் வரும்போது, அந்தப் பிரச்னையை எழுப்பும்போது அதற்கு வேண்டிய பதிலைச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே இப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் தீர்மானமானது அடுத்த வருஷத்திற்கு மட்டும் அல்ல, அதைத் தொடர்ந்து வரப்போகிற வருஷங்களுக்கும் தான். ஒரு வருஷத்தில் எடுத்துச் செய்வதை தொடர்ந்து செய்வதற்குத்தான் இப்படியெல்லாம் திட்டம் போடப்படுகிறது. அப்படி தொடர்ந்து வரப்போகிறது ஒரே கதையாகத்தான் இருக்கும். ஒரு வருஷம் வந்த காரியம் பல வருஷங்கள் திரும்பத் திரும்ப வந்துகொண்டே தான் இருக்கும். நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை போக்க எல்லோரும் 5-56 ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு தூரம் p.m. பொருளையாக இருந்து நான் பேசியதைக் கேட்டுக்கொண்டதற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்குமேல் பேசுவதற்கு என் தொண்டை கூட ஒத்துழையாமை செய்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I now adjourn the House till 8-30 a.m. on Monday, the 10th March 1958.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 36, Industries, Labour and Co-operation, dated 4th January 1958, amending rule 4 of the Madras Factories (Welfare Officers) Rules, 1953, under sections 49 and 112 of the Factories Act, 1948.